

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/18, syyskuu-lokakuu 2018, 17. vuosikerta, irtonumero 2 €

Kaadamme rikollisen uusliberalismin !

Asevarustelu pysäytettävä Pohjolassa s.2
Ilmastomuutos uhka maataloudelles.3
Sote ja maakuntauudistus nurin s.5
Tuhokapitalismia vastaan laaja koalitio s.6
Toivon sanoma Meksikolle s.10
Kuuban uusi presidentti s.13
Venäjän eläkeuudistus s.17

Kuva: Heikki Mämmikkö

Väki esiintyi Sipilän poliitikkaa vastaan Helsingissä 2.9.2017. Myös sote-kaappausta väki vastustaa tänään selvin luvuin.

Taistelu yhteiskuntakehityksen suunnasta kärjistyy. Kaiken alistaminen markkinoiden edulle tuottaa kärjistyviä ongelmia: sosiaalista turvattomuutta, työttömyyttä, äärimmäisiä sääilmiöitä, hallitsematonta muuttoliikettä. Meillä on suuri vaara, että menetämme rautatiet ja terveydenhuollon kapitalisteille. Tämä ketju on katkaistava. Asemansa vuoksi nykyiset puolueet eivät tähän kykene. Tarvitsemme poliittisen voiman, joka tekee päätöksiä kapitalistien ohitse. Tavoitteemme onkin laaja "Kansanrintama-uusliberalismia vastaan"

Sivu 7

Sivut 2-3

- Uusliberalismi on kumottava
- Asevarustelu pysäytettävä Pohjolassa
- Ilmastomuutos uhkaa maataloutta
- Niin kauas kuin pippuri kasvaa

Sivut 4-5

- Työsuhteturvan heikennykset estettävä
- Tehokkuudella ratsastaminen
- ”Sote-uudistus” menossa nurin?
- Pihlajalinna puhuttaa jälleen

Sivut 6-7

- Tuhokapitalismia vastaan globaali rintama
- Eläkeläiset rasismien kohteena
- Kansanrintama- vaihtoehto uusliberalismille
- Virolaiset saivat itkumuurin
- Trumpin ja Putinin tapaaminen

Sivut 8-9

- Suomen päämilitaristi puhui
- Jääkö kunnille mitään myytävää
- Tampereella köyhyys koskettaa
- Tulossa suurempi puhallus
- Piensijoittajat takaavat eriarvoisuuden kasvun

Sivut 10-11

- Toivon sanoma Meksikolle
- Kommunien kehittäminen Venezuelassa

Sivut 12-13

- Sota kypsä kapitalistisen maailman sisällä (7)
- Kuuban uusi presidentti

Sivut 14-15

- Edessä odottavat vaaran vuodet
- Työväenliikkeen taloudellinen rappio
- Eläkeiän korotus ajoi kansan kaduille Venäjällä

Sivut 16-17

- Venäjän eläkeuudistus

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Marxia marxilaisille
- Kimmo Sasi oikeistoideologian kuvastimessa
- Poliittinen valta

Latinalainen Amerikka luokkataistelun kärjessä:

Sivu 10..

- Toivon sanoma Meksikolle

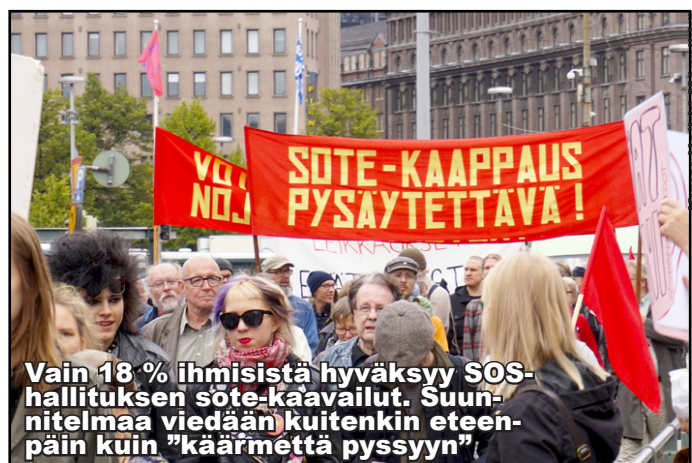
Sivu 11

- Kommunien kehittäminen Venezuelassa

Sivu 13

- Kuuban uusi presidentti

Sote-kaappaus on lopullisesti torjuttava

Vain 18 % ihmisistä hyväksyy SOS-hallituksen sote-kaavailut. Suunnitelmaa viedään kuitenkin eteenpäin kuin ”käärmettä pyssyyn”

On muistettava, että sote-ryöstön osalta kapitalistit eivät luovuta. Keskusta haluaa maakunnat ja Kokoomus yksityistää terveystoimen. Se on huippukunnossa ja on terveysalan kapitalisteille rahasampo. Uusliberalismin ideologiaan kuuluu kunnallisen demokratian mitätöinti ja terveystoimen kaappaus voitojen välineeksi. On varmistettava, että tämä ei toteudu. Hyvää terveysjärjestelmäämme tulee edelleen kehittää. Ihmiset ovat selkeästi sanoneet vastustavansa sotea. Siksi hallituksen suunnitelmat tulee lopullisesti perua.

Katso sivut 4 ja 5

Eläkeiän nostohanke ajoi väen kaduille Venäjällä

Venäjällä protesteja on viime viikkoina järjestetty satoja. Kuivan protesti Duuman edustalla.

Venäjällä taistellaan nyt eläkeiän nostoa vastaan. Ammatilliset ja poliittiset työväenjärjestöt ovat lähteneet kaduille protestoimaan. Ihmiset katsovat eläkeiän (miehet 60 v. ja naiset 55 v.) olevan viimeinen neuvostoajan saavutettu etu. Siitä on muodostunut Venäjällä iso kamppailukysymys uusliberalismia vastaan. Venäjällä eliniän odote on huomattavasti Suomea pienempi ja monilla alueilla ihmiset eivät ehtisi eläkkeelle uusilla määräyksillä (miehet 65 ja naiset 63). Laajat väestöryhmät katsovat tämän ihmisten ryöstöksi.

Katso sivut 15, 16 ja 17

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Helsinki 3.9.2018

Hyvinvointivaltion tuhonnut uusliberalismi kumottava

Suomea on hallittu suurimman osan 2000-luvusta porvaripuolueiden komennossa. Maamme nykyinen tila on puhtaasti porvarillisen politiikan seurausta. Silti pääministeri Juha Sipilä kehtasi valehdella, että hän on joutunut korjailemaan ”vihervasemmiston” jälkiä. Sipilä käy ankaraa informaatio-sotaansa todellisuutta vastaan kansallisen yleisradioyhtiön sekä muun valtamedian uskollisella tuella.

Maailmalla jo 1970-luvulla alaa vallannut ja Suomeen viimeistään 1980-luvun lopulla rantautunut uusliberalismi on julistettu ainoaksi oikeaksi opiksi. II maailmansodan jälkeen harjoitettu keynesiläisyys on heitetty romukoppaan. Uusliberalistisen politiikan aiheuttama 1990-luvun alun lama sementoi lopullisesti harjoitettavan politiikan linjan. Suuryrityttömyys, rajut leikkaukset, julkisten palveluiden alasajo ja yksityistäminen ovat uusliberalistisen politiikan kovaa ydintä.

Valtiovarainministeriön valta kasvoi laman jälkimainingeissa ennennäkemättömästi ja budjettiraameista tuli ”jumalan sanaa”, josta ei voinut poiketa. VM:n virkamiehet käyttävät erittäin suurta valtaa ohi demokraattisen päätöksenteon. Voidaan sanoa, että demokratia näissä oloissa on pelkkää silmänlumetta. Toisin sanoen kansalaiset voivat aivan vapaasti vapaissa vaaleissa valita edustajansa hoitamaan jo ennalta tiedettyä VM:n virkamiesten ja EU:n hyväksymää politiikkaa.

Uusliberalistisen politiikan tavoitteena varmasti onkin nyky-muotoisen demokratian romuttaminen ja eräänlaisen pakkovallan vakiinnuttaminen. Keynesiläinen politiikka merkitsi pääoman vallan rajoittamista ja työväen etujen huomioonottamista tiettyyn rajaan saakka. Euroopassa oli pakko suostua myönnytyksiin työväen hyväksi, sillä kommunismin ”uhka” oli monissa maissa todellinen.

USA:n toimesta järjestettiin monenlaisia konnankoukkuja kommunismin patoamiseksi, muun muassa sotilasvallankaappauksia ja suoraa tukea sosialidemokraateille, myös Suomessa. Marshall-avun tarkoituksena oli niin ikään hillitä kansan tyytymättömyyttä ja padota valankumouksellista liikehdintää. USA:n tuella edistettiin myös uusliberalismin etenemistä muun muassa Chilen vallankaappauksella vuonna 1973. Chile toimi eräänlaisena koelaboratoriona Milton Friedmanin lanseeraamalle uusliberalistiselle tuhokapitalismille.

Uusliberalismin voittokulku ja keynesiläisyyden hylkääminen merkitsevät käytännössä samaa asiaa kuin hyvinvointivaltion alasajo. Se on merkinnyt väestön enemmistölle elämänlaadun heikentymistä, epävarmuuden lisääntymistä työllistymisen ja muun suhteen, heikentyneitä julkisia palveluita jne. Voimakkaan propagandan avulla suuri osa ihmisistä on kyetty alistamaan tälle kehitykselle ja moni on alkanut pitää tätä kehitystä ikään kuin luonnonvoimaisena asiana.

Tälle politiikalle on kerta kaikkiaan saatava stoppi. Edistyksellisen vasemmiston on kyettävä saamaan aikaan sellainen poliittinen voima, joka kykenee toteuttamaan tuntuva muutoksen yhteiskunnassa. Tuhannen taalan kysymys on, onko eduskunnan vasemmistopuolueilla sosialidemokraateilla ja Vasemmistolla uskallusta lähteä mukaan todelliseen, uusliberalismin vastaiseen kansanrintamaan. Tähän asti eduskuntavasemmisto on mukautunut uusliberalistisen politiikan raameihin oman asemansa menettämisen pelossa. Ilman riittävän laajaa liikettä muutosta on hyvin vaikea lähteä käytännössä toteuttamaan.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

ASEVARUSTELUPYSÄYTETTÄVÄ POHJOLASSA

Norjan ja Ruotsin rauhanaktivistien aloitteesta laadittu yhteispuhjoismainen kannanotto Pohjolan militarisointia ja Natoa vastaan on iso tietopaketti siitä, mitä täällä tapahtuu sotavarustelurintamalla. Vetoomus on pitkä ja perusteellinen. Alla otteita siitä.

Venäjän puolustusministeri Sergei Shoigun 24.7.2018 esittämä huoli Suomen ja Ruotsin lähentymisestä Natoon oli täysin aiheellinen. Erityisesti hän korosti viime toukokuussa solmittua puolustus sopimusta USA:n, Suomen ja Ruotsin välillä.

Nato uhkaa sotiaallisesti yhä enemmän Venäjää kylmän sodan hengessä. Se järjestää jatkuvasti massiivisia sotaharjoituksia Itämeren maissa ja sijoittaa pysyviä joukkoja Puolaan, Baltiaan ja nyt myös Norjaan. Shoigu kertoi vain, että Venäjän on pakko oman turvallisuutensa vuoksi vastata Nato-maiden (ja myös lähellä Natoa olevien Suomen ja Ruotsin) sotilaalliseen varusteluun Venäjän rajoilla.

Kannanoton militarisointia vastaan ovat allekirjoittaneet useat kymmenet järjestöt Norjasta, Tanskasta ja Ruotsista. Suomesta muun muassa isot rauhankorjastot eivät ole allekirjoittaneet, mutta Rauhankorjastajat on julkaissut vetoomuksen nettisivuillaan (osoite alla) ja jakaa huolen Pohjolan militarisoinnista. Allekirjoittajina Suomesta ovat Rauhankorjastajien Lapin piirijärjestö, Naiset Rauhankorjastajien puolesta ja nyt myös SKP ja Kommunistien liitto.

Tukikohtia ja asevarastoja Pohjolaan

Vetoomuksessa todetaan, että sodan vaara kasvaa Pohjolassa samalla kun asevarustelu kiihtyy Naton johdolla.

Norjaan perustetaan USA:n laivastotukikohtia. Ryggen lentokenttä Mossin lähellä varustetaan Naton lentotukikohdaksi. Islannissa Keflavikista tuli USA:n sotilastukikohta 2016. Yhteistyössä EU:n kanssa liikenneväylät, energia-verkostot, tietoverkot ja lainsäädäntö mukautetaan sotatila huomioon ottaen. USA:n sotilaiden läsnäolo Arlandan lentokentällä Ruotsissa on esimerkki tästä kehityksestä.

Pysyvien tukikohtien perustamiseksi Norjaan on otettu ensi askeleet. 300 USA:n merisotilasta on sijoitettu Vaernesin Trondheimin lähelle ja toinen tukikohta on perusteilla. Norjaan varastoidaan suurta määrää sotilaskalustoa amerikkalaisia varten. Kalusto on varastoitu isoihin tunturiluoliin muun muassa Tröndelagissa.

F-35-hävittäjät ja ydinaseet

Ensimmäiset F-35-hävittäjät ovat saapuneet Norjaan ja ovat saaneet tukikohdan Tröndelagin Örandetissa. Muutaman vuoden kuluttua samanlaisia hävittäjiä sijoitetaan Tanskaan Saksan rajan läheisyyteen. Suomi harkitsee F-35-hävittäjien hankintaa. Näillä lentokoneilla Pohjola on saanut hyökkäysaseen, joka voi kuljettaa ydinaseita ja risteilyohjuksia. Ko-

neiden lentosäde mahdollistaa sen, että ne yltyvät kohteisiin syvälle Venäjälle. F-35-hävittäjät muodostavat osan USA-johtoista Nato-lennostoa. Pohjoismaita ei enää voi pitää rauhankorjastajien valtioina.

Pohjolasta tärkeä osa Naton ohjuspuolustusta

Yhdysvaltojen ja Naton ohjuspuolustusta integroidaan osaksi Pohjolan sotilasjärjestelmiä. Norjan Vardöön todennäköisesti vuoteen 2020 mennessä valmistuva Globus 3 -tutka tekee Pohjolasta tärkeän osan Naton ohjuspuolustujärjestelmää. Sen kautta Pohjola saa johtavan roolin. Pohjoismaiden sopimukset Naton kanssa marraskuussa 2017 merkitsevät, että myös Suomen ja Ruotsin tiedustelumateriaali on Naton käytettävissä.

Itämeren alueen militarisointi tapahtuu monin tavoin. Vuodesta 2009 lähtien USA/Nato sekä Suomi ja Ruotsi ovat järjestäneet lentosotaharjoituksia Viron, Liettuan ja Latvian yllä sekä laivastoharjoituksia Itämerellä. Ruotsi on perustanut sotilastukikohdan Gotlantiin. Tanska suunnittelee uutta tiedusteluasemaa Bornholmiin. Norjan Hønefossissa on merkittävä keskus, josta käsin valvotaan puheluita ja sosiaalista mediaa. Tanskan sotilasbudjettia on tarkoitettu kasvattaa 20 prosentilla seuraavan kuuden vuoden aikana. Osa tästä on F-35-hävittäjien hankintaa. Tanskalaiset sotalaivat varustetaan ohjuksilla ja tutkilla sekä pidemmän päälle mahdollisesti myös ydinkärjin varustetuilla ohjuksilla. Miehittämättömät lennokit kuuluvat myös suunnitelmiin. Nato on perustamassa 4 000 sotilaan sotajoukot Baltian maihin. Tanska on nimetty paikaksi, johon Nato-joukot kokoontuvat, mikäli sota Venäjän kanssa syttyy. Tätä varten perustetaan 20 000 sotilaan vahvuinen osasto turvaamaan logistiikkaa.

Suomi ja Ruotsi isäntämaina

Suomen ja Ruotsin isäntämaasopimukset Naton kanssa tarkoittavat, että isäntämaan kutsun saatuaan Nato voi harjoitella sotaa näissä maissa sekä uhata sodalla tai käydä sotaa kolmatta maata vastaan näiden maiden alueelta käsin. Suomi on kutsunut Yhdysvaltoja osallistumaan vuonna 2021 järjestettävään sotaharjoitukseen, joka tulee olemaan suurin koskaan Suomessa järjestetty harjoitus. Maat ovat vuodesta 2013 lähtien joka toinen vuosi osallistuneet Arctic Challenge Exercise -nimiseen Naton lentosotaharjoitukseen. Ruotsin ja Suomen isäntämaasopimusta käytetään sotaharjoituksiin Nato-maiden kanssa. Tähän asti suurimpaan sotaharjoitukseen Ruotsissa – Aurora

17 – osallistuivat myös USA, Suomi, Norja, Ranska, Tanska, Viro ja Liettua. Suomi ja Nato ovat aloittaneet laajan turvallisuusyhteistyön. Loka-kuussa 2017 Jens Stoltenberg avasi Suomessa keskuksen kyberuhkia vastaan (www.hybridcoe.fi). Ruotsi tekee yhteistyötä Riiassa olevan StratComin kanssa (Nato Strategic Communication Centre of Excellence).

Militarisointi etenee

11.12.2017 EU:n neuvosto päätti perustaa hankkeen puolustusalan pysyvää rakenteellista yhteistyötä (Permanent Structured Cooperation – PESCO). Tarkoitus on yhdessä kehittää puolustusvalmiutta ja rahoittaa yhteisiä projekteja. Maat sitoutuvat asevarusteluun. 25 EU:n jäsenvaltiota osallistuu, mukaan lukien Suomi ja Ruotsi. Tanskalla on poikkeuslupa olla osallistumatta EU:n sotilasyhteistyöhön. Vidselin testausalue NEAT (North European Aerospace Test range) sijaitsee Norrbottenissa. Se on Euroopan suurin testausalue uusille asejärjestelmille, miehittämättömille lennokeille, hävittäjille ja satelliiteista ohjattaville raketeille. Tällä alueella Israel ja USA ovat kehittäneet avaruudesta käsin ohjattuja asejärjestelmiään, esimerkiksi miehittämättömiä lennokkeja, joita Israel on käyttänyt hyökätessään Gazaan. Alueella on käyty paljon sotaharjoituksia kymmenen viime vuoden aikana. Maailman suurin satelliittien signaalien vastaanottoasema Esrange sijaitsee lähellä Kiirunaa. Se tuottaa kuvamateriaalia strategisista alueista länsiliittoutuman sotilasviranomaisille. Kiirunassa on toinen kahdesta satelliitteja varten perustetusta Galileo-asemasta, jotka kuuntelevat satelliittisignaaleja ja vastauksia maa-asemilta. Ruotsin Lerikissä on Yhdysvaltojen ja Britannian jälkeen maailman kolmanneksi suurin tiedusteluasema.

Viholliskuvien muodostumista pitää ehkäistä

Tänä päivänä valtiot käyttävät uhkaa, pelottelua ja erilaisia väkivallan muotoja saavuttaakseen lyhytnäköisiä, kansallisia päämääriään. Loppu tulema voi olla, että kaiken tuhoaa ydinsota.

Ristiriidat pitää analysoida kaikkien osapuolten näkökulmista, ei uhkina vaan yhteisinä ongelmina, jotka tulee ratkaista kaikkia kunnioittaen. On tärkeää, että vältetään turhaa vastakainasettelua. Tulee ehkäistä viholliskuvien muodostumista. Ihmisten pelot mahdollistavat asevarustelun. Me suosittelemme vuoropuhelua joka tasolla, taloudellista ja kulttuurivaihtoa sekä diplomatiata. YK:n peruskirjassa kannustetaan rauhanomaisten keinojen käyttöön konfliktiratkaisuissa. Voimavarat tarvitaan ihmisten hyvinvointiin, ei sotaan ja tuhoon. Sodat johtavat pakolaisvirtoihin, kärsimykseen ja uusiin konflikteihin.

Meidän tulee yhdessä vastustaa Naton sotavalmistelua. Meidän täytyy yhdessä osoittaa mieltä sotaharjoituksia ja asevarustelua vastaan.

Marjaliisa Siira

Vetoomus kokonaisuudessaan:
<https://www.rauhanpuolustajat.org/asevarustelu-pysaytettava-pohjolassa/?v=f0aa03aaca95>

Ilmaston muutos muuttaa maatalouden edellytyksiä Suomessa

Tänä kesänä on koettu poikkeuksellisen pitkä kuuma jakso, mittaus-historian pisin. Osa väestö on kokenut sen positiivisena, mutta maataloudelle se on tuottanut ongelmia ja mm vanhusten kuolleisuus on kasvanut. Tilanne vastaa hyvin sitä, mihin ilmaston muutoksen on ennustettu johtavan - ääri-ilmiöt lisääntyvät meillä pohjoisessa.

Ilmaston muutos muuttaa ilmastoa kaikkialla maapallolla. Maapallon keskilämpötilan arvioidaan nousevan noin 2 astetta vuoteen 2050 ja noin 4 astetta vuoteen 2100 mennessä, mikäli emme ryhdy merkittäviin ilmastonmuutoksen hillintätoimiin. Riittäviin hillintätoimiin ryhtyminen vaikuttaa epätodennäköiseltä, sillä lyhyen tähtäimen voittojen maksimointiin perustuva kapitalismi ei anna mahdollisuutta tarkastella pitkän tähtäimen vaikutuksia.

On myös ennustettu, että lämpötilan nousu jakautuu epätasaisesti eri alueille. Lämpötila nousee enemmän pohjoisilla alueilla, ja viileiden kuukausien lämpötila kohoa lämpimiä kuukausia enemmän. Terveyttä uhkaavia lämpöaaltoja esiintyy nykyistä useammin eri puolilla maailmaa.

Kuivat alueet kuivuvat ja kosteat kostuvat

Lämpenevä ilmasto lisää haihduntaa, mikä lisää sateita. Sateet eivät jakaudu tasaisesti, vaan osa ennestään kosteista alueista saa osakseen entistä rankempia sateita samalla kun monien ennestään kuivien alueiden kuivuus pahenee.

Kuivilla alueilla makeanveden varastot ehtyvät ja viljely vaikeutuu, kun taas sateisilla alueilla runsaat sateet huuhtovat maata lisästen eroosiota ja heikentäen maaperän hedelmällisyyttä. Vuonna 2100 44 % maailman viljelyalueista kärsii kuivuudesta ja puolet ihmisistä asuu vesipulasta kärsivissä maissa.

Suomessa ennätyskuivaa

Tänä kesänä Suomessa on ollut kuumaa ja ennätyskuivaa. Miten tämä sopii yhteen aikaisempien arvioi-

den kanssa siitä, että Suomessa sademäärä lisääntyisi ja erityisesti talvet lämpenisivät? Vaikka yleisen kehitystrendi olisikin kohti kosteampia kesiä, ilmaston ääri-ilmiöiden ennustetaan lisääntyvät. Tänä kesänä oli kuivaa, seuraavana kesänä voi sataa lakkaamatta.

Maatalous ongelmissa

Maataloudelle kuivuus on aiheuttanut pahoja ongelmia. Suomessa kokonaissato pienenee arvioiden mukaan kolmanneksen. Kevätviljasadon arvioidaan pienenevän alueesta riippuen 20 - 50 % keskimääräisestä. Viljan kokonaissato jäänee arvioilta 2,6 mrd kg. Satomäärien lisäksi viljan laatu on jäämässä heikoksi.

Pohjanmaalla satonäkymät ovat paremmat etelään verrattuna. Heikoin tilanne on Varsinais-Suomessa ja Uudellamaalla. Uudellamaalla kevätilviljasato on noin 30 - 50 % alhaisempi kuin tavanomaisesti. Itä-Uudellamaalla ja Kymenlaak-sossa sadot ovat 40 - 60 % normaalia alempia. Varsinais-Suomessa sätotat ovat 30 - 40 % pienemmät, mutta joillain alueilla jopa 50 - 75 % alhaisemmat. Keski-Suomessa, Pohjois-Karjalassa, Pohjois-Savossa ja Etelä-Pohjanmaalla satomäärät jäävät noin kolmanneksen tavanomais-ta pienemmäksi. Pohjanmaalla, Pohjois-Pohjanmaalla, Etelä-Savossa ja Kainuussa sadon arvioidaan jäävän noin neljänneksen normaalivuodesta.

Nurmisadot ovat jäämässä usealla alueella heikoiksi ja laiduntavaa karjaa on jouduttu siirtämään normaalia aikaisemmin sisäruokintaan. Nurmisadon tilanne vaikuttaa kotieläintilojen rehukustannukseen, joka nousee huomattavasti.

tavasti. Jotkut tilat ovat joutuneet jo toimittamaan teuraaksi osan eläimistään turvatakseen rehun riittämisen talven yli.

Maatilojen kannattavuus huonoin koko EU -jäsenyyden aikana

Kuivuus heikentää maatalojen kannattavuutta ja maksuvalmiutta. Luonnonvarakeskuksen mukaan vuonna 2018 keskivertomaatilla yrittäjätuloa jää enää 7200 euroa, mikä on vajaat 40 % vähemmän edeltävään vuoteen 2017 verrattuna ja lähes 60 % vähemmän verrattuna vuoteen 2014. Viljatilojen kannattavuuskertoimeksi ennustetaan nollaa (Kun kannattavuuskerroin on 1.0, kokonaistuotto riittää kattamaan kaikki kustannukset ml. oma palkka ja korkovaatimus ja yrittäjänvoitto on nolla.)

Käytännössä kuivuus heikentää maatalouden kannattavuutta. Luonnonvarakeskuksen ennusteen mukaan kaikilla tuotantosunnilla kasvihuonetuotantoa lukuun ottamatta. Kannattavuuden suhteen kuluva vuodesta on tulossa huonoin koko EU-jäsenyyssajana.

Kaikki menettävät ilmaston muuttuessa

Jotkut tahot ovat ennustaneet Suomen hyötyn ilmaston muutoksesta, sillä ilman kohonnut hiilidioksidipitoisuus voisi joillain alueilla nopeuttaa kasvien kasvua ainakin lyhyellä aikavälillä. Lämpenevä ilmasto vähentää kasvien proteiinintuotantoa ja voi lisätä tuholaiseläinten ja kasvitautilien aiheuttamia haittoja eri puolilla maailmaa.

Euroopassa lämpötila nousee keskimääräistä globaalia lämpötilannousua enemmän ja Pohjois-Euroopassa lämpötila nousee Etelä-Eurooppaa enemmän. Äkilliset sateiden aiheuttamat tulvat yleistävät koko Euroopassa, vaikka kokonaissademäärä kasvaa vain Alppien

Kymmenen vuotta sitten kirjoitimme myös ilmastonmuutoksen vaikutuksesta maatalouteen. Näimme silloin asian hyvin kielteisenä. Tämä kantamme on edelleen vahvistunut. (Katso KÄ 2/2008)

pohjoispuolella. Eteläinen Eurooppa kärsii kuivuudesta ja ajoittain ankara vesipulasta, jota pahentaa sisävesistöjen suolaantuminen

Vuonna 2050 jopa 150 miljoonaa ihmistä on voinut joutua muuttamaan kotoaan ilmastonmuutoksen aiheuttamien syiden takia. Suuri osa muuttajista pystyy muuttamaan oman kotimaansa sisällä, mutta miljoonat ihmiset muuttavat valtionrajojen yli. Monet valtiot menettävät merkittävän osan asuttavasta pinta-alasta merenpinnan nousun, rankkasateiden, kuivuuden, maaperän suolaantumisen ja muiden ilmastoon liittyvien muutosten takia.

Mikäli Suomi ottaisi vastaan ilmastopakolaisista 0,35 %, joka vastaa Suomen osuutta maailman BKT:sta vuonna 2012, olisi Suomessa vuonna 2050 yli 500 000 ilmastopakolaista.

Tarvitaan muutos

Ilmastonmuutos on merkittävin ihmiskunnan tulevaisuutta uhkaava tekijä. Tämä edellyttää välitöntä muutosta. Kasvihuonekaasupäästöt on voitava vähentää oikeudenmukaisesti niin, että kehittyvät maat eivät joudu kohtuuttomaan asemaan. Tämä edellyttää muutos-

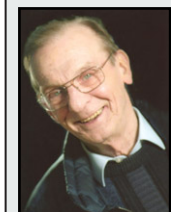
ta globaaliin tulonjakoon. Omistahan prosentti ihmisistä kaksi kolmasosaa maapallon varallisuudesta. Kapitalismissa muutos tapahtuu liian hitaasti ilmaston näkökulmasta jos ollenkaan.

Myös maatalouden kannattavuuden jatkuva lasku kertoo muutoksen tarpeesta, joka ei johdu pelkästään ilmaston muutoksesta. Ruuan hintaa pidetään keinotekoisen alhaalla tukijärjestelmällä. Tämä taas auttaa kapitalisteja, sillä työläiset tulevat toimeen alhaisemmalla palkalla kuin tilanteessa, jossa ruuasta maksettaisiin sen tuottamisesta aiheutuneita kustannuksia vastaava hinta. Maataloustuet valuvat siis viimekädessä kapitalistien pussiin ja ylläpitävät varallisuuden keskittymistä juuri tuolle yhdelle prosentille.

Näyttää siltä, että globaali kriisiytyminen jatkuu. Tarvitsemme sosialismin, jossa päätökset tehdään demokraattisesti eikä varallisuuteen perustuen niin kuin porvarillisessa demokratiassa tänään. Tulevaisuuden yhteiskunnassa maataloustuotanto on syytä keskittää valtion omistukseen, mikä turvaa maataloustyöntekijöille kohtuullisen palkan ja riittävän vapaa-ajan.

KÄ/toimitus

NIIN KAUS KUIN PIPPURI KASVAA

Valtionvarainministeri Petteri Orpo (kok) julistaa suureen ääneen, että verostetta ei nosteta. Jos duunareille annetaan jotain veroetua, niin menetys korvataan korottamalla välillisiä veroja ja maksuja. Ne purevat kaikkein kipeimmin pienituloisiin. Kun kansan kurjistaminen on ollut hallituksen linja, niin eihän se voi siitä luopua edes vaalien alla. Se tietää, että tulevat vaalit heittää petturit niin kauas kuin pippuri kasvaa.

Se on selvää, että Kepu ja Kokoomus tulevat jatkamaan vaalien jälkeenkin niille luontaista kurjistamisen politiikkaa. Se on selvä. Mutta kuka vetää seuraavat hallitusneuvottelut ja mitä siitä syntyy, se jää nähtäväksi. Tässä asiassa sinä ja minä olemme paljon vartijoina.

o o o

Kautta maailman sivu ihmiset ovat tulleet toimeen hyvin tai huonosti. Kummasti näyttää käyneen niin, että hyvin toimeen tulleet ovat jollain tavoin onnistuneet siirtämään sen lapsilleen. Tosin heistä yhä useampi luisuu alaspäin ammatista ja koulutuksesta riippumatta pätkätöihin ja

työttömyyteen. Huonosti toimeentulevat lähes aina ja väistämättä jättävät perinnöksi köyhyytensä, johon perilliset tytyvät.

Tämä luisuminen alaspäin lisää joskus jopa kauhunsekaista pelkoa hyvin tai kohtalaisesti toimeentulevien keskuudessa. Siinä piilee uhka, että yhteiskuntarauha järkkyy. Jonain päivänä uhka voi aktivoitua järkyttävän laajamittaiseksi. Häkämiehen johtama Suuren Rahan EK ja myös sen kädestä syövätkokoomus ja kepu pelkäävät kuol-lakseen.

Lievittäääkseen pelkoaan he ovat valmiina kaikkiin mahdollisiin konnankoukkuihin. Tässä vaiheessa usein riittää irrallisilta näyttävät varovaiset ja puolihuolimattomat, huomaamattomat valheet. Niitä tuottavat tutkimuslaitokset ja ajatushautomot, joiden perustana ovat hallituksen ja Tilastokeskuksen tilastot, todelliset emävalheet.

Suurimmat valheet liittyvät työllisyyteen ja työttömyyteen. Niiden tärkein lähde on niin sanottu työvoimatutkimus. Siinä tehdään 12 000 puhelua kuukaudessa. Se on menetelmä, jolla saadaan aina haluttu lopputulos, joten työllisyys ja työttömyys näyttävät aina todellisuutta kauniimmilta.

Viime vuoden työllisyydestä kerrottiin, että 15–64 vuotiaista työvoimaa oli 76,4 % eli 2 635 000 henkeä, työllisiä 2 403 000 ja työttömiä 233 000 henkeä, 8,8 %. Todellisuudessa työvoiman osuus oli 82 %. Se on 2 829 000, joten työttömiä olikin 426 000 henkeä, 15,1 %. Tilastokeskusta ja kaikkein vähiten hallitusta kiinnostaa ne lähes 200 000 työtöntä, jotka on vaikeasti työllistettävänä heitetty työvoimatilaston ulkopuolelle. Niin ikään viime vuodesta kerrotaan, että toimeentulotukea, joka on suurimman hädän tuki, sai yhteensä 320 207 kotitaloutta. Kun kotitaloudessa on keskimäärin 2,02 henkeä, niin toimeentulotuen piirissä oli peräti 646 818 henkeä. Vuodessa määrä kasvoi 22,7 %!

Hallitus ja kaikki sen torvet toitottavat mahtavalla voimalla, että maassa menee lujaa ja työllisyys paranee kohisten. Nämä tilastot eivät tue sen puheita. Päinvastoin. Ja mikä pahinta, niin työllisissä on valtava joukko pätkätyöläisiä, joilla on vähän työtunteja ja niissäkin olemattoman pienet palkat. Lisäksi osa tekee töitä ilman palkkaa. Toimeentulotuen karmea lisäys kylmää selkäpiitä.

o o o

Valtionvarainministeri Petteri Orpo

näyttää pitävän irvishampain kiinni siitä, että veroaste ei saa nousta. Ohimennen sanoen näyttää siltä, että hän on kokenut muutoksen, jossa loistaa nyt vahva itsetietoisuus ja ylimielisyys. Tällä uudella olemuksella hän vakuutti, että kenenkään veroaste ei nouse, kun budjetin menot laskevat. Tässä on tulevan vuoden raaka siemen, sillä kun budjetti ei ole tasapeliä, niin menosupistusten kärsijöiksi joutuvat pienituloisimmat. Se on varmaa. Hallitus siis väittää koko voimallaan, ettei meillä ole varaa minkäänlaisiin menolisäyksiin. Se on sysimusta vale, sillä pienellä joukolla suomalaisia on rahaa kaikki paikat väärellään.

Viimeisen verotilaston mukaan kaikista tulonsaajissa 9 % oli sellaista sakkia, joilla on huikeat tulot, mutta niihin verraten olemattomat verot. Jos heidän veroprogressionsa pantaisiin kuntoon, siitä tulisi helposti lisätuloa 6 miljardia euroa. Kun Suomea rakennettiin (1992 saakka), yritysten veroaste oli 50 %, mutta nyt se on enää 20 %. Siten valtio lahjoitti kapitalisteille 14 miljardia euroa.

Kokonaan oma lukunsa ovat osinkotulot. Niitä maksettiin 22,7 miljardia, mutta verolle joutui vain 3,7 miljardia euroa, 19,0 miljardia

oli verotonta tuloa. Osinkotulojen muuttaminen progressiiviseksi lähdeveroksi niistä saataisiin helposti 7 miljardia euroa.

Tässä olisi valtiolle tarjolla yhteensä 27 miljardia euroa lisätuloja. Kun valtion talous on taloudellisissa vaikeuksissa, olisi kohtuullista, että suurituloiset ja yrityksetkin osallistuisivat pelastustalkoisiin. Vaikka summa on maallikon silmissä valtava, niin suurituloiset eivät sitä edes huomaa toimeentulossaan.

o o o

Tulevalla hallituksella on siis pelivaraa vaikka millä mitalla. Vaarana on, että demarit jatkavat Paavo Lipposen ja Jutta Urpilaisen leikkauksia. Viimeistä yritysverojen alennusta silloinen valtionvarainministeri Urpilainen puolusti dynaamisilla työllisyysvaikutuksilla, joita ei tullut, mutta kapitalistit rikastuivat.

Kansan kurjistaminen on ollut Sipilän-Orpon-Soinin hallituksen linja. Se yrittää viimeisillä voimillaan kupata meitä heikkoja, sinua ja minua. Se kyllä tietää, että tulevat vaalit heittää petturit niin kauas kuin pippuri kasvaa – vai korvataanko ne vain uusilla?

Kai Kontturi

Työttömyys- ja työsuhteturvan heikennykset estettävä

Kapitalisteille ja yrityksille ei mi-
kään riitä. Nyt kun hallitus on suur-
firmojen hallinnassa, on työttömien
ja työllisten kyykyttämisen vauhti
kiihtynyt päivä päivältä. Ei riitä, et-
tä työttömiä pompotellaan palkat-
tomissa pakkotöissä ja nöyryyttä-
vässä ”työtoiminnassa”. Ei riitä, että
vielä töissä olevilla teetetään palka-
tonta työtä.

Työsopimuslain heikennys- tä kaavaillaan

Hallitus kaavailee kapitalistien ja
etenkin Suomen yrittäjien toiveiden
mukaisesti työsopimuslain muutta-
mista siten, että alle kaksikymmen-
tä henkeä työllistävät yritykset voi-
sivat helpommin irtisanoa työnteki-
jään tästä itsestään johtuvista syis-
tä. Irtisanomisperusteeksi riittäisi
aiemmin säädettyä ”vähäisempi
työvelvoitteen laiminlyönti tai epä-
asiallinen käyttäytyminen.” Suomek-
si se tarkoittaa sitä, että jos naama
ei miellytä, niin tulee potkut! Työ-
sopimuslain muutos koskettaisi to-
teutuessaan n. 80 prosenttia työ-
paikoista ja se kattaisi neljänneksen
palkansaajista. Kyse ei siis ole mis-
tään pikkujutusta.

**Samaan aikaan puhutaan iso-
jen työpaikkojen työsuhteturvan
parantamisesta**, joka tapahtuisi yhti-
toimintalakia muuttamalla. Se ei
ole vielä edennyt puhetta pidem-
mälle.

Mitä siis suunnitellaan? Pien-
ten työpaikkojen duunarit joutuvat
entistäkin tukalampaan asemaan -
ja suurten työpaikkojen duunareiden
turvaa parannetaan. Kuulosta-
taa siltä, että työläisiä yritetään taas
kerran kusettaa nousemaan toi-
siaan vastaan! Suunnitelmissa lie-
nee myös se, että suuryritykset
voivat perustaa yritystensä kylkeen
pienempiä firmoja, joista on hel-
pompi vähentää väkeä.

**Rakennusliiton varapuheen-
johtaja Kyösti Suokas on toden-
nut oletuksen**, että erityisesti pie-

**KIKY sopimuksessa kaksi vuotta sitten avattiin pää työajan pidennykselle ensimmäistä kertaa sataan vuo-
teen. Työaika piteni 24 tuntia vuodessa, vieläpä ansiotasoa nostamatta. Tehdään siis 24 tuntia työtä ilman
palkkaa. Se ei tunnu äkkiseltään luettuna juuri miltään, mutta työpaikoilla se tuntuu. Työajan pidentämi-
nen on toteutettu paikallisesti sopien monin eri tavoin. Jossain myytiin kolme pekkaspäivää tai tehdään
pari lauantaita ja helatorstai. Jossain tehdään kuusi minuuttia pidempi päivä. Yhtä kaikki KIKY tunnit ja
minuutit aiheuttavat edelleen suuttumusta ja varmasti myös tuottavuus on sen johdosta laskenut. Ihmi-
set ovat syystäkin kiukkuisia siitä, että AY liike ja liittojen hallinnot KIKY kusetuksen sitten hyväksyivät.**

**AKT:n jäsenet herättelevät SOS-hallitus-
ta todellisuuteen Aktiivimallia vastusta-
vassa mielenosoituksessa 2.2.2018**

nissä yrityksissä olisi suuri tarve irti-
sanoa työntekijöitä näiden hen-
kilökohtaisten ominaisuuksien pe-
rusteella olevan harhainen. ”Miten
tällainen aivopieru on voinut ede-
tä hallituksen päätökseksi saakka?”
Suokkaan kysymys osuu oikeaan.
Tavoite ehkä onkin helpottaa esi-
tetytyn lain turvin tulevien yritysten
irtisanomispolitiikkaa.

Ay-liike heräämässä vasta- rintaan

Tällä kertaa suunnitelmat eivät taida
onnistua. Näin voi päätellä siitä, että
AY-liike on aloittamassa järjestöllisiä
toimia hallituksen kaavailemia hei-
kennyksiä vastaan. Teollisuusliiton
hallitus päätti 24.8 vaiheittain ete-
nevistä painostustoimista. Mitä toi-
met ovat, sitä ei vielä kerrottua. Muut
liitot tekevät omat päätöksensä ja
esim. TEHY ilmoitti samankaltaisista
toimista. Myös julkisten ja hyvin-

vointialojen liitto (JHL) päätti halli-
tuksensa kokouksessa 30.8. käynnis-
tää järjestölliset toimet irtisanomis-
lain vastustamiseksi. Toimet toteu-
tuvat, mikäli maan hallitus ei lopeta
lain valmistelua. Päätöksen mukai-
sesti järjestölliset toimet etenevät ja
laajenevat vaiheittain ja niiden yksi-
tyiskohdat sekä alkamisajankohta
kerrotaan myöhemmin.

**Härkäpäisesti hallitus ei ri-
hessään perunut esitystään työ-
suhteturvan heikentämisestä**
pienissä yrityksissä. SAK:n hallitus
kokoontuu maanantaina 3. syyskuu-
ta arvioimaan tilannetta tältä osin.
AY-liike on lopultakin nousemassa
vastarintaan. Se olisi pitänyt tehdä
jo keväällä 2015 heti eduskuntavaa-
lien jälkeen. Ei tehty, vaan järjestet-
tiin torilla pari paneelikeskustelua,
jotka eivät johtaneet mihinkään.

Hallitus ei ajattele työttö- män asiaa

Hallitus käsitteli äskettäin vaalivuoden
budjettia, josta Sipilän SOS-trio
yritti ottaa kaiken irti. Trio hehkutti

72 % työllisyysasteen saavuttamista.
Se oli täyttä puppua. Työllisyysaste
tarkoittaa työllisten osuutta työvoi-
masta. Työvoimaksi laskettiin viime
vuonna 15-64 vuotiaista 76,4 % eli
2,64 miljoonaa henkeä, joista työllis-
ten määrän sanottiin olevan 2,4 mil-
joonaa. Miten asia on? Työvoimasta
tilastokeskus pudottaa pois vaikeas-
ti työllistettävät n. 160 000 henkeä.
Työttömyys puolestaan arvioidaan
työvoimatutkimuksella, joka teh-
dään kyselytutkimuksena. Jos osoi-
tautuu, että haastateltava on ollut
joitakin tunteja viikossa työssä, niin
hänet merkitään työlliseksi. Työttö-
myyttä arvioitaessa ei huomioida
pätkätyötä ja käytettävissä olevista
työtunneista jää käyttämättä yli 20
%. Työvoiman määrä työvoimasta
meillä on oikeasti n. 81-82 %. Näil-
lä parametreilla laskien työllisyysas-
te ei ole 72 % vaan 68,9 %

**Aktiivimallin käsittely on
vieläkin kesken** - ja tulossa on jo
aktiivimalli kakkonen, jolla työttö-
mien ahdinkoa edelleen lisätään.
Kun tähän lisää vielä työttömyystur-

van keston lyhentämisen ja yleisen
yhteiskuntaan istutetun työttömien
vastaisen ja heitä syyllistävän ilma-
piirin, on maan hallituksen painosta-
minen järjestöllisin toimin todella-
kin paikallaan.

Ei kansankapitalismia vaan enemmän palkkaa

Hallitus teki budjettiriihessään esi-
tyksen perustaa ns. sijoitussäästö-
tilejä. Tällä hallitus sanoo tuovan-
sa osakesäästäjät verotuksen suhte-
teen samalle viivalle isojen osakesi-
joittajien kanssa. Tällä SOS-trio yrit-
tää elvyttää jo 50-luvulla lanseerat-
tua kansankapitalismia. Päätöstä pe-
rustellaan sillä, että rikastumisen tu-
lee kuulua kaikille eikä vain ennes-
tään rikkaille. Hallitus syöttää kan-
salle pajunköyhtä. Unohdetaan se,
että vain työläisen työ luo uutta ar-
voa, josta myös kaikkien omistajien
rikkaudet syntyvät. Myös osakesi-
joitusten tuotto on samasta lähteestä.

Siksi kaikki eivät voi rikastua si-
joittamalla osakkeisiin. Se voi johtaa
vain siihen, että suurin osa kansas-
ta köyhtyy entisestään. Siksi ay-liik-
keen tulee ehdottomasti vastus-
taa tällaista ”Kansankapitalismia”.
Meidän ainoa vaatimus voi vain ol-
la, että toimeentulo määräytyy palk-
katulon kautta. Tämä SOS-trion esi-
tys osoittaa, että yhteiskunnassa on
kyllä enemmän jakovaraa, kun sitä
tarjotaan osakesijoitusten, mutta ei
palkkatulon kautta.

Tavoitteena edelleen his- toriallinen kaappaus

PAMin puheenjohtaja Ann Selin to-
teaa, että ”budjettiriihessä on jaet-
tu pieniä lisäyksiä sinne ja tänne.
Nopeasti kuitenkin tuntuu unoh-
tuneen, että jo ammatillisesta kou-
lutuksesta leikattiin 200 miljoonaa.
Siksi 15 miljoonaa lisärahoitusta am-
matilliseen koulutukseen on pientä.”

**Hallituksen budjetti olikin
vaalibudjetti** ja eriarvoisuus tulee
kasvamaan. Syksyn suunnitelmissa
SOS-triolla on äänestää sote- laeista
ja suorittaa historiallinen kaappauk-
sensa, joka meidän tulee torjua

MN

Hallitukselta ei löydy ymmärrystä työttömille

**Valtion velka kasvaa edelleen. Ta-
lous kasvaa kuulemma kohisten,
mutta velan oton syynä on val-
tiovarainministerin mukaan työt-
tömät. Hän ei toki sanonut asiaa
noin suoraan, mutta totesi työt-
tömyyden rasittavan valtionta-
loutta.**

Voi teitä työttömiä, minkä teette hal-
litukselle. Te olette hallitukselle suu-
ri riesa. Vaikka teitä työttömiä kuin-
ka rangaistaan ja laitetaan ilmaisiin
töihin nostamaan työllisyysastetta,
olette silti riesa valtion taloudelle.
Teille maksetaan asumistukia, erilai-
sia sosiaalitukia jne.

**Mitä teille työttömille oikein
pitäisi tehdä?** Valtion kassa on tyh-
jä ja siksi teille ei voi järjestää töitä
julkiselta puolelta, vaikka esimerkik-
si vanhushuolto ja muu hoiva-ala
huutaa lisää käsiä vähentämään
hoitajien raskasta taakkaa.

**Katsokaas, vuosien varrella
olemme auliisti antaneet vero-
helpotuksia suuryrityksille**,
maksamme edelleen heille mil-
jardeja erilaisia tukia ja kyllä omista-
jat myhäilevät tyytyväisinä. Olemme
myös määrätietoisesti panostaneet
asevarusteluun, joihin uppoaa tu-
levaisuudessa helposti miljardeja.

Hyvät työttömät. Elämä on
valintoja – arvovalintoja. Tämän hal-
lituksen, kokoomuksen, keskustan ja
sinisten arvovalinta on tukea heitä,
jotka meidän puolueita kannatta-

vat. Te työttömät ette kuulu meidän
äänestäjiin. Kun kumarramme
omille arvoillemme, joudumme py-
llistämään teille.

**Emme teitä kuitenkaan koko-
naan jätä oman onnenne nojaan.**
Älkää luulko pitkäaikaistyöttömät,
että päästämme teidät eläkkeille.
Arvomaailmamme mukaan on oi-
keus ja kohtuus rangaista teitä, kos-
ka ette tyydy kohtaloonne. Juuri kun
saimme rikkaat ja hyväosaiset vie-
tyä jotenkuten jalkojen kastumata
laman yli ja vihdoin tekevän jät-
tipotteja, niin meidänkö hallitukses-
sa pitäisi heille nostaa veroja, että
te työttömät saisitte töitä kunnon
palkoilla, jotain kohtuutta, pliiis.

Älkää ruikuttako työttömät.
Kaikkia ei voi auttaa, tehkää itse
jotain elämillenne. Menkää ruo-
kajonoihin, ai te olette jo. Muut-
takaa kimppakämppeihin, jaa olette
jo muuttaneet. Ostakaa vaatteenne
itselle ja lapsille kirpputoreilta, ai jaa,
senkin teette.

**No, tehkää nyt herranen aika
jotain ja lopettakaa se valittami-
nen.** Se on tämän hallituksen bud-
jettiriihen viesti teille työttömät,
uusien aktiivimallin rangaistuksien
lisäksi. Ottakaa tai jättäkää, se on
yksi sama meille täällä pääministerin
virka-asunnon notkuissa pöydissä.

Hannu Tiainen

Tehokkuudella ratsastaminen

**Tehokkuus on noussut yhteiskunnallisen keskustelun ykkösasiak-
si. On alettu suureen ääneen vaatia yhteiskunnan toimintojen ja
palveluiden tehokkuuden huomattavaa parantamista. Miksi? Mi-
tenkään uusi asia julkisen talouden mollaaminen tehottomuudesta
ei ole, emmehän me muuten kapitalistisessa järjestelmässä eläisi.**

Kapitalismin syntysijoilta asti tuo-
tannon tehokkuus on ollut kilpai-
luvalti. Tehokkuutta on saatu tuo-
tantovälineitä kehittämällä se-
kä tuotantovälineiden käyttäjien
(työläisten) maksimaalisella te-
hokkuuden ulosmittaamisella. Yhä
edelleen markkinatalouden yhte-
nä kilpailukeinona käytetään työ-
läisten tehokkuutta.

**Vaikka ammattiyhdistys -
ja työväenliike ovat kyenneet
luomaan aikojen saatossa työ-
markkinoille tietyt raamit ja sopi-
musehdot, niin siitä huolimatta
työntekijät ovat entistä enemmän
osa tuotannon kasvun ja tehok-
kuuden tekijöitä. Ja millä tavalla?**
Sillä tavalla, että on tavallaan työn-
tekijöiden osalta palattu juurilleen.
Työaikoja on pidennetty, palkkoja
ja muita etuuksia leikattu, eläkeikä
nostettu ja yhä vähemmällä väel-
lä tuotantoa pyritään nostamaan.
Kilpailukykyä kilpailijamaihin
nähdén parannetaan valtion tu-

illa, esimerkiksi verotusta hyväk-
sikäyttäen ja työvoiman erilaisin kik-
kailuin. Yhä enemmän työssäkäyvät
ihmiset eivät tule palkoillaan toi-
meen, vaan saavat osan toimeentu-
loistaan yhteiskunnalta.

**Työläinen on kapitalistiselle
markkinataloudelle yksi tu-
lon ja voiton maksimoinnin tu-
lonlähde.** Siksi puheet työajan ly-
hentämisistä palkkoja alentamatta,
työn jakamisesta ja työntekijöiden
hyvinvoinnin parantamisesta ei tule
kuuloonkaan. Siitäkään huoli-
matta vaikka kokeilut työaikojen ly-
hentämisistä ovat poikineet kasvua
sekä lisänneet työläisten jaksamista
ja hyvinvointia.

**Miksi sitten yhteiskunnan
palveluihin halutaan markkina-
talouden tapaiset olosuhteet?**
Julkisten palveluiden kun ei ole tar-
koitukseen kääriä voittoja eikä imeä
viimeisiä mehuja työntekijöistään.
Tuotantoalat ovat kaventuneet
kapitalistisen markkinatalouden

kehittymisen myötä - maailma on
tavaraa täynnä. Täytyy siis suunnat-
ta katseet toisaalle, mutta minne?
Tietysti sinne, missä raha liikkuu.
Julkisella sosiaali - ja terveysalalla
pyöritellään valtakunnallisesti mil-
jardeja. Samoin kaikki muu, joka en-
nen hoidettiin itsestään selvänä yhti-
teiskunnan toimesta, kuten tiestöt
tai rautatieliikenne ym. ym.

**Me elämme oikeistolaisessa
yhteiskunnassa** kuten EU ja lähes
koko läntinen maailma. Nämä
tahot kannattavat lämpimästi
kapitalistista markkinataloutta,
vaikka hämätäkseen jättävätkin
mieluusti kapitalisti sanan pois.
Nämä tahot ajavat myös kiivaasti
markkinataloutta yhteiskun-
tien eri toimintoihin. Perustelevat
palveluiden tehostamisilla yksityi-
sen sektorin mukaan saamista ja
niputtavat julkisen tuotannon näin
samanlaiseksi mollaten sitä tehot-
tomaksi.

**Tehokkuus ja tahtotila ovat
sanoja**, joita kuulleessaan kannat-
taa olla varuillaan ja miettiä keiden
päänmenoksi niitä taas esiin nos-
tetaan ja keitä hyödyttämään.

Akseli

Sote- ja maakunta-”uudistus” menossa nurin

Hanke ei ole enää oikeudellinen, vaan puoluepoliittinen. Siinä ei li- kaisia keinoja kaihdetä. Useiden kansainvälisten vertailujen valossa Suomen terveydenhoitojärjestelmä on maailman parhaita. Kustannus- tehokkuudessaan se on maailman huippua ja perusterveydenhoitokin on ongelmistaan huolimatta kärki- päässä.

Palvelut vaarassa sote- uudistuksen vuoksi

Terveydenhuollon menot ovat tänä vuonna Suomessa jo reilusti yli 20 miljardia euroa. Sote-alan yritykset laskeskelevat, että sote-teollisuus olisi liikevaihdoltaan metsä- ja tek- nologiateollisuuden luokkaa ja voit- to-osuus voisi olla suurempikin. Hal- lituksen sote-uudistuksen alkuperäi- set tavoitteet ovat kaikki kääntyneet pääläelleen. Moneen kertaan lykä- ty ja muutettu hanke on muuttanut muotoaan, mutta joitain osia on myös säilynyt mukana. Sellainen on ainakin kokoomuksen jatkuva into yksityistää terveyspalveluita.

Markkinavetoisuus olisi kansallinen onnettomuus

Sote-uudistus tulee kaataa. Hallituk- sen sote-malli, keskittäminen jät- tiyksiköihin ja yksityistäminen, on mielettömän sekava, kallis ja teho- ton sotku. Perustason sote-palvelut on järkevä säilyttää kunnissa. Kä- tännössä tämä tarkoittaisi, että pe- rusterveidenhoito ja sosiaalipalve- lut jäisivät jatkossakin kuntien vas- tuulle. Erikoissairaanhoidon palve- lut on edelleen syytä järjestää sai- raanhoitopiireissä. Palvelujen ul- koistaminen ja monikanavainen ra- hoitus on hylättävä.

Kettusen Tyynekin sen tietää: Sote tulloo

SOS-sote-uudistuksen toteutumi- seen uskoo vieläkin muutama Sote- sopan keitosta pilaileva humoristi. Sipilän hallituksen ministerit ovat uskovinaan siihen, koska he toivo- vat hallituksen keikkuvan vaaleihin asti ja jonkun ihmeen kääntävän hallituspuolueiden kannatuksen nousuun. Pörssiyhtiöt Mehiläinen ja Terveystalo ovat edelleen kiinnos- tuneita vanhoista terveyskeskuk- sista ja vanhustentaloista. Pihlaja-

Mistä ”sote-uudistuksessa” on kyse?

Sote-uudistusta on valmisteltu jo yli 10 vuotta. Kataisen, Stubbin ja Sipilän hallitukset ovat kukin vuo- rollaan edistäneet nykyisen yksityistämiseen ja terveyskeskusten alasajoon johtavan sote-uudistuksen toteutumista. Vuonna 1972 voimaan tullut kansanterveyslaki, pian vuosikymmenen voimassa ollut ter- veyspalvelujen valinnanvapaus ja tasa-arvoiset palvelut halutaan mitätöidä. Soten alkuperäinen, asia- kaslähtöinen tavoite poistaa jonoja, yhdenvertaistaa palveluja ja hillitää kustannuksia, keikahti kokoo- muksen ja keskustan marraskuussa 2015 tekemässä lehmäkaupassa pääläelleen. Mikään näistä tavoit- teista ei sote:ssa toteudu.

linna näyttää suuntauvan vain so- siaalipuolen liiketoimiin. Rahasta- han tässä tietenkin on kyse. Terveys ja hoiva ovat kauppatavaraa, vaikka ei uskoisi. Sote-bisneksessä liikku- vat miljardit, säästöinä ja tuottoina. Hallitus kaavaili taannoin, että yksis- tään vanhustenhuollosta saataisiin lähivuosina kolmen miljardin euron säästöt. Yksi uskovaisista on ”sote- veteraani”, alusta asti valmistelua seurannut THL:n ylijohtaja **Marina Erhola**. Hän sanoo, että uudistuk- set voi ja kannattaa ottaa käyttöön myös nykylainsäädännöllä, jos käy niin, ettei eduskunta hyväksy uut- ta sote-lakia.

Kansantajuisimmat päivityk- set monimutkaisesta lakipaketis- ta on tehnyt maanmainio stand up -koomikko Tyyne Kettunen. Sosiaa- lisen median kanavissa ”eläkeläinen ja terveyspalveluiden suurkuluttaja Siilinjärveltä” on selvittänyt savon kielellä, mistä on kysymys. Tyyne pohtii potilaan tulostavastuuta ja ka- pitalismi-.. eikun kapitaatiopisteitä. Hän on varma, että hänen pisteensä ylittävät hänen tuttaviensa pisteet. ”Olisiko parempi, että ihmisellä olisi monta pientä vaivaa vai yksi oikein paha?” Erikoissairaanhoidon keskit- tämisen Tyyne tietää: ”Nukutukset tehään Turussa, leikkaukset Tam- pereella, ja heräämö on Joensuu-

sa”. Nauru pidentää ikää. Sote- ja maakuntapaketti valinnanvapauk- sineen herättää vielä monet paran- tavat naurut...

”Katsastusremontti”

Eduskunnan perustuslakivaliokun- ta (PeV) antoi kesäkuun alussa lau- suntonsa sote- ja maakuntalakiesi- tykseen. Hallituspuolueet kommentoivat: Pikkukivokoja, heleppo korja- ta. Nämä Matti Ijäksen elokuvas- ta Katsastus läpimädän autovan- huksen omistajan sanat tulivat mie- leen SOS-ministerien kannanotois- ta. Soten puutteet eivät ole mitään pikkukivokoja. Uusiksi meni semmoi- sia pikkujuttuja kuin aikataulu, ra- hoitus ja yhteensopivuus EU-lain- säädännön kanssa. Lisäksi on paljon muuta viillattavaa, joten hallituksen esityksissä on yhä edelleen hutiloin- nin makua. Aikataulut eivät päde maakuntahallinnon, maakuntavaa- lien eikä soten voimaantumisen osalta.

Sosiaali- ja terveysvaliokunta (StV) voi korjata lait, jonka jälkeen ne tuodaan uudelleen PeV:n käsit- telyyn. PeV:n mukaan valinnanva- pauslakiehdot ja voimaantuloaika- taulu on edelleen liian tiukka ja se voi johtaa hallitsemattomiin riskei- hin jopa potilasturvallisuuden kan- nalta. Uudistuksia on vaiheistettava palveluittain ja alueittain ja sen siir- tymäkautta on pidennettävä. Ra- hoituslakia on muutettava siten, et- tä se turvaa riittävien sote-palvelui-

den rahoituksen ja poikkeustilan- teissa maakuntien edellytykset pe- rus- ja ihmisoikeuksien toteuttami- seen. Maakuntien rahoitus on tur- vattava siksi, että julkisen sekto- rin on turvattava palvelut siinäkin tapauksessa, että markkinat jostain syystä menisivät sekaisin. Valtiova- rainvaliokunta on jo aiemmin to- dennut, että suunniteltu rahoitus- kehys ei välttämättä riitä palvelujen tuottamiseen.

Iso ongelma on lakien yhteen- sopivuus EU-lainsäädännön kans- sa. Hallitus kieltäytyi notifioimas- ta lakeja etukäteen EU-komissios- sa. PeV edellyttää, että lait tarkiste- taan uudelleen kielletyn valtiontuen osalta. Se painottaa, että sellainen til- lanne, jossa maakunnat jälkikäteen joutuisivat yhtiöittämään koko jul- kisen palvelutuotannon, ei saa syn- tyä. Sitten on vielä semmoisia pik- kuvikoja, että valinnanvapauslain tietosuoja-sääntely on olennaises- ti puutteellinen, kapitaatiokorva- ukseen sisältyvän profiloinnin lailli- suus on tutkittava, valinnanvapaus- järjestelmän oikeusturva on tutkit- tava, asiakassuunnitelmaa koskevaa sääntelyä on selkeytettävä ja muuta ”pienää”. Maakuntahallinnon valmis- telu on edennyt pitkälle laittomas- ti. Katsastusremontti voidaan tehdä eduskunnassa.

Leveät hartiat, pieni pää ja terävät kyynärpäät

Hallitus perustelee sote-uudistusta

sillä, että palvelujen järjestäminen tarvitsee leveät hartiat, koska kunti- en kapeat hartiat eivät kykene yksin palveluita hoitamaan. Hallituksen hartiat ovat kuluneen eduskunta- kauden aikana kaventuneet: Sipilän hallituksen puolueilla oli 2015 124 kansanedustajaa, mutta nyt viralli- sen tiedon mukaan enää 101.

Sote-ryöstön kannatus on Al- ma-Median kyselyn mukaan 18 %. Jos ”uudistus” tulisi yleisistun- non äänestykseen ennen eduskun- tavaaleja, vain osa hallituspuoluei- den kansanedustajista kannattaisi lakia. Monet vaalien ehdokkaat oli- sivat nostamassa venettä mökillä, syysflunssan kourissa tai heillä oli- si muu force-majeur -este. Hallitus tarvitsee leveitä hartioita, mutta li- säksi hallituksen toivoisi arvostavan myös selväjäristä päänuppia. Terä- vät kyynärpäät sillä on, mutta se ei korvaa tietoa ja ymmärrystä.

Hallitus vetää eduskuntaa puoluepolitiikan pohjamu- tiin

Hallituksen perustuslain nakertami- nen on arkipäivää. Se on vaarallis- ta; kansalaisten oikeusturva kun on viime kädessä perustuslain varas- sa. Perustuslakia loukkaavat sote- esitykset ovat hyvinvointi- ja oike- usvaltion murentamista. Perustus- lakivaliokunta on perustuslakituo- mioistuimen puuttuessa itsenäinen ja hallituksen tahdosta riippumaton perustuslaillisuuden toteuttaja.

Hallitus on lain vastaisesti puuttunut valiokuntien toimin- taan esittämällä aikatauluja ja yrit- tämällä estää asiantuntijoiden kuu- lemisen eduskunnan laki-, valtiova- rain- ja sote-valiokunnissa. Huolelli- sen lain valmistelun sijaan valiokun- tia painostetaan pakkoaikatauluun.

Hallituskin tajuaa, että peli on menetetty.

Hallituksen painostus omia kansan- edustajiaan kohtaan ja näiden öyk- kääntöä valiokunnissa ja mediassa ja ennen muuta kieltäytyminen asian- tuntijoiden kuulemisista, osoittaa että Sipilä, Orpo ja Soini eivät usko sote-sotkun selviävän ennen vaa- leja.

Juhani Tanski
Kuopio

Venäjän laivasto lähti Voronezista

Tutustuimme kesällä Venäjään, osallistuessamme Suomi-Venäjä- Seuran Kallio-Vallilan osaston matkalle Voronezhiin ja Kurskiin. Vo- ronez on Venäjän viimeinen (15.) miljoonakaupunki. Miljoonan asu- kasluvun se saavutti vuoden 2012 lopulla.

Kiertoajelulla merkittävä kohde oli ”Goto Predestinatsia” (Jumalan ennustus), eli ensimmäinen Venä- jällä ilman ulkomaista apua 1698 rakennettu täysikokoinen 58 ty- kin purjelaiva. Venäjän ensimmäi- nen merikelpoisia sota- ja kaup- palaivoja valmistava telakka sijoit- tettiin juuri Voroneziin. Tätä voi ihmetellä, koska Voronezh sijait- see Donin yläjuoksulla n. 400 km Donin Rostovista (Asovan meres- tä) sisämaahan. Syyt ovat kuiten- kin selviä. (1) Voronez oli paikka, jo

hon silloin voitiin turvallisesti sijoittaa sotatelakka; (2) Kaupunki sijaitsi havumetsä- vyöhykkeen rajalla. Tämä tur- vasi kunnollisen puun saan- nin ja (3) Sieltä n. 70 km poh- joiseen sijaitsee Lipetskin kaupunki, jossa olivat silloin suuret rautatehtaat. Ne tur- vasivat tykkien ym. rautatavaran toimitukset telakalle. Tästä varm-istuimme pari päivää myöhemmin, sillä palatessamme Kurskin ete- läpuolelta Belgorodista, näimme Starij Oskelin kaupungin kohdalla ison avolouhoksen, josta edelleen toimitettiin rikastettua rautamal- mia Lipetskiin. Kerrotaan turkkilai- sille olleen suuri järkytys, kun heitä vastaan Asovan merelle 1600-1700 lukujen vaihteessa ilmestyi ennalta arvaamatta täysikokoisia merikel- poisia sotalaivoja. (KÄ/toim.)

Pihlajalinna puhuttaa jälleen

Hallituksen soten valinnanva- pauden mallia on syytetty ”ker- mankuorinnasta”. Yksityinen sektori hamuasi vain mahdol- lisimman suuria voittoja tuotta- vat palvelut. Julkiselle sektoril- le jätettäisiin vaikeat ja kalliita hoitoja vaativat toimet.

Pontta arvostelulle tuli, kun meidänkin alueen sosiaali- ja ter- veyspalvelut tuottava terveysjät- ti Pihlajalinna kertoi vetäytyvän- sä Jyväskylässä valinnanvapaus- kokeilusta. Keskisuomalainen -lehti kertoi Pihlajalinnan vetä- tymisestä näin: ”Pihlajalinnan kokemuksen mukaan valinnanva- pauden käyttäjät ovat niitä, jotka käyttävät paljon palveluita. Näin kaupungin määrittelemä hinta ei kata toiminnasta aiheutuvia kulu- ja.” Lehti jatkaa: ”Valinnanvapaus- kokeilussa mukana oleville

palveluntuottajille maksettava kiin- teä hinta perustuu kaupungin ter- veyskeskusten kustannuksiin jaettu- na koko kaupungin väestömäärällä.”

Olisiko aika jo uskoa, että ter- veysbisnes on osa markkinakap- italismia, jossa voittoja tavoitel- laan ihmisten terveydellä ja hädällä, häikäilemättä. Voiton tavoittelussa rusinat noukitaan pullasta eli julki- nen sektori hoitakoon voittoa tuot- tamattomat palvelut.

Terveysjätit ovat muka- hyvätekijöinä rientäneet pelas- tamaan ahdinkoon ajautuneita pieniä kuntia ja kaupunkia. Ovat tehneet sosiaali- ja terveyspalvelu- ista yhteisyrityksiä, joissa kunnat ja kaupungit ovat vähemmistöosak- kaina. Niitä nimitetään mieluusti ”yhteiskunnallisiksi” yrityksiksi. To-

siasiaa voidaan puhua sosiaali- ja terveyspalveluiden monopolista.

Entä miten käy esimerkik- si Parkanon ja Kihniön, kun määräävässä asemassa on yksi terveysjätti? Mitä tapahtuu, jos Pi- hlajalinnan omistajat alkavat tuot- toihin? Vaikka elämme sopimusy- hteiskunnassa ja vaikka osapuol- ten nimet ovat sopimuksissa, se on varmaa, että se joka istuu vo- iman oikealla puolella, sanelee ehdot. Ja heikompi osapuoli viki- see. Haja-asutusalueilla monop- oliasemia on vaikea purkaa. Mitä jää kunnille ja sen asukkaille? Kak- si vaihtoehtoa: ota tai jätä!

Hannu Tiainen
Kihniö
Kyykystä ylös valtuutettu

Tuhokapitalismia vastaan tarvitaan maailmanlaajuinen koalitio

”Joidenkin elämä on helvetin paljon arvokkaampi kuin muiden.” Tämän ajattelutavan uskoo kanadalais-amerikkalainen toimittaja, kirjailija Naomi Klein ohjaavan yhdysvaltalaisia tuhokapitalisteja (NK:n käyttämä termi) heidän pohjattomassa ahneudessaan, oli heidän maailmanvalloitusmetodinsa sitten kauppapoliittinen suhmurointi tai sota.

Jo kaksi vuotta olemme näyttäneet Kansan äänessä kuvaa ”Sote-kaappaus pysäytettävä”. Tämä perustuu siihen, että katsomme sote-kaappauksen edustavan meillä raa’inta uusliberalismia. Naomi Klein pitää selvänä, että elämme kapitalismin ”uutta aikaa”, jossa toimii ”markkinoiden kaikkivoipaisuuteen, kaiken mahdollisen yksityistämiseen, pidäkkeettömään voitontavoitteluun ja riistoon pohjaava yhteiskuntapolitiikan suuntaus”. Tästä voimme olla Naomi Kleinin kanssa täysin samaa mieltä, kuten myös siitä, että tarvitaan laaja uusliberalismin vastainen koalitio pelastamaan maailma nykyiseltä tuhokapitalismita. Suomessa ollaan jälkijunassa. Perustimme fb:ssä keskustelusivuston ”Kansarintama-vaihtoehto uusliberalismille”. Selkeästi monet eivät halua ymmärtää kapitalismin uutta uusliberalistista muotoa, vaan riitelevät itse sanasta. Naomi Klein toteaa saman, minkä mekin olemme useasti sanoneet: ”Maailma on sakeana mitä erilaisimpia, yksittäisiä asioita ajavia kansanliikkeitä. Jokainen ajaa pontevasti ja useimmiten hyvin perustellusti omaa asiaansa. Jotkut saavuttavat pieniä voittoja... jne.” Kleinin mukaan tämä ei riitä, vaan tarvitaan laaja koalitio, joka yhdistää voimansa uusliberalismia vastaan. Tämä on myös meidän tavoitteemme. Käyttäkää rohkeasti käsitettä ”Uusliberalismi” ja tutustukaa tarkoin sen sisältöön. (KÄ/toim)

Kirjassaan ”Kun Ei ei riitä” (Into, 2018) moneen kertaan palkittu (mm. No Logo, 2001) **Naomi Klein** piirtää synkän kuvan tämän hetkestä ja tulevasta maailmasta Yhdysvaltain lähihistorian tapahtumia eritellessään. Synkimmät sävyt tuohon kuvaan tuo mörkö nimeltä uusliberalismi. Kleinin mukaan markkinoiden kaikkivoipaisuuteen, kaiken mahdollisen yksityistämiseen, pidäkkeettömään voitontavoitteluun ja riistoon pohjaava yhteiskuntapolitiikan suuntaus on saanut koko maailman eliitissä lisää vauhtia ja voimaa Donald Trumpin valinnasta USA:n presidentiksi.

Näkökulma kirjassa on kanadalais-yhdysvaltalainen, mutta ankanan uusliberalismin kriitikon, vasemmistolaisen Kleinin johtopäätökset ovat hyvinkin universaaleja. Trumpin valinnassa ”... kyse ei ollut ainoastaan yhdestä miehestä, joka hallitsee yksittäistä maata. Trump on vain yksi osatekijä ympäri maailmaa leviävässä tartuntataudissa. Ympäriämme vyöryy autoritäärin, muukalaisvihamielisen ja äärioikeistolaisen politiikan hyökyaalto.”

Sokkipolitiikkaa

Klein hahmottelee kirjassaan logiikan, jolla saadaan kansalaiset – ja kansat – myöntymään ja alistumaan aina vaan ahneemmaksi käyvän kapitalismin pienen eliitin vaateisiin. Tuhokapitalistia auttaa tässä mikä tahansa yhteiskuntaelämää yllättäen heilauttava tai horjuttava ulkopuolinen tapahtuma, jolla on helppo saada aikaan kansassa kollektiivinen sokki.

Luodaan ensin liioiteltu ja vääristelty uhkakuva, ja sillä perustellaan kaikkea mahdollista; julkisten palveluiden leikkaamisista ja yksityistämistä aina sotilaallisiin invaasioihin asti. Vaihtoehto-

ja ei ole. Kun uhkakuva on tarkkaan ja harkiten valmisteltu, ja kansalaiset saatu peloteltua ja apatisoitua kykenemättömäksi vastarintaan, hyökätään kaikilla rintamilla yhtäaikaisesti (vrt. Suomessa valtion omaisuuden hävittäminen, kaikki tulonsiirrot, kiky, sote, liikenne, energiahuolto, posti, jne.).

Sokkipolitiikka ”...kuvaa häikäilemätöntä taktiikkaa, joka ottaa kaiken hyödyn irti kollektiivista sokkia seuraavasta yleisestä hämmennyksestä – johtui se sitten sodasta, vallankaappauksesta, terrorismista, markkinoiden romahtamisesta tai luonnonkatastrofista. Sen avulla viedään läpi suuryritysten hyödyksi koituvia toimenpiteitä.”

Identiteettipolitiikkaa

USA:n vuoden 2016 presidentinvaalien jälkiarviossaan Klein ”paljastaa korttinsa”, jolloin Trumpin ohella myös vastaehdokas Hillary Clinton saa kohtuullisen musertavan arvion.

Klein kritisoi Clintonin kampanjaa liiasta keskittymisestä ”identiteettipolitiikkaan”. Hänen mielestään kampanjassa keskityttiin liiaksi rotu-, sukupuoli- ja seksuaalidentiteetteihin liittyviin ongelmiin, eikä siinä kohdistettu riittävän voimakasta kritiikkiä näitä ongelmia ylläpitävää järjestelmää kohtaan. Peittelemättömän vasemmistolainen Klein kirjaa Hillary Clintonin kampanjan puutteita: ”Clinton esiintyi tasa-arvoisen avioliiton, abortioikeuden ja sukupuolineutraalien käymälöiden kannattajana, mutta unohti ihmisten oikeuden kohtuuhintaiseen asumiseen, perheiden elinkustannuksiin riittävään palkkaan tai kaikkien saatavilla olevaan maksuttomaan terveydenhuoltoon”.

Clintonilla ei siis ollut tarjottavana vaihtoehtoa nykymenolle ja kävi niin kuin nyt nähty on. ”Clintonin epäonnistumisen taustalla ei

ollut hänen sanomansa, vaan poliittinen näyttö. Syynä oli erityisesti typerä uusliberalistinen talouspolitiikka, jolle demokraattisen puolueen johtoporras antoi täyden tukensa.” Clinton ei esimerkiksi ottanut vaaliteemoihinsa laajan kansalaismielipiteen tukemaa vaatimusta 15 dollarin minimituntipalkasta.

Trump taas oli kaapannut maan ammattiyhdistysliikkeen puolelleen lupaamalla runsaasti uusia työpaikkoja. Vaikka Trumpin vaalilupaukset eivät olleet uskottavia, eivätkä läheskään kaikilta osin toteuttamiskelpoisia, ne olivat jotakin uutta ja valkoinen työväenluokka tarttui syöttiin ja äänesti tätä ”tuhokapitalismin ruumiillistumaa”.

Demokraattien esivaalisia myös Klein aktivoitui. ”Bernie Sanders on ainoa Yhdysvaltojen presidenttiehdokas, jota olen koskaan kannattanut avoimesti.” ”...ensimmäistä kertaa demokraattisen puolueen esivaaliehdokkaana oli joku, joka otti voimakkaasti kantaa kolmeen suureen ongelmaan eli uusliberalismiin, taloudelliseen eriarvoisuuteen ja ilmastomuutokseen.”

Maailma on sairas

Kleinin analyysi nykymaailman tilasta on lohduton. ”Yhteiskunta, jossa vallitsevat räikeä eriarvoisuus ja peittelemättömät uusfasistiset virtauukset, ja jonka luonto on tuhoutumassa, on sairas. Uusliberalismi, joka on kaikkien kyseisten kriisien pääaiheuttaja, on täysin kelvoton vastalääke.”

Kirjansa lopputulemaksi Klein hahmottelee vision, jonka varaan voisi yrittää rakentaa mahdollisimman laajapohjaisen, koko maailman vähemmistöjen yhdessä hyväksyttävissä olevan vaatimuslistan ja toimintasuunnitelman. Hänen ideansa kiteytyy ongelmaan, jonka edessä me kaikki olemme. Olemme vastustaneet uusliberalistista markkinavoimien tuhoisaa voittokulkua

nyt jo vuosikymmenet, ja sen myötä olemme tulleet leimautuneeksi kaiken uuden vastustajiksi. Kleinin ajattelussa se meidän hokema EI on itse asiassa tarkoittanut, ettei meidän mielestä mihinkään saa koskea, mikään ei saa koskaan muuttua.

Näin ajateltuna tästä puuttuu kaiken jatkuvan kehittymisen, ja kehittämisen idea, dialektiikka. ”Me, jotka olemme juuttuneet kapitalistiseen dystopiaan, kykenemme kyllä vaatimaan pieniä parannuksia nykyisiin oloihimme, mutta jonkin täysin toisenlaisen kuvittelu on huomattavasti vaikeampaa.” ”Pelkkä EI ei siis riitä – mukaan tarvitaan iso ja rohkea KYLLÄ, joka saa koottua meidät kaikki yhteen.” Yksittäisten epätasa-arvon ilmentymien kitkeminen lähtökohtaisesti epätasa-arvoisen järjestelmän sisällä ei tuota pysyviä ratkaisuja systeemiin ongelmiin.

Pelastusohjelma

Maailma on sakeana mitä erilaisimpia, yksittäisiä asioita ajavia kansanliikkeitä. Jokainen ajaa pontevasti ja useimmiten hyvin perustellusti omaa asiaansa. Jotkut saavuttavat pieniä voittoja ja niistä iloitaan. Toiset – omaa asiaansa ajavat – saavat niistä pontta ja voimaa jatkaa omaa rajattua protestiaan vaikka hamaan maailman tappiin asti.

Klein ymmärtää näitä kaikkia. Hän on ollut itsekin tukemassa vaikutuksiltaan hyvinkin rajattua ja protestiliikkeitä. Mutta koko ajan hän kantaa mukanaan murhetta siitä, että näillä paikallisesti ja asiakohtaisesti merkityksellisillä aktiviteeteilla ei kuitenkaan saada ai-

kaan perustavanlaatuista suunnan muutosta koko maapalloa riivaavan tuhokapitalismin, uusliberalismin kaikkivoipaisuuden nujertamiseksi.

Naomi Klein kaipaa laajaa koalitiota ja kollektiivista ajattelua, jolle voisi perustaa mahdollisimman monien aktivistiryhmien yhdessä hyväksymän ”maailmanpelastusohjelman”. Hän myöntää toki samalla tehtävän olevan vähintäänkin työlää ja vaikean, mutta pitää sitä ehtona siedettävän elämän takaamiseksi ihmiskunnalle tulevaisuudessa.

”Laajan koalition muodostaminen omiin poteroihinsa vetäytyneiden poliittisten liikkeiden aikakaudella vaatii kovaa työtä ja valmiutta kohdata avoimella mielellä kivulias menneisyys, jotta edistys olisi mahdollista”, kirjoittaa Naomi Klein kirjansa lopussa.

Unto Nikula
Rovaniemi

Eläkeläiset rasismien kohteena

Eläkeläisistä näyttää tulleen vapaata riistaa kaikenkarvaisille kolonnisteille. Maan johtava media on ensimmäisellä sijalla syöttämässä valeuutisia eläkkeistä. Joulukuun lopussa oli YLE ykkösen valjastanut uutistoimituksensa julistamaan kansalle, miten eläkeläisten kulutuskyky on 2010-luvulla parantunut. Sitä kesti kokonaisen vuorokauden. Sen jälkeen media on toistellut tätä samaa tarua. Eräessä TVn uutisessa kerrottiin, miten runsaita eläkkeitä uudet eläkeläiset saavat. Esimerkkinä tarinassa oli mies, joka oli ponnistelemassa kuntosalissa ja hän kertoi mitä kaikkea hän pystyy harrastamaan eläkkeellään tämän kuntosaliharrastuksen lisäksi. Erityisesti hän mainitsi harrastuksina keilailun ja golfin. Joopa joo.

Mielipidetutkimus-uusi valheen tyyppi

Vanhan sanonnan mukaan on kolmenlaisia valheita, valhe, emävalhe ja tilasto. Tässä uutisoinnissa kävi ilmi, että on luotu aivan uusi valheen tyyppi, mielipidetutkimus. Tarinoissa kerrottiin, että eläkeläiset itse toteavat kulutuskykynsä parantuneen.

En tosiaan tiedä keitä moi- seen tutkimukseen on haastateltu. Omalta kohdaltani joudun toteamaan, että 17 vuotta sitten sain kohtuullisen eläkkeen. Näiden vuosien aikana sitä on pikkuhiljaa kalvettu. Vuoden lopulla on aina jännitystä, kumpi on suurempi eläkkeen vai vuokran korotus. Koko 2010-luvun on joka vuosi vuokra ollut voittaja.

Kansanedustajat eivät tunne todellisuutta

Talvella järjesti Senioriliike keskustelutilaisuuden, jossa oli mukana neljä kansanedustajaa. Näistä demari, kokkari ja kristillinen esitivät poliittista liturgiaa. Helpos-ti olisi voinut tulla tunne, että aivan tosissaan puhuvat eläkeläisten puolesta, ellei muistissa olisi, mitä ovat tehneet eläkeläisten alistamiseksi. Sisällöltään heidän juttunsa pärjäsivät hyvin tilastolle.

Vasemmistoliiton edustaja kertoili, miten hyvin eläkeläisillä menee ja vertasi heitä opiskelijoihin, joita kuulemma nämä eläkkeen saajat riistävät. Ollaan kuulemma viemässä opintorahaa. En vain ymmärrä miten se sopii eläkkeisiin, joista valtaosa maksetaan rahastoista, joi-

ta itse olemme kerryttäneet. Ehkä voitaisiin muistaa, että kaikki nykyiset vanhuuseläkeläiset ovat eläneet aikana, jolloin ei ollut opintorahoja, ei ollut ilmaista peruskoulutusta. Ylioppilaaksi saattoi opiskella, jos vanhemmilla oli siihen varaa.

Eläkeläiset ja opiskelijat barrikadin samalla puolella

Tämä juttu ei suinkaan suuntaudu opiskelijoita vastaan, heilläkin tulee olla opiskelun mahdollista va opintoraha. Sen sijaan ajattelumalli, jossa asetetaan eläkeläiset ja opiskelijat vastakkain on kieroutunut ja väärä.

Pakko tunnustaa tässä syntini. Aikoinaan kannatin mainitun naisen valintaa kananedustajaksi. Hänen kantansa kuultuani, en enää moiseen lankeaisi. Edelleenkin pidän riistäjinä sitä kymmenesosaa kansasta, joka omistaa puolet tämän maan kansallisomaisuudesta. Heistäkin pääasiassa niitä muutamaa, joiden omaisuuden arvo on yli miljardin.

Taavi Lintunen
Tampere
eläkeläinen m.-35

Kansanrintama - vaihtoehto uusliberalismille

Keskustelu uusliberalismin vastaisen vaihtoehtoliikkeen perustamisesta on edennyt kesän kuluessa niin pitkälle, että perustettiin fb-keskusteluvuosto kehrittelemään uusliberalismin vastaisen kansanrintaman ajatusta eteenpäin. Liittykää ryhmään ja osallistukaa keskusteluun. Alla näette ryhmän tunnuskuvan ja ryhmän kuvauksen.

Ryhmän kuvaus

Perustimme tämän keskusteluvuoston, koska pitkän harkinnan jälkeen katsoimme, että nyt tarvitaan vastavoima ja vaihtoehto uusoi-keistolaiselle yhteiskuntapolitiikalle. Tarvitsemme muutoksen kovalle markkinakapitalismille, vaikka monet katsovatkin, ettei nykyiselle politiikalle ole olemassa vaihtoehtoa.

Markkinatalous perustuu ajatukseen, että markkinavoiimien keskinäinen kilpailu pakottaa tuottajat kehittämään toimintaansa tuottaakseen kilpailijaansa enemmän voittoa. Näin tuotanto ja yhteiskunta kehittyvät nopeutetusti. Tällaisella kontrolloimattomalla markkinavoiimien kilpailulla on raaka varjopuolensa. Sillä häädetään pienemät toimijat markkinoilta. Tuotantokustannusten jatkuva vähentäminen luo työttömyyttä. Kilpailun nimissä pyritään pakottamaan jopa palkansaajat kilpailemaan sillä, kuka kykenee eniten alentamaan toimeentuloaan, jotta ”isännän yritys” kestäisi kilpailussa ja oma työpaikka säilyisi. Kaiken alistaminen markkinoiden edulle tuottaa monia meille tuttuja yhteiskunnallisia ristiriitoja; työttömyyttä, sosiaalista turvattomuutta, ilmastonmuutosta, sotia, pakolaisuutta ym. Markkinataloudessa tälle tendenssille työväenluokka ja työväenliike ovat muodostaneet lujan vastavoiman, joka on kapitalismin oloissa kyennyt tasapainottamaan yhteiskunnallista tulonjakoa. Globalisaation ja uusliberalismin oloissa tätä vastavoimaa ei nyt ole tai se on hyvin heikko. Tämän seuraukset tunnemme. Kotimaassamme lähin vaara on, että menetämme rautatiet ja terveydenhuollon kapitalisteille.

Oman asemansa vuoksi perinteiset työväenpuolueet tyytyvät esittämään pieniä reformeja uusliberalistiseen politiikkaan, mutta eivät toimi sitä vastaan, eivätkä esitä sen muuttamista. Tämä markkinaliberalismi ruokkii itse itseään. Jos yksi kapitalistiryhmä saa esimerkiksi verohelpoituksia, vaativat niitä heti toisetkin. Jos yksi kerta suostutaan työajan pidennykseen, samaan menetelmään turvaudutaan uudelleen. Perusturvan heikentäminen on kyetty muuttamaan kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi. Tämä ketju meidän on katkaistava. Markkinavoiimat on pakotettava tyytymään pienempiin voittoihin ja nykyistä suurempi osa tuotetusta arvosta tulee käyttää yhteiskunnan monimuotoiseen kehittämiseen. Uusliberalismi talou-

dellisenä toimintamenetelmänä tulee lyödä takaisin. Tämä on kuitenkin kapitalismin sisäisessä kehityksessä ”vallankumouksellinen” muutos, kuten 80-luvulla oli siirtyminen kapitalismin säätytaloudesta nykyiseen uusliberalismiin. Se ei tapahdu kapitalismin oloissa alkuvoimaisesti, vaan vaatii tuekseen joukkoliikkeen. Muutos irti uusliberalismin oloista on täysin reaalinen, mahdollinen ja aivan välttämätön. Kyse on vain voimasta, kykenemmekö pakottamaan kapitalistit ja heidän lakeijansa tähän muutokseen.

”Kansanrintama-Vaihtoehto uusliberalismille”-ryhmä on perustettu siksi, että sen piirissä voimme käydä poliittista ja teoreettista keskustelua kysymyksistä, miksi ja miten tämän tehtävän suoritamme. On sanomattakin selvää, että meidän tulee orientoitua tähän tehtävään pitkällä tähtäimellä. Meillä löytyy lukuisia henkilöitä, ryhmiä ja liikkeitä, jotka ajavat omia tärkeitä yhteiskunnallisia tavoitteitaan, mutta joiden esteeksi muodostuu kova markkinakapitalismi. Siksi lainomaisesti liikkeen yhteiseksi päämääräksi muodostuu muutos uusliberalismista kansanrintamapolitiikkaan.

Nämä puitteet myös sanelevat täällä käytävän keskustelun luonnetta. Keskustelu voi olla ”räväkkää”. Keskustelijoilla on erilaisia mielipiteitä. Nykyisessä tilanteessa ainoa tulokseen johtava lähtökohta on, että hyväksymme ja siedämme erilaisuuksia. Uskomme, että useat erimielisyydet tasoittuvat ja selkeytyvät keskustelun kulussa. Lähdemme siitä, että mielipide-erojen vuoksi ryhmästä ei suljeta ulos ketään. Luonnollisesti ryhmämme pitää yllä ”perälautaa”, jossa torjumme fasistiset, rasistiset yms. mielipiteet sekä henkilöön kohdistuvat loukkaukset ja äärimmäisen karkean kielenkäytön ym. Jos ryhmään ilmestyy selkeitä häirikköjä, joiden ainoa tarkoitus näyttää olevan keskustelun tietoinen häirintä, moderaattorit keskustelevat myös näistä tapauksista ennen kuin tekevät päätöksen mahdollisesta erottamisesta.

Virolaiset saivat oman itkumuurinsa

Kommunismin uhrien muistomerkki muistuttaa virolaisen nationalismin kirouksesta

Virossa on ollut yksi elävä patsas: fasismin kukistamisen kunniaksi pystytetty, venäläisten rakastama pronssisotilas. Se sai nyt kilpailijan kommunismin uhrien muistomerkistä. Siitä on tulossa virolaisten pyhiinvaelluspaikka.

Seinälle on ikuistettu Juhan Liivin runo: ”Ja tielle kuolevat tuhannet, kotiin pääsevät tuhannet, katoavat vaivat ja huolet, lentävät hunajapuun puoleen”.

Tallinnassa avattiin elokuun 23. päivänä kommunismin uhrien muistomerkki, johon on kaiverrettu 22 000 virolaisen nimen, jotka ovat kuolleet joko karkotuksessa, rangaistuslaitoksessa tai teloitettu. Muistomerkki kuvaa ajanjaksoa 1940-1991 eli käytännössä koko Viron sosialistista neuvostotasavaltaa. Muistomerkki paljastettiin Molotov-Ribbentrop-sopimuksen solmimispäivänä, josta on tullut EU:ssa virolaisten ajamana ”totalitarismin uhrien” muistopäivä ja kommunismin ja fasismin rinnastamisen symboli.

Natsien rehabilitaatio

Vaikuttavan muistomerkin on suunnitellut arkkitehti Kalle Vellevoog. Se koostuu kahdesta seinämästä, joiden välissä voi kulkea lukemassa nimiä, jotka ovat kuolleet pääsääntöisesti toisen maailmansodan aikana 1941-1945. Keitä nämä kuolleet ovat, on kiinnostava kysymys. Virolaisessa Postimees-lehdesä (23.08.2018) historioitsija Meelis Maripuu varottaa lähdekriitikkistä. Eräs karkotettu kertoi kuuluneensa poliisiyksikköön, jonka tehtävänä oli juutalaisten tappaminen. Maripuu mukaan on epätodennäköistä, että neuvostoliittolaisten turvallisuusviranomaisten kanssa keskustelemaan kutsuttu henkilö olisi tunnustanut avoimesti kyseisen asian.

Helsingin Sanomien (20.08.2018) haastattelema muistomerkin taustavoima, entinen sisäministeri Lagle Parek kertoo isänsä Karl Parekin teloituksesta heinäkuun alussa 1941 perustetun vastavallankumouksellinen toiminta ja vakoilu. Viro oli tuossa vaiheessa jo liittynyt Neuvostoliittoon. Toinen maailmansota oli syttynyt ja Virossa natsikollaboraattorit odottivat innolla Hitlerin marssia Baltiaan. Karl Parek oli niitä virolaisia, jotka uskoivat taistelun Hitlerin rinnalla olevan taistelua voittajan puolella.

Propagandan mestarinäyte

Lagle Parekin isän tarina on varsin tavallinen ja hyvä esimerkki siitä,

Viron kommunismin uhrien muistomerkki leimaa koko Viron neuvostoaajan 1940-1991 rikolliseksi.

Trumpin ja Putinin tapaaminen

Suomalaiset Nato-intoilijat ovat huolissaan. Tämän aamun Ilta-Sanomien revitteli, kuinka Ilkka Kanerva ja Liisa Jaakonsaari ”pelkäävät pahinta” eli Trump ja Putin sivuuttavat Euroopan turvallisuuspoliittisissa kysymyksissä. Samasta huolesta kertoi myös viikonvaihteessa presidentti Sauli Niinistö.

Kanervaa ja Jaakonsaarta tuntuu erityisesti riepovan Naton roolin mahdollinen hiipuminen. Heidän mielestään maailmanrauhan paras tahtoliini on sotilasliitto Naton vahvistaminen ja sen laajentaminen. Rautaa rajoille ja lännen hegemonian kasvattaminen ympäri maailmaa sotilasliiton tuella ja sen voimapolitiikalla alistaa eri valtioita läntisen imperialismin etupiiriin ei näytä olevan ongelma Kanervalle ja Jaakonsaarelle.

Suomessa on vahva Nato-vas-taisuus. Presidentti Urho Kekkosen jaksoi puhua ja tehdä työtä liennytyksen ja aseidenriisunnan puolesta. Rauhanasia oli hänen sydäntään lähellä. Tänäkin näyttää pahasti siltä, että ulkopoliittinen johto on erkaantunut kauas Kekkosen rauhanpolitiikasta. Rauhanpolitiikan keskeisiä asioita ovat hyvät, asialliset ja rakentavat suhteet naapurivaltioihin sekä niihin maihin, jotka ovat

valmiit ottamaan pieniä tai suuria askeleita maailmanrauhan ja liennytyskehityksen puolesta. Eräiden tahojen kova hinku sotilasliitto Natoon ummistaa heidän silmänsä ja korvansa Suomen kansan ääneltä pysyä pois sotilasliitosta ja myös Urho Kekkosen puolueettomuus- ja liittoutumattomuus politiikasta.

Aseidenriisunnan ja rauhan edistäminen vaatii luottamuksellisia suhteita joka suuntaan. Ei voi olla niin, että maamme ulkopoliittinen johto kääntää selkensä puutumatta siihen, kuinka valtakuntamme päälehti irvistee ja pilkkaa maahamme saapuvaa toisen neuvottelevan osapuolen presidenttiä. Mihin ovat hyvät tavat unohtuneet, kun suurvaltajohtajia avoimesti haukutaan paholaisiksi, diktaattoreiksi ja ties miksi. Kuitenkin lentokentällä maamme ylin johto maireasti hymyillen ottaa vastaan niin USA:n kuin Venäjän presidentin.

Hämmästyneenä olen seurannut, kuinka suurvaltajohtajien tapaamista ei katsota hyvällä. Ollaan järjestämässä erilaisia mielenosoituksia, joissa nostetaan esille USA:n ja Venäjän sisäpoliittisia ongelmia. Olen suuri kansalaistoiminnan kannattaja, ollut usein mukana mielenosoituksissa puolustamassa ihmisoikeuksia, demokratiaa jne. Nyt kuitenkin näyttää siltä, että pienikin liikeyhdys rauhan ja liennytyksen puolesta halutaan lakaista maton alle, koska USA sitä ja Venäjä tätä omissa maissaan. Yhteisymmärrys näyttää löytyneen niin poliittiselta oikealta laidalta aina vasemman laidan kommunisteihin.

Ymmärrän, jos sotakiikhoilijat, asemäärien kasvattamisen puolestapuhujat ja lännen imperialismiin mahdin lisäämisen kannattajat ovat hyvin huolissaan pienestäkin toivonkipinästä liennytyksen suuntaan, mutta että samassa rintamassa seisovat maailmanrauhaa ajavat, saa ihmettelemään tämän maapallomme mielettömyyttä.

Suomen valkoinen päämilitaristi on puhunut

Suomen vapaussodan oikeistohenkisen 100-vuotisjulan juhlapuheessa Suomen todettiin käyneen kolme vapaussotaa – va-paus-, talvi- ja jatkosota – yhteistä vihollista vastaan. Tämä suoma-laisen eliitin yhteinen ulkoinen vihollinen oli Neuvosto-Venäjä ja myöhemmin Neuvostoliitto. Epäilemättä juhlaväen nykyinenkin vihollinen löytyy samasta ilmansuunnasta. Amerikkalaiset tais-telukoneet harjoittelevat parhaillaan jälleen sotaa maamme ilma-tilassa.

Jos tarkastelemme samaa asiaa Suomen punaisten ja työväen-luokan kannalta, sen päävihol-linen oli 100 vuotta sitten ja on yhä edelleen kansallinen ja kan-sainvälinen kapitalismi. Sen ul-koinen vihollinen oli ensin keisa-rillinen Saksa ja myöhemmin Nat-si-Saksa. Saksalaiset sekaantuivat Suomen sisällissotaan ja turvasi-vat näin valkoisen eliitin voiton. Perinteet velvoittivat Suomen valtiojohdon liittoutumaan Natsi-Saksan kanssa II maailmansodas-sa tunnetuin seurauksin. Meidän onnemme oli, että Saksa hävisi se-kä I että II maailmansodassa.

Oli varsin merkillistä, että Suomen päämilitaristi Jussi Niinistö totesi tuossa ylimielisten juhlassa: ”Sata vuotta sitten Hel-singin kadut täyttyivät juhlijois-ta. Kaunis kevätpäivä iskostui län-nä olevien rintoihin ylevän isän-maallisena juhlanä. Voitokas har-maa talonpoikaisarmeija marssi kaupunkiin... Tuo päivä voisi ol-la itsenäisyyspäivä, itsenäisyysju-listuksen päivän sijaan. Nimittäin 6. joulukuuta 1917 Suomi ei ol-lut vapaa maa, eikä maassa ollut järjestystä. Vasta 16. toukokuuta 1918 miehittäjä oli karkotettu ja kapina kukistettu.”

Suomen sisällissota oli Jussi Niinistön mielestä pelk-kä ulkopuolisen tahon yllyt-tämä kapina, joka oli oikeutettua kukistaa verisestä ja ulkopuolisen valtion tukemana. Minusta saksalaisten miehittäjien ja suomalaisten valkoisten yhdessä suoritta-man kansanmurhan voitonparaa-tipäivän 16.5.1918 vertaaminen itsenäisyyspäivään on ylimielistä ja nöyryyttävää. Isäntä voi ruoskia renkinsä ja raiskata piikansa jou-tumatta siitä vastuuseen.

”Kullakin sukupolvella tun-tuu olevan tarve kirjoittaa va-paussodan historia uudelleen ja kullakin sukupolvella – ajan hengestä riippuen – on oma tulkintansa vuoden 1918 sodas-ta. Tällä hetkellä tulkintojen kes-kiössä on terrori. Sodan tapah-tumia lähestytään paljolti väki-valtauksien kohteeksi joutu-neen yksilön kokemuksen kan-nalta. Tapahtumat näyttäytyvät nykyihmiselle käsittämättöminä raakuuksina ja sodan valtiollinen merkitys jää toissijaiseksi... Ma-teriaaliset vahingot ja tuhannet menehtyneet koettelivat nuoren kansakunnan kestokykyä. Vastuu siitä kuului vallankumoukseen ryhtyneille eikä sitä pese pois kapinallisten myöhemmät kärsi-mykset.”

Jussi Niinistö puolustelee punaisten kansanmurhaa sil-lä, että oikeistolaisen isänmaan päämäärien saavuttamiseksi tar-koitus pyhittää keinot. Kun halu-taan säilyttää hallitsevan yh-teiskuntaluokan etuoikeudet ja sen yhteiskunnallinen asema

kaikki keinot ovat luovallisia. Hän säilyttää vastuun tapahtunees-ta punaisille, jotka halusivat it-selleen oikeudenmukaisempaa yhteiskuntaa, ihmisarvoisem-paa kohtelua ja parempaa pe-rusturva. Terrorin kohteeksi jou-tui yksilöiden ohella kokonai-nen yhteiskuntaluokka. Vaatimus oikeudenmukaisuudesta on hyvä syy teloittaa.

Jussi Niinistö pisti puhees-saan osavastuun sodasta bolševikeille ja Leninille, joka myönsi 6.12.1917 Suomelle it-senäisyyden. Hän väitti myös Le-ninin tukeneen aseita ja sotilain Suomen punakaarteja. Vallanku-mous perustui Niinistön mukaan vain räikeään propagandaan eikä siis vallitsevaan yhteiskunnalli-seen epäoikeudenmukaisuuteen.

Suomessa palvelleet venäläiset sotilaat eivät olleet bolševikkeja. Leninin hallituk-selle ei ollut oman maansa seka-sorron vuoksi edes resursse-ja puuttua maamme vallanku-mousyritykseen. Juhlassa el-visteltiin, kuinka Pohjanmaal-la venäläisten kasarmit vallattiin ja niiden aseet kaapattiin käyt-töön. Valkoisen armeijan johdos-sa palveli useita Venäjän tsaarille uskollisuuttaan vannoneita up-seereita.

Sisällissodan jälkeen lu-kuisat valkoiset sotaveteraa-nit kokivat isänmaan pettä-neen heidät. He alkoivat ke-hitellä yhteiskunnalle fasistis-ia ratkaisumalleja. He kaipasiv-at vahvaa kansakuntaa ja kan-sallisvaltiota, joka olisi poliittis-esti, etnisesti ja uskonnollisesti yhtenäinen. Fasistien ydinjouk-koon lukeutui mm. sivistyneistön suomalaisuusaktivisteja, Saksassa koulutettuja ja sotineita jääkärei-tä, valkoisia sorakuoppamiehiä, heimosotureita, suojeluskuntain-toilijoita ja Akateemisen Karjala-Seuran jäseniä. Punaisten jahtaamiseen, kuulusteluihin, vankilei-rien vartioimiseen ja lahtaami-seen osallistuminen yhdisti tu-hansia valkoisia. Nämä vapaussodan valkoiset sankarit linkittivät Suomen Natsi-Saksan aseveljeksi. Tässä perinteessä on päämilitaris-ti Jussi Niinistön maailmankatso-muksen ydin.

Jussi Niinistön mukaan v. 1918 tärkein perintö on itsenäisyyden, kansanvallan ja oikeus-valtion säilyminen. Tätä perintöä ilmentää hyvin se, että 100 vuot-ta sisällissodan jälkeen Suomessa miljoonalle ihmiselle heruu hil-loa alle köyhyysrajan. Perustur-vaa, terveydenhoitoa ja koulutus-ta saksitaan. Maan eliittiä ei hu-vita luopua veroedusta ja yh-teiskunnallisesta asemastaan.

Matti Laitinen
17.5.2018

Jääkö tuleville valtuutetuille mitään myytävää?

Lieksassa ollaan tekemässä merkittävää yksityistämispäätöstä, jos-sa vanhuspalvelun kiinteistömässää ja palvelutuotantoa ollaan siir-tämässä Attendo Oy:lle, veroparatiisiyhtiölle. Toimenpidettä perus-tellaan maakuntauudistuksen tuomalla uhalla, ettei kiinteistöjä tar-vittaisikaan enää tulevaisuudessa, vaan ne jäisivät tyhjinä kaupun-gin omistukseen sekä niiden tulevilla kalliilla remonteilla. Minne vanhukset viettäisiin? Kuka vääjäämättä tulevat remontit maksaisi? Sopimuksen ehtona on, että tulevan omistajan palvelun hinta ei saa olla korkeampi kuin Joensuun yksityisen palvelun keskihinta. Sehän on epäilemättä korkeampi kuin täällä periferiassa nyt kunnallisessa palvelutuotannossa. Yksityiselle palvelutuotannolle, voiton tuotta-miselle, ollaan luomassa erityisiä edellytyksiä.

Kuvat Hannu Ikonen

Kuvassa Lieksan 1911 valmistunut kunnalliskoti, joka oli suuri uudistus kiertolaisuudesta omaan kiinteistöön, hoivapalveluineen. Lieksan-Pie-lisjärven kotiseutuyhdistys järjestää talolla talkoita, turvatakseen sen toiminnan edelleen kotiseututalona. Myöhemmin sen korvasi 84 paik-kainen talokompleksi, joka on luvattu Attendolle 2.6milj. hintaan Liek-sajoen rannalta. Sosialipolitiikan kehä on palailemassa alkuunsa, yh-teiskunta vetäytyy vastuusta.

Kiinteistöjen omistamisen turvalli-suutta on ollut arvioimassa erityi-nen konsulttiryhmä liiketaloudelli-sesta näkökulmasta, ryhmä joka on luvalla saanut sivuuttaa sosiaalisen näkökulman, ikään kuin kaupungin tehtävä pelkistyisi yrittämiseen ja omistamiseen. Yksityiskohdat, jot-ka kauppaan ja järjestelyyn liitty-vät, ovat liikesalaisuuksia, eivätkä näin ollen ole omistajien, kaupun-

kilaisten arvioitavissa muutoin kuin valtuuttamiensa edustajien kautta. Kaupunkilaisten on tyytyminen kau-punginjohtaja Määttäsen ”nähdäk-seni” arvioon (Lieksan Lehti 16.8.).

Näissä yksityistämisoperaati-oissa on aina kysymys tuottavien omaisuusmassojen siirroista kä-siin, joissa ”tuotto” siirtyy yhteisöl-tä harvojen käsiin ja usein alhaisen vero-kohtelun maihin, veroparati-

Tampereella köyhyys koskettaa monia

Kun koko Suomessa oli vuonna 2016 köyhyysrajan alapuolella 630 000 suomalaista, Tampereella oli samana vuonna pienituloisia köy-hyysrajan alapuolella olevia 36 000 eli lähes 17 prosenttia koko väestöstä. Köyhyysraja näissä laskelmissa on 14 500 euroa vuodes-sa, 1210 euroa kuukaudessa. Arope-indikaattorilla mitattuna köy-hyysriskissä elää jopa 900 000 suomalaista. Sen mukaan Tampereel-la köyhyysriskissä elää jopa noin 50 000 tamperelaista.

Kuvat Markku Huhtala

Köyhyys on ongelma siellä, missä on Tampereen tavoin paljon työttö-myyttä. ”Köyhyys on aikamme sosiaalinen kysymys, joka tulee ratkaista yhdessä toimimalla.” Tarvitsemme siihen aktiivista kansalaistoimintaa.

Köyhien määrä on tuplaantunut Tampereella vuodesta 2000 alkaen. Se on huomattavasti korkeammalla tasolla kuin muualla Suomessa. On-gelmien keskeinen syy on laaja työt-tömyys, erityisesti pitkäaikaistyöt-tömyys, mutta kallis asumisen hin-ta pudottaa myös työssäkäyviä köy-hyysloukkuihin.

Mitä köyhyydelle sitten voisi tai pitäisi tehdä? Ensinnäkin meillä tarvitaan työpaikkoja köyhille, kos-ka ns. ”jokamiehen/jokanaisen” työ-markkinat ovat kuihtuneet. Tarvi-

taan jonkinlainen yksilöllisesti räätälöity kuntoutus- ja tukipalvelu-jen ketju, jossa koulutus, kuntoutus ja matalan kynnyksen työmarkkinat muodostavat saattaen vaihdettava-palveluketjun.

Toiseksi meillä tarvitaan yh-den luokan riittävän suuri perus-turva nykyisen huonosti toimivan Bermudan kolmion tilalle: työmark-kinatuki–asumistuki–toimeentulo-tuki. Esimerkiksi 1000–1200 euroa kuukaudessa voisi olla kohtuullinen taso. Nykyinen perusturva on tasol-

seihin. Tätä tapahtuu valtio-omis-tuksissa sekä kuntapuolella, kansa-laisten kiinteä omaisuus ”syödään ja juodaan” pittaamatta sosiaalisen hyvinvoinnin edellyttämistä tarpeis-ta, puhumattakaan kansalaisyhteis-kunnan rakenteellisista edellytyk-sistä. Näistä löytyy valtava joukko esimerkkejä alkaen sähköverkoista, Nesteisiin ja Kemiroihin tai kunta-puolen toimintojen yksityistämisiin SOTE:ineen.

Johtajat, jotka näitä toimia toteuttavat palkitaan palkan ko-rotuksin, palkkioin ja bonusjärjes-telyin, vaikka usein heidän vastuu-alueensa kapenee kuten esim. SOTE-palvelujen yksityistämises-sä, jolloin jää vain valvonta tuotta-misvastuun ulkoistuuessa. Suoritta-va porras voi samanaikaisesti ko-kea tehtävien määrän kasvun pie-nemmällä palkalla. Kansalaisyhteis-kunta ja sen peruselementti, ”poliit-tinen vastuu” kapenee ja ”vastuun kantajien” määrä vähenee. Tehtävät keskittyvät ”eliitille”, ”salaisen tiedon haltijoille” kuten Lieksassakin.

SOTE-palvelujen siirtyessä yrityksille voi niiden todeta ole-van epävarmemmissa käsissä kuin kuntalaisen yhteisvastuun alaisuus-dessa. Yritykset, monikansallisetkin ovat konkurssilainsäädännön alaisia ja ”savolaisittain vastuu siirtyy kuuli-jalle”, kuntalaiselle, veronmaksajalle. Tuleva valtuutettu turvautuu vero-jen korotuksiin, kun ei ole enää mi-tä myydä.

Hannu Ikonen (sd)
Lieksa

Nesteen ex PLM, ex Porvoon kaup. valtuutettu

taan liian alhainen ja se toimii huo-nosti köyhien arjessa.

Kolmanneksi järjestelmäkes-keisen palvelujärjestelmän inhi-millistämisen on myös tarpeen. Palveluun pääsyn kynnyksestä on ma-dallettava ja lähipalveluja lisättävä. Samalla sosiaalityön työkalupakkia tulisi olennaisesti laajentaa. Sinne tarvitaan mm. erilaisia maksusitou-muksia, bussikortteja, puhelinkort-teja, uimahallilippuja, kulttuurilip-puja ja monipuolinen aktiivipassi.

Köyhyys on meidän aikam-me sosiaalinen kysymys, joka on ratkaistavissa yhdessä toimimalla. Tällaisessa toiminnassa ”Kuule köy-hää” – toiminta ja sen tekemä laaja työ kantaa hedelmää. Tarvitsemme aktiivista kansalaistoimintaa ja kan-salaisliikkeitä rakentamaan sellai-sen hyvinvointimallin, jossa kaikilla on oma paikkansa, jossa kaikki ovat laulun arvoisia, kuten Veikko Lavi ai-koinaan sattuvasti laulussaan kiteyt-ti. Köyhille, huono-osaisille ihmisille on kyettävä avaamaan ulospääsyrei-tit köyhyydestä.

Hyvä koulutus kaikille, työ ja kohtuullinen palkka, oikeudenmu-kainen sosiaaliturva ja palvelut sekä ennen muuta osallisuus yhteiskun-nassa ovat tällaisia ulospääsyreitte-jä. Samalla ne ovat uudenlaisen hy-vinvointimallin keskeisiä ja olennai-sia piirteitä. Tällaista hyvinvointimal-lia me tarvitsemme.

Yhteiskunta on kaikkine eriar-voisuusineenkin lopulta ihmis-ten tekoa. Ihmisten teot voivat si-tä myös muuttaa.

Jari Heinonen

Tampereen kaupungin köyhyys-työryhmän jäsen

TEKEILLÄ ELÄMÄÄ SUUREMPI PUHALLUS?

Tilastokeskus on ennusteissaan ja väitteissään väestön ikääntymisestä valmistellut perustaa Suomen kaikkien aikojen suurimmalle puhallukselle. Sen tähtäimessä on kaksi osaa; eläkerahastot ja sote. Nykyisen eläkelain mukaan jokainen kerää työuransa aikana saamistaan palkoista ikioman oman henkilökohtaisen eläkerahaston. Siten ajanoloon nykyisen eläkelain vuoksi vanhat eläkerahastot menettävät merkityksensä. Silloin kansalle selitetään, että kun vanhat eläkerahastot ovat tarpeettomia ja kun rahastot on saatu työnantajamaksuilla ne (yli 200 miljardia euroa) voidaan palauttaa yrityksille. Miten se hoidetaan, jää nähtäväksi. Sote-puhalluksen suuruutta on vaikea arvioida, mutta ajan kuluessa siitä kertyy useiden kymmenien miljardien tulonsiirto (ulkomaisten) yksityisten taskuihin.

Kyseenalainen työvoimatutkimus

Tämän vuoksi Tilastokeskus harjoittaa kansan jallitusta. Siinä on monen monia tasoja. Viimeaikoina on paljon puhuttu työllisyysasteesta, joka saadaan, kun työllisten määrää verrataan työikäisten määrään. Se selvitetään ns. työvoimatutkimuksella. Tutkimus tehdään soittamalla joka kuukausi satunnaiselle 12 000 työikäiselle. Tällainen kyselytutkimus on aina kyseenalainen.

Sillä kun haastattelija esittää joukon kysymyksiä, kysyjä ja vastaaja voivat ymmärtää asian eri tavoin, joten kirjaus voi olla virheellinen. Näin syntyy vähintäänkin 24 000 virhemahdollisuutta. Kun lisäksi kolmannet henkilöt käsittelevät haastattelujen tulokset ja neljännet henkilöt tarkastavat ne ja lopulta hyväksyvät. Näin virheiden mahdollisuus kasvaa entisestään ja lo-

pullinen (haluttu) tulos on kokonaan päättäjän käsissä.

Tässä kysymysten sisältö ja laatu eivät ole kiinnostavia. Kannattaa kuitenkin todeta, että vain muutama palkallinen työtunti esimerkiksi tunti viikossa tekee työllisen. Sen sijaan kiinnostaa se, että vaikka työllisten määrä olisi täsmälleen sama kuin vuonna 2010, niin työllisyysaste olisi vuonna 2017 parempi. Näin siksi, että työikäisten määrä on laskenut 107 tuhannella hengellä, 3,0 %. Yksin se nostaa työllisyysastetta 2,1 prosenttiyksikköä.

Tähän liittyy toinenkin huijaus. Työvoima lasketaan 15–64 vuotiaista, mutta työllisyysaste 15–74 vuotiaista, joita on 698 tuhatta, 25,4 % työvoimaa enemmän. Siksi työttömyysaste on noin 1,9 prosenttiyksikköä parempi kuin siinä tapauksessa, että se laskettaisiin työvoimasta.

Hurjin tempu väestöennuste

Näin Tilastokeskuksen lukuihin on kaikissa suhteissa erittäin vaikea, ellei mahdotonta uskoa. Hurjin tempu on tehty väestöennusteessa. Väestötilaston mukaan vuonna 2010 oli 80 vuotta täyttäneitä elossa 255 912. Se on kaudella 1901–30 syntyneistä 10,2 %. Lisäksi 65–79 vuotiaita oli elossa ja maassa 685 129, joka on kaudella 1931–45 syntyneistä 56,8 %. Näin 65 vuotta täyttäneitä oli 941 041. Se on kaudella 1901–45 syntyneistä 25,3 % (Taulukko 1) ja koko väestöstä 17,6 %.

Nyt Tilastokeskus väittää, että 2040 meillä on elossa 80 vuotta täyttäneitä 497 939 henkeä, 1931–60 syntyneistä 19,8 %, joten heidän määränsä lähes kaksinkertaistuu. Myös 65–79 vuotta täyttäneiden määrä kasvaa hurjaa vauhtia, kun elossa ja maassa olisi 1 069 572, siis kaudella 1961–75 syntyneistä olisi elossa ja maassa 100 %! Ennusteessa 65 vuotta täyttäneiden määrä olisi 1 567 511 henkeä. Se on kaudella 1931–75 syntyneistä 43,8 % (Taulukko 2) ja koko väestöstä 26,9 %.

Kukaan ei kyseenalaista Tilastokeskuksen lukuja

Tilastokeskus on sitä mieltä, että kaikki 1961–75 syntyneet ovat elossa. Elosa ja maassa ovat nekin, jotka ovat jo kuolleet ja ne, jotka ovat muuttaneet pois pysyvästi. On aika- moista!

Kummallisinta tässä on se, että kaikki uskovat Tilastokeskuksen ennustajaeukkojen puuhaan. Valtion ja kuntien laitosten on pakko uskoa noihin huuhaa juttuihin. Sen voi jotenkin ymmärtää, mutta kuinka on mahdollista, että myös koko media laidasta laitaan uskoo moiseen idioottimaisuuteen. Luulisi jokaisen vähänkin asian kanssa tekemisissä olevan näkevän jo pelkällä otsaluullaan ennusteen mahdotto-

Taulukko 1

Kausi	Syntyi	Per vuosi	Poistuu	Poistuu	Ikä	Elossa 2010	
1901-30	2 515 214	83 840	2 259 302	89,8 %	80-	255 912	10,2 %
1931-45	1 206 453	80 430	521 324	43,2 %	65-79	685 129	56,8 %
1901-45	3 721 667	164 271	2 780 626	74,7 %	65-110	941 041	25,3 %

Lähde: Tilastokeskus

Taulukko 2

Kausi	Syntyi	Per vuosi	Poistuu	Poistuu	Ikä	Elossa 2040	
1931-60	2 512 216	83 741	2 014 277	80,2 %	80-	497 939	19,8 %
1961-75	1 069 572	71 305	0	0,0 %	65-79	1 069 572	100,0 %
1931-75	3 581 788	155 045	2 014 277	56,2 %	65-110	1 567 511	43,8 %

Huom. Kaikki 1961–75 syntyneet on elossa.

Lähde: Tilastokeskus, ennuste 28.9.2012.

Taulukko 3

Kausi	Syntyi	Per vuosi	Poistuu	Poistuu	Ikä 2040	Elossa		2010
1931-60	2 512 216	83 741	2 202 066	87,7 %	80-	310 150	12,3 %	10,2 %
1961-75	1 069 572	71 305	398 579	37,3 %	65-79	670 993	62,7 %	56,8 %
1931-75	3 581 788	155 045	2 600 645	72,6 %	65-110	981 143	27,4 %	25,3 %

Luvuista puuttuu 504 446 maasta poismuuttanutta.

Lähde: Tilastokeskus, vaihtoehtolaskelmat Kai Kontturi

muuden. Mutta ei!

Syntyvyys- ja kuolleisuus-tilastot paljastavat

Kuinka voisi päästä lähemmäs ilmeistä kehitystä? Oleellista on katsoa syntyvyys ja kuolleisuustilastoja. Myös maasta pois muutosta löytyvät tilastot.

Mikäli 80 v täyttäneiden määrä lisääntyy vuoteen 2040 mennessä reippaasti eli noin viidenneksellä, heitä olisi 310 150. Se olisi kaudella 1931–60 syntyneistä 12,3 %. Kaudella 1931–45 syntyneistä vuoteen 2010 mennessä kuoleman kautta poistui 521 324 henkeä. Tämän kauden keskimäärin aika on 72 vuotta. Näin vuosittainen poistuma oli 7 241 henkeä. Jos vuoteen 2040 mennessä kuolleisuus vähenee ja poistuma on vain 5 536 henkeä, poistuneiden määrä olisi 398 579 henkeä, joten syntyneistä olisi elossa 670 993 henkeä. Näin 65 vuotta täyttäneiden määrä (310150+670993) olisi 981 143 henkeä ja syntyneistä 27,4 % (Taulukko 3) ja koko väestöstä 18,2 %.

Kaikista näistä tilastoista puuttuvat maasta poismuuttaneet, joita kaudella 1946–75 oli 504 466 henkeä. Toisaalta väestökehitys näyttää kulkevan siihen suun-

taan, että syntyvyys laskee vauhdilla (Kaavio 1) ja 65 vuotta täyttäneiden kuolleisuus kasvaa vauhdilla (Kaavio 2). Joten väestö ei ikäännny, mutta vuoteen 2040 mennessä väestö kääntyy laskuun.

Maaperän valmistelua suu- relle rosvoukselle?

Tilastokeskus on ennusteissaan valmistellut perustaa ehkä Suomen suurimmalle puhallukselle. Eläkejärjestelmän uudistuksella on ilmeinen puhallus jo varmistettu. Sote uudistuksella toteutetaan valtava tulonsiirto julkiselta taloudelta yksityisille yrityksille omaisuuden ja tulojen siirrolla. Summa voi nousta vuositasolla taivasiin, useisiin miljardeihin euroihin.

Näyttää selvältä, että jotenkin tällaiseksi tulevaisuus on suunniteltu. Niin myös tapahtuu, kun aika on kypsä. Nykyinen työväenliike, sen ryhmittymät laidasta laitaan, ei näe tätä suurta kuviota. Se on liian suuri, että se olisi heidän silmissä uskottava. Nykyisille vasemmistopuolueille ja ay-liikkeelle riittää päivittäinen pikkunäpertely. Sen kapitalistit tietävät ja siksi he uskalta- vat tehdä suuria suunnitelmia, sillä heidän ikuinen ahneutensa on elossa!

Kai Kontturi

PIENSIJOITTAJAT TAKAAVAT ERIARVOISUUDEN KASVUN

Kysymys ei ole tilasta, joka olisi yksittäisen piensijoittajan tahdon varaisesti synnytetty, että köyhien määrä lisääntyy, vanhukset jäävät hoitamatta, koulutuspalvelut heikenevät, SOTEA huudetaan avuksi, elintasosairaudet- ja rikollisuus lisääntyvä, yhteisöllinen pahoinvointi kasvaa. Kysymys on taloudellisesta tilasta, joka luo edellytykset niin hyvinvoinnille kuin pahoinvoinnillekin ja niiden jakautumiselle, jakamiselle. Vallitseva tila on poliittisia päätöksiä tai päättämättömyyttä koko yhteiskunnan kentässä, jonka moraalinen linja määräytyy yksinkertaisella enemmistöllä.

Viimevuosisadan merkittävimmät taloustieteilijät olivat J.M. Keynes teoksellaan ”Työllisyys, korko ja raha” (1936) ja M. Friedman teoksillaan ”Kapitalismi ja vapaus” (1962) sekä ”Vapaus valita” (1980). Ensin mainitun sanotaan kirjoittaneen hyvinvointivaltion talouden perusrakenteen ja jälkimmäinen monetaristisen, ”sirontateorian”, että köyhillekin syntyy jaettavaa inflaatiotomassa yhteiskunnassa. Hallittu inflaatiohan oli Keynesin keskeisiä teemoja, joka ylläpiti kokonaisky-

Piensijoittajien rooli ”yhteiskuntarauhan” säilyttäjinä on noussut yhtä merkittäväksi kuin ”keskiluokan” rooli hyvinvointiyhteiskuntaa rakennettaessa. He ylläpitävät köyhien määrän lisääntymistä ja kaikkein rikkaimpien rikastumista. Heidän määränsä on ja tulee olla suurempi kuin köyhien määrä, että he valinnoillaan ja ”äänestämisillään” voivat turvata yhteiskuntarauhan ja eriarvoistumisen kasvun. Heidän kaltaisiaan ovat ”arkadianmäkeläiset”, etujärjestöjen päättäjät vähäisintä luottamusmiestä myöten, kunta- ja maakuntapäätäjät sekä muu taloudellinen eliitti maallisissa- ja hengellisissä tehtävissä. He haluavat turvata sijoitustensa tuoton inflaatiolta suojatussa tilassa, ”vakaussopimuksin” varmistettuna, hyvinvoinnin rapautumisenkin hinnalla.

syntää. Huomionarvoista on se, että molemmat teoriat syntyivät ns. realitalouden aikana, eli raha tai numeromääräinen varallisuus vastasi kiinteää omaisuutta ja tavaratuotantoa, kansojen varallisuutta. Finanssikapitalismin tai ”finanssiteolisuuden” synty irroitti ”omistuksen” reaaliarvoistaan erilaisin rahastoin, ”monipuolistamalla omistuksen muotoja”, synnyttämällä rahaa tai numeroita keskuspankkien ohi. Maailman ”varallisuus” on yli kaksikymmenkertastunut reaaliarvos- taan. Samaan aikaan tulo- ja varallisuuserot ovat jatkaneet kasvuaan.

Friedmanilainen ”sirontateo- riakin” olisi saattanut toimia reaali- talouden reaalisessa maailmas- sa, mutta finanssimaailman vapau- tuminen ja inflaatioton aika loi il- luusion, jossa raha – ilman tava- ra-

ja palvelutotantoa – alkoi lisäämään itseään. Rahan rengin rooli vaihtui isännän rooliksi, raha ei ollut enää kaupankäynnin apuväline, sille luotiin kyky kasvaa ”itsestään” ilman inflaation pelkoa, sen ei enää tarvinnut muuttua fyysisesti omaisuudeksi, sen kasvu turvattiin yhteiskunnan taholta, että vähäisinkin sijoittaja alkoi siihen luottaa. Paradigmaat- tinen illuusio oli valmis, miljoonine ”renkeineen”, piensijoittajineen.

Jääviyden tai esteellisyys- den ongelmat ovat finanssikapi- talismin myötä kasvaneet uusiin mittoihin, jossa säätäjät – Brys- sissä tai Arkadianmäellä – kuitta- vat itselleen valtavia tuottoja esim. verolaeilla. Suora omistus, osakesi- joittaminen saattaa tuoda omista- jalle hiipuvan tunteen jääviydestä,

joka on rahasto-omistajalta – jopa juridisesti – pois pyyhkäisty. Hän on kuin päätteen ääressä operoiva ”täsmäpommittaja”, ei tarvitse kokea riistettävänsä tuskaa. Ay-liikkeen ”omistava luokka” muodostaa uskot- tavuutensa kannalta suuren ongel- makentän, edustavatko he työläisiä vai työnantajia kun he muodostavat enemmistön jopa lakkotoimikunnis- sa. ”Avoimuus tai läpinäkyvyys” edel- lyttäisi kaikissa luottamustehtävissä – ennen ehdolle asettumista/aset- tamista – valitsijoille tehtävää sel- vitystä omistuksista ja sijoitussitou- muksista.

Piensijoittajien luoma yh- teiskuntarauha turvaa mustalle tai harmaalle rahalle inflaatiotto- man mahdollisuuden operoida ja kasvaa yhteiskunnassa. Ns. ”pesu- ongelma” realisoituu kun rahan ni- mellisarvo on uhattuna. Todellista ”uhkaa” ei ole odotettavissa päät- täjien siis rahapääomaa omistavien taholta. Rikolliselle ja veroa vältte- levälle rahalle on säädetty edellytyk- set toimia ja kasvaa ”itseriittoisesti” paratiiseissa ja operoida globaalisti.

Tukka pystyssä kuin pommin- purkajilla on jokaisella taloustie- teilijällä, miettiessään tämän ra-

hailluusion purkamista ja onko sitä edes tarpeen purkaa? vaikka se kasvavaa eriarvoistumista yl- läpitää. Ns. ”Tobinin-vero” on yk- si tapa kajota järjestelmän tuot- tamiin seurauksiin, mutta sekään ei paneudu itse syyhyn, talouden mekanismiin, joka kasvattaa eriar- voisuutta, ei tue tulo- ja varallisu- userojen jakautumista. EKP ja sen alaiset kansalliset keskuspankit on valjastettu rahapolitiikallaan tuke- maan finanssikapitalismin kasvua ja sen hyvinvointia. Kun emme il- meisestikkään - omistavine päät- täjinemme - kykene EU-sidoksista irtaantumaan, Eurooppaa hyv- invoinnin tielle saattamaan, ni- in kuitenkin voimme esittää EKP:n rahapoliittisen vallan siirtämistä kansallisille keskuspankeille, vas- tuullisen setelinpainatusoikeuden kasvattamista, kansalaisen hyvin- voinnin asettamista välittävien to- imien tavoitteeksi inflaation vas- taisen taistelun sijaan, mikä ei liene finanssikapitalismin, piensijoitta- jien eikä rikollisen rahan mieleen? Meidät on ”sitoutettu” pienin omis- tuksinemme.

Hannu Ikonen
Liekka

Toivon sanoma Meksikolle vasemmistovallan voitolla (1/2)

Andrés Manuel López Obradorin johtama vasemmistolainen kansanliike Morena levisi tsunamin lailla yli Meksikon ja voitti 1.7.2018 käydyt vaalit kaikilla tasoilla. Samalla kolmen vanhan valtapuolueen kannatus romahti. Vuodesta 1968 ylläpidetyt toiveet vasemmistolaisesta vaalivoitosta toteutuivat mitä hienoimpana kansanvallan ilmaisuna.

López Obrador voitti presidentinvaalit 53,2 prosentin turvin. Morena eli Kansallinen uudistusliike voitti lisäksi itselleen selkeän enemmistön maan kongressista ja senaatista. Tie aukeni syvällisille muutoksille, joista on aiemmin voitu vain haaveilla. Samalla vanhat valtapuolueet PRI ja PAN sekä PRD menettivät valtansa kutistuen kertaheitolla kääpiöiksi uuden poliittisen kansanliikkeen edessä. Historiallista ja hyvin demokraattista, rauhanomaista muutosta voidaan kutsua poliittiseksi tsunamiksi, joka pyyhkäisi kerralla uusiksi koko puoluekentän ja sen mukana koko aiemman kansanvallan rakenteen.

Nykyinen hallituspuolue PRI ja kahdesti presidenttiydestä nauttanut PAN kokivat kovan kohlahduksen. Vahvan mandaatin ja valtapuolueen asemaan nouseekin aivan uusi poliittinen voima suoraan kansalaisyhteiskunnan riveistä. Jopa entisellä marxilais-leniniläisellä pienpuolueella PT:lla on kongressissa jatkossa enemmän paikkoja kuin pitkään lainsäädäntöä kiristysotteessaan pitäneellä PRI:llä. Nyt valta kuuluu Morenan ja sisarpuolueiden uudelle enemmistölle. Koettu muutos on uskomattoman radikaali ja äkkinäinen.

Asetelma on samansuuntainen kuin jos Suomessa sekä SDP, Kansallinen Kokoomus että Suomen Keskusta häviäsivät kertaheitolla poliittiselta kartalta ja puolueet kuten Feministinen puolue ja SKP sekä Piraattipuolue ottaisivat itselleen eduskunnan selkeän enemmistön ja hallitusvastuun. Onneksi Meksikossa kyseinen valtava muutos on mahdollinen, sen takaavat kypsä vaalijärjestelmä, äänestäjien rohkeus ja ennakkoluulottomuus sekä johtavaksi poliittiseksi koneistoksi.

Vaalit vahvistivat demokratiaa

Heinäkuun ensimmäisenä sunnuntaina yli 89 miljoonaa meksikolaista sai mahdollisuuden ilmaista tyytymättömyytensä maan johtoon. Heistä reilut 63 prosenttia käytti äänivaltaansa.

Kun lähes 157 000 äänestyspaikkaa oli sulkenut ovensa kuudelta illalla, alkoi tunnelma tiivistyä. Kun eri aikavyöhykkeillä olevat äänestyspaikat olivat saaneet ovensa suljettua iltakahdeksaan mennessä, saattoi työläs

äänentlaskenta alkaa. Siihen osallistui noin 1,4 miljoonaa vaalitoimitsijaa. Historian suurimmissa vaaleissa oli pelissä kaikkiaan noin 3 400 paikkaa. Kaikkiaan 32 osavaltiossa 30:ssä pidettiin paikalliset vaalit, joissa valittiin kaupunginjohtajia ja paikallisten kongressien edustajia. Kahdeksassa osavaltiossa valittiin uudet kuvernöörit ja pääkaupungissa kaupunginjohtaja.

Samalla uudistettiin kongressin 500 paikkaa, joista 300 valitaan enemmistövaaleilla ja 200 puolueiden asettamien suhteellisten listojen avulla. Myös senaatin 128 paikkaa olivat pelissä liittovaltiotason vaaleissa koko maassa. Paikoin äänestyslipukkeita sai kerralla täyttää jopa viisi tai kuusi. Jo varhain illalla Institutionaalisen vallankumouspuolueen (PRI) presidenttiehdokas José Antonio Meade Kuribreña tunnusti López Obradorin vaalivoiton toivoen yhteistyötä. PRI on pitänyt maata hallussaan suurimman osan viimeisestä sadasta vuodesta rautaisin ottein. Meade sai 16,4 prosentin kannatuksen. Oman tappionsa tunnusti sopuisasti myös toinen oikeiston ehdokas eli Kansallisen toimintapuolueen (PAN) Ricardo Anaya Cortés, jonka vaaliliitto yhdessä vasemmistolaisen Demokraattisen vallankumouspuolueen (PRD) ja Kansalaisliikkeen (MC) kanssa sai 22,3 prosenttia annetuista äänistä.

Toisin kuin maan historiassa on ollut tapana, tällä kertaa istuva presidentti ei puuttunut vaaleihin merkittävällä tavalla eivätkä muiden puolueiden ehdokkaat julistautuneet vaalien voittajiksi omiin ovensuukyselyihinsä vedoten. Demokratian henki voitti sekä ehdokkaiden että kansan parissa. Edes medioiden edustajat eivät sortuneet mustamaalaamiseen, josta AMLO kärsi vuosien 2006 ja 2012 vaaleissa. Tällä kertaa voitiin juhlia puhtaita vaaleja, joissa edes vaalivilpit eivät olisi voineet viedä vasemmistolta veret seisauttavaa voittoa.

Korruptiota, väkivaltaa ja rankaisemattomuuden kulttuuria vastaan

– Muutos sisältää maamme korruption hautaamisen. Meksikon kansa on suurten kulttuurien perillinen, siksi se on kunniakas, työteläs ja älykäs. Korruptio ei ole kulttuurissa, se johtuu poliittisen järjestelmän alenustilasta. Tämä ikävyys on sosiaali-

Andrés Manuel López Obrador (AMLO) oli ehdokkaana jo vuosina 2008 ja 2012, jolloin hän hävisi ilmeisen vaalivilpin vuoksi. Nyt vaalijärjestelmän kehittyminen takasi rehellisemmät vaalit. AMLO oli kansan suosikki alusta lähtien ja viihtyy kansan keskuudessa. Kuva vaalilaisuudesta Veracruzin osavaltion 130000 asukkaalla Cosoleacaquessa.

sen ja taloudellisen epätasa-arvon takana. Siksi myös väkivalta pääsi vallalle maassamme. Rankaisemattomuuden ja korruption tuhoaminen on uuden hallituksen ensisijainen tehtävä, López Obrador sanoi vaalivoittonsa jälkeen.

– Valtio ei tule olemaan enää pienen vähemmistön palveluksessa. Se tulee edustamaan köyhiä ja rikkaita, kaupunkien ja maaseudun asukkaita, maahanmuuttajia, uskovaisia ja ei-uskovaisia, kaikkia ajattelutapoja ja seksuaalisia suuntautumisia. Kuuntelemme ja otamme huomioon kaikki, mutta annamme etusijan kaikkein unohdetuimmille, erityisesti Meksikon alkuperäiskansoille. Kaikkien edun vuoksi, ensimmäiseksi tulevat köyhät.

Rauha on seurausta oikeudenmukaisuudesta, totesi AMLO viitattaessaan hallituksen tahtoon puuttua väkivaltaisuuksien taustasyynä olevaan epätasa-arvoon. Tuleva presidentti aikoo kutsua koolle laajan ryhmän väkivallan uhrien ja eri kansalaissektorien edustajia, mukaan lukien YK:n, puuttuakseen turvallisuuden ongelmaan. Ulkopoliitikassa López Obrador aikoo kunnioittaa kansojen itsemääräämisoikeutta ja rauhanomaisia ratkaisumalleja. Yhdysvaltojen hallituksen kanssa aiotaan etsiä yhteisiä toimintamalleja vastavuoroiseen kunnioitukseen perustuen, siirtolaisten etua ajaa.

Meksikolle on nyt luvassa erityisen suuri rooli Latinalaisen Amerikan johdossa uudella vasemmistopolitiikalla. Se sai niin vahvan kansan tuen, että se säteilee maan rajojen yli. Samalla López Obradorille asetellaan roolia Trumpin aggressiivisen ulkopoliitiikan suurimpana vastavoimana.

Nyt loppuun asti uurnilla viety kansanvallan voitto alkoi vuoden 1968 opiskelijaliikkeestä, jatkui vuoden 1985 maanjäristyksen jälkeen tulleeella vuoden 1988 vasemmiston vaalivoitolla, jonka röyhkeä tulosten vääristäminen tuhosi. Vuosien 2006 ja 2012 vaaleissa esiintyi vaalivilppiä siinä määrin, että kansa joutui huokaisemaan pettymyksestä. Nyt pettymys kuitenkin pystyttiin kanavoimaan toivoksi, ja vaalijärjestelmän kehitys varmisti tulosten uskottavuuden. Noin 270 000 kuollutta, korruptiota, tehotonta hallintoa ja paljon turhautumista muuttui vuosien saatossa uudeksi aluksi. Pelko antoi tilaa toivolle. Miljoonat meksikolaiset tekivät suuren urakan kansan tietoisuuden voit-

tamiseksi, samalla kun poliittinen järjestelmä polki paikoillaan. López Obrador kiersi väsymättömästi maata ja sen laajoja alueita. Hän tuntee maan paremmin kuin kukaan muu nykypoliitikko.

Poliittiset dinosaurukset saivat väistyä

Niin saapui uljas heinäkuun ensimmäinen päivä, joka johti niin sanottuun Pritaniciin eli PRI:n poliittisten dinosaurusten väsymiseen, vaalivilpin yritysten hiipumiseen, oikeistopuolue PAN:in ja PRD:n moraaliseen kaaokseen, aiempien poliittisten mahtipuolueiden täydelliseen hävitykseen.

12 miljoonaa ensimmäistä kertaa äänestänyttä nuorta olivat muutoksessa suuressa roolissa. Kaikkiaan alle 30-vuotiaita äänioikeutettuja oli vaaleissa lähes 26 miljoonaa. Nuorten äänillä tehty vaalivoitto lisää uskoa maan tulevaisuuteen, sen tarpeellisiin suuriin uudistuksiin, poliittisen kulttuurin tervehtymiseen ja demokratiaan, jota ei enää voida pysäyttää. Kuten López Obrador on korostanut, väkivaltaa ei enää tarvita, maa voidaan muuttaa laillisen järjestyksen turvin ja rauhanomaisesti paremmaksi paikaksi elää jokaiselle.

Edellisestä hallituksesta uuteen siirtyminen käynnistettiin heti nykyisen presidentin Enrique Peña Nieton (PRI) kanssa. Vaikka nykyisellä ja tulevalla presidentillä on hyvin vähän yhteistä, kansallinen etu on laitettu erimielisyyksien edelle, jotta uuden hallituksen aika-kausi voidaan käynnistää edellisen hallituksen kanssa yhteistyössä epävakautta aiheuttamatta. Syyskuusta marraskuuhun AMLO kiertää maan uudelleen esitelläkseen alueelliset ohjelmansa paikallisesti. Joulukuun ensimmäisenä päivänä on López Obradorin vuoro astua virkaan.

Morenalle enemmistö kongressissa ja senaatissa

Mikä parasta muutoksen airut ei tule ainoastaan López Obradorin presidenttiyden muodossa. Vasemmistolainen kansanliike on saamassa 500-paikkaiseen kongressiin yli 190 edustajaa, siinä missä Yhdessä teemme historiaa -koalition kaksi muuta puoluetta eli marxilais-leniniläinen Työn puolue (PT) on saamassa yli 60 edustajaa ja koalition kolmas edustaja Sosiaalisen kohtaamisen puolue (PES) on saamassa noin 55 paikkaa. Koska PES voi jäädä ilman puolueen rekisterioikeutta alle kolmen prosentin kannatuksella, sen paikat laskettaisiin silloin toden-

näköisesti Morenan paikoiksi. Morenalla oli aiemmin vain 47 edustajaa.

Oikeisto menetti suurimman osan paikoistaan. Entisellä valtapuolue PRI:llä on nykyisessä kongressissa 204 paikkaa, mutta nyt sen paikkamäärä tippuu 45:teen. PAN:in osuus tippuu 107:stä 82:teen ja PRD:n 53:sta 21:teen. Tilanne 128-paikkaisen senaatin suhteen on samansuuntainen, Morena saa 55 paikkaa, PES 7 ja PT 6. PRI:n osuus puolestaan tippuu 55 paikasta 15:sta ja PAN:in 34:sta 24:ään.

Naisten osuus kongressin kummassakin kamarissa ylittää noin puoleen, mikä tarkoittaa suurta muutosta sukupuolijakautumassa. Nykyisin edustus on vain noin 34 prosenttia. Senaatissa naiset saavat ensimmäistä kertaa historiassa enemmistön edustajista. Hyvää sukupuolten tasa-arvolle lupaa myös AMLO:n aikomus jakaa hallituspaikat tasan miesten ja naisten kesken. Pääkaupunki Ciudad de Méxicossa valittiin Morenan Claudia Sheinbaum 47 prosentin turvin ensimmäiseksi naispuoliseksi kaupunginjohtajaksi. Vasemmistolaisen ideologiseen kriisiin ajautuneen PRD:n 21 vuotta kestänyt valtakausi pääkaupungissa tuli tiensä päähän.

Edessä runsaasti työtä

López Obrador on aloittanut uuden hallinnon valmistelun työteliäästi, kuten häneltä on lupa odottaa. Tärkeät tapaamiset muun muassa jo varhain valitun edistyksellisen ja sivistyneen uuden hallituksen, nykyisen hallituksen ja yrityssektorin kanssa alkavat konkretisoida vaalilupaauksia, joita parhaillaan työstetään tarkemman ohjelman muotoon.

Jo tulevan vuoden budjetti on luvassa suuria muutoksia, joista voidaan mainita 110 miljardin peson sijoitus (4,8 miljardin euron) panostus nuorten koulutukseen ja työllistymiseen. Jokaiselle nuorelle aiotaan taata joko paikka korkeimman asteen koulutuksessa tai mahdollisuus oppisopimuskoulutukseen työpaikan muodossa. Vanhusten eläkkeet tullaan tuplaamaan ja muuttamaan yleiseksi sosiaaliturvaksi, kaikille lukiolaisille annetaan tukirahaa sekä vammaisille entistä laajemmin avustuksia. Muutoinkin sosiaalisia ohjelmia tullaan viemään aivan uudelle tasolle huomioiden ennen kaikkea huono-osaisimmat ja alkuperäiskansat.

Oman palkkansa sekä muiden korkeiden virkamiesten palkan López Obrador tulee puolittamaan heti hallituskautensa alussa. Hän tulee myös myymään mahtipontisen presidentin lentokoneen. Lennot AMLO aikoo hoitaa tavannoimaisilla kaupallisilla lennoilla. Hallinnosta säästämällä ja korruptiota kitkemällä tullaan rahoittamaan muun muassa alueittain tehtäviä kehityshankkeita sekä erityisesti Etelä-Meksikon suuria junaratahankkeita. López Obrador tulee luopumaan edellisten presidenttien käytästä Los Pinosin virka-asunnosta, joka avataan kaiken kansan kulttuurikohteeksi. Sen sijaan AMLO tulee asumaan ensimmäisen vuoden poikansa ala-asteen opintojen vuoksi kotonaan. Presidentin turvamiehistäkään hän ei ole kiinnostunut.

Tehtävää julkisen elämän, instituutioiden, hallinnon

Jatkuu sivulla 11

Tällaista kampanjointia heinäkuussa käytyjä presidentinvaaleja varten nähtiin Meksikon kaduilla maaliskuussa. Kansan suosiossa jo sillä hetkellä oli vasemmistoa edustava Andrés Manuel López Obrador, joka myös valittiin presidentiksi.

Toimenpiteet kommuunien kehittämiseksi Venezuelassa

Matti Laitinen
Hands Off Venezuela - Finland

Uhkakuvista huolimatta bolivaarisen vallankumouksen keskeisin kysymys kuuluu: Kuinka sosialistihallitus aikoo edistää sosialismin rakentamisen strategiaa ja taktiikkaa Venezuelassa? Maduron hallinto on ryhtynyt strategiseen hyökkäykseen 21. vuosisadan sosialismin puolesta asettamalla etusijalle maan kommuunit. Vallankumousta on edistettävä ja sen poliittista suuntaa on uudistettava. Bolivaarisessa Venezuelassa osuuskuntatoiminnalla, yhteisöneuvostoilla, kommuuneilla ja työläisten itsehallinnolla on kyetty luomaan hyvä perusta päämääränä olevalle yhteisölliselle valtiososialismille.

Kommuunit – sosialismin rakentamisen peruspilarit

Useilla eri yhteiskunnan alueilla voidaan puhua ajasta ennen Hugo Chávezia ja ajasta tämän jälkeen. Kommuuniaktivisti Gerardo Rojasin mukaan keskeisimpiä asioita vallankumousprosessissa ovat olleet osallistuvan ja protagonistisen demokratian edistäminen. Ne ovat kehittyneet edistyksellisen lainsäädännön myötä käsi kädessä vallankumouksen kanssa. Protagonistinen demokratia tarkoittaa sitä, että tietoiset ihmiset toimivat sekä yksittäin että kollektiivisesti päivittäin omassa oikeutetussa roolissaan oman vallankumouksensa puolesta. (ML). Yhteisölliset liikkeet kuten myös osallistuva ja protagonistinen demokratiakin ovat kansalaisjärjestöjen omaksumia toiminnallisia johtopäätöksiä useista erilaisista yhteisöllisistä käytännön kokeiluista. Ne mahdollistivat aikoinaan uuden hankkeen – kommuunin – synnyn.

Vuonna 2000 maahan perustettiin maanlaajuiset bolivaariset piirit vallankumouksen ja perustuslain puolustamiseksi. Chavistat voittivat enemmistön parlamenttiin ja maassa pidettiin uudet presidentinvaalit. Ne kunnostautuivat v. 2002 palauttamalla Hugon Chávezin valtaan kesken oikeiston suorittamaa vallankaappausyritystä. Vuonna 2003 bolivaarisissa piireissä toimi 2,2 miljoonaa jäsentä. Piirit auttoivat kansalaisia yhteisöissään perustamaan alueilleen koulu-, terveys-, asumis- ja yleispalveluita (ML). Vuonna 2006 Venezuelan vallankumousprosessia menestyksellä puolustaneet bolivaariset piirit korvattiin 16 000 yhteisöneuvostolla. Yhteisöneuvostot ovat bolivaarisen sosialismin vallan ja vastuunjaon perusyksiköitä. Ne ovat 150–400 perheen muodostamia paikallisuostoja. Ne vastaavat asuinalueensa kehityshankkeista. Valtion rahoittamat projektit kohdistuvat kunnallistekniikkaan, maatalouteen, asumiseen, koulutukseen, terveydenhoitoon, kulttuuriin, urheiluun ja sosiaalisiin ongelmiin. Suunnitelmana on korvata maan valtio- ja hallintorakenteita yhteisöneuvoston harjoittamalla alueellisella päätäntä- ja toimintavallalla. (ML)

Presidentti Nicolás Madurón uudelleen valinnan jälkeen bolivaarinen vallankumous on astunut vaiheeseen, jonka vaarat ovat ilmeiset. Vallankumouksen viholliset etenevät suunnitelmalla, joka on kaikkien tiedossa. Presidentti Maduroon 4.8.2018 kohdistettu, räjähdellenokeilla toteutettu, murhayritys oli selkeä osoitus Venezuelan USA:n tukeman oikeisto-opposition päämäärästä. Tämä ei ollut ensimmäinen presidenttiin kohdistunut murhanhankke. Venezuelan oikeisto-oppositio on yrittänyt kolme kertaa USA:n tukemana väkivaltaista vallankaappautta v. 2002, v. 2013 ja v. 2014. Tähän asti tilanne on pysynyt hallinnassa, koska kansan enemmistö ja maan armeija ovat kyenneet liittoutumaan yhteen puolustamaan bolivaarisen vallankumouksen saavutuksia.

Venezuelassa lähes kaikki maa oli plantaasien hallussa. Viljeltiin plantaasikasveja maailmanmarkkinoille. Elintarvikkeista 90 % tuotiin ulkomailta. Nyt yritetään saavuttaa elintarvikkeiden suhteen omavaraisuus. Suunnitelmaa toteuttavat osaltaan lukuisat maatalouskommuunit.

Venezuelassa toimii nykyisin 46 566 rekisteröityä yhteisöneuvostoa. Maassa toimi lisäksi yhteisöneuvostojen yhteistyöeliminä 1 620 virallistettua alueellista kommuunia. Niiden jäsenet valitaan paikallisista yhteisöneuvostoista. Niiden toimialueeseen kuuluvat laajempien projektien rahoitus ja niistä vastaaminen. Ne voivat esittää ehdokkaita osavaltion hallintoon, sosiaalisiin ohjelmiin ja liittovaltion virastoihin. Kommuunit perustettiin presidentti Maduron toimesta. Niiden pitäisi kattaa v. 2019 jo 68 % maan väestöstä. Ne ovat bolivaarisen sosialismin peruspilareita etenkin maaseudulla. Tavoitteena on vuorovaikutukseen perustuvan yhteistyön saavuttaminen kommuunien puheenjohtajien ja paikallishal-

linnon, valtion ja kansallisen hallituksen kanssa. (ML)

1. Kommuuni on kansan itsehallintoa

Kommuunit syntyivät kautta maan aikaisempien kokeilujen seurauksena monilta osin niistä järjestöellisistä perinteistä, jotka vallitsivat maassa jo ennen vallankumousta ja toisaalta myös hallituksen ohjauspolitiikan tuloksena kuten vesialan tekniset komiteat.

Vallankumouksellinen viitekehys kannusti näitä yhteisöllisiä pyrkimyksiä. Ne kokivat organisatorisen harppauksen yhteisöneuvostojen ja myöhemmin sosialististen kommuunien perustamisina. Kansanvallan tavoitteiksi tulivat itsehallinnon edistäminen ja sosialismin rakentaminen. Vallankumouksellinen demokratia esitettiin muodossa, jossa ihmisten suotiin harjoittavan oikeuksiaan suoraan ilman välikäsiä. Mahdollisuus itsehallintoon syntyi näin.

2. Naisten asema kommuunissa

Kaikki kansalaiset kutsuttiin mobilisoimaan, organisoimaan ja rakentamaan bolivaarista vallankumousta. Tässä ympäristössä naisten kädet ja kasvot toteuttivat näkymättömiä tehtäviä kuten yhteisön hyvän tahdon rakentamista ja sen yhteishen-

gen vahvistamista ja sen tulevaisuuden turvaamista. Naiset pysyivät tiukkana todellisuudelle ja tulivat voimalla mukaan toimintaan. Yhteisöllinen liike ja vallankumous sekä sen säilyminen olisivat olleet mahdollisia ilman naisten ratkaisevaa panosta. Sosialistinen ja bolivaarinen vallankumous on feministinen tai se ei ole lainkaan vallankumous.

3. Luonnollisen elinympäristön muuttaminen

Saadaksemme käsityksen Venezuelan suuren asutushankkeen (Gran Misión Vivienda Venezuela) suuruusluokasta meidän pitäisi ottaa huomioon ne tuhannet projektit, joita kansanvallan organisaatiot ovat suoraan hallinnoineet kohdeyhteisöjen johtamina ja niiden sosiaalisella vastuulla. Vuosien 2011–2018 aikana hallituksen rahoittaman projektin puitteissa on rakennettu yli kaksi miljoonaa kotia. Suositusten naapurustojen koko maise- ma on muuttunut ja uusia yhteisöjä on perustettu. Asuntorakentamisen ohella niihin on liittynyt useita yhteisöjä koskevia infrastruktuurihankkeita kuten yhteisö- ja kulttuurikeskuksia, toreja, urheilu- ja kokoustiloja, joita hyödynnetään yhteisöneuvostojen ja kommuunien itsehallinnossa. Alueellinen sosialismi perustuu sellaiseen paikallisen ympäristön arviointiin ja muutokseen, joka varmistaa sosialismin elinkelpoisuuden. Tämä on mahdollista vain vallankumouksessa, jossa ihmiset toimivat itse sen johdossa.

4. Uusi poliittinen kulttuuri

Presidentti Chávezin sanat toimivat niiden miljoonien ihmisten oppaana, joiden oppimisprosessi tapahtui sosiaalisesti ja pysyvästi. Epäilemättä Tv-ohjelma Aló Presidente oli yksi tärkeimmistä, muttei ainoa työkalu tässä tehtävässä. Ohjelman kautta Chávezin tietämys, näkemykset maailman menosta, päätökset, politiikan tekotapa, ongelmien ratkaisut ja vastuunotto maan puolesta välittyivät kansalle.

Kunnioittamalla toisen sanaa ja parlamentin päätöksiä, olemalla vastuullinen ja kyseenalaistamalla meidän omia käytäntöjämme niistä tuli pyhiä arvoja, joilla osoitettiin ne periaatteet, jotka edesauttoivat vanhaa poliittista järjestelmää edustavan logiikan voittamisessa. Suoran demokratian säännöt astuivat päivittäiseen käyttöön ja ne vahvistettiin jopa laeiksi. Ilman idealisointia ja kiistämättä luonnollisia

ristiriitoja yhteisöllisten prosessien voidaan todeta olevan vallankumouksellisen demokratian avainelementtejä.

5. Tuotannon yhteisölliset kokemukset

Talouden demokratisoiminen on Venezuelassa perustavan laatuista. Tämä on merkinnyt sellaisten hankkeiden edistämistä, joissa ihmiset ottavat johtavan aseman tuotannossa. Tätä voidaan toteuttaa työmenetelmissä mm. luovassa työssä, tuotannon valvonnassa tai yhtä hyvin yhteiskunnallisen ja yhteisöllisen omaisuuden hallinnassa.

Venezuela on maa, jossa on yritetty lukuisia kertoja perustaa yhteisöllisiä talouksia. Enemmistö niistä tuottaa ensisijaisesti ruokaa, mutta eivät kuitenkaan kaikki. Ne ovat kokeilleet tuotteiden suoramyyntiä lähiympäristöön maaseudulla ja kaupunkien kansalaisjärjestöille. Lisää hankkeita on kehitettävä. Tämä edellyttää jo nykyisten olemassa olevien tuotannollisten yhteisöjen oma-aloitteisuuden voimistamista sekä myös takaisinostettujen ja työntekijöiden määräysvallassa olevien yritysten lisäämistä yhteisötalouksien joukkoon. Tämä merkitsee myös niiden kehittämistä yhtenäisillä ja johdonmukaisilla keinoilla.

Samanaikaisesti tarvitaan suojelusta hyökkäyksen kohteena tai paineen alla ja kaatumassa oleville yrityksille, kuten on ilmennyt vallattujen maa-alueiden kohtaamisissa takaiskuissa. Yhteisötaloustalouden rakentaminen edellyttää sen suosion lisääntymistä ja yhteisöllisten yritysten taloudellista itsemääräämisoikeutta yhteiskunnallisen ja tuottavan kudoksen punomiseksi sosialismia varten.

6. Lait kommuunien perustamiseksi

Bolivaarinen vallankumous käyttää maan perustuslakia ja oikeuslaitosta kilpenään. Tähän kilpeen sisältyvät lait kansanvallasta, jotka mahdollistavat muodollisesti vallankumouksellisten lakien pohjalta syvenevän osallistuvan ja protagonistisen demokratian. Näiden lakien tarkoituksena on edistää vallan hajauttamista, kollektiivista omistamista, työläisten itsehallintoa ja valtion liitto-neuvoston asemaa maan suunnittelulimenä.

Jatkuu sivulla 14

Toivon sanoma Meksikolle vasemmistovallan voitolla (1/2)

Jatkoa sivulta 10

ja politiikan uudelleen rakentamisessa tulee riittämään. Talouskasvu tullaan palauttamaan sille tasolle, millä se oli vielä 1970-luvulla ja palkkojen sekä elinkustannusten suhde tullaan tervehdyttämään, jotta meksikolaisten ostovoimaa voidaan kasvattaa vuosi vuodelta vuodesta 1982 alenevan käyrän sijaan, joka on tehnyt maasta maailman halvimman työvoiman maan ja epävirallisen talouden keskuksen.

Markkinat ovat reagoineet myönteisesti López Obradorin vaalivoittoon monien valtionpäämiesten tavoin. Peso on vahvistunut suhteessa dollariin ja pörssikurssit

ovat olleet nousujohteisia. Mitään yrityssektorin vastareaktiota ei ole ollut näkyviissä, kuten jotkut yrittivät pelotella vaalikampanjan aikana.

Radikaali muutos valtasuhteissa

Nyt käydyissä vaaleissa nähtiin rauhanomainen ja radikaali muutos valtasuhteissa. Nykyisen valtaeliitin aiheuttama turhautuminen pyyhkäisi vanhat valtarakenteet historian sivuille. Uusliberalismin sijaan äänestäjät valitsivat järjestelmän vastai-

Morena, kansallinen uudistusliike perustettiin puolueeksi tammi-heinäkuussa 2014. López Obrador esittelee puolueen perustamisen asiakirjaa.

sen vaihtoehdon, avaten vasemmistolaisen demokraattisen siirtymän kohti toisenlaista poliittista kulttuuria. Historia tulee näyttämään, missä määrin nyt alkava laaja työ maan nostamiseksi jaloilleen tulee

vertautumaan itsenäisyyden, Benito Juárezin uudistuskauden ja vallankumouksen saavutuksiin. Varmaa on vain se, että tällä kertaa aseisiin ei tarvitse tarttua. Uurnat ja tietoinen kansa ovat puhuneet ja valinneet päättäjikseen aivan uuden poliittisen voiman. Siltä on lupa odottaa määrätietoista irtiottoa huonoiksi havaituista käytänteistä kansanvallan tiellä kohti vauraampaa, tasa-arvoisempaa, läpinäkyvämpää, turvallisempaa, solidaarisempaa tulevaisuuden Meksikoa, jossa kenelläkään ei ole nälkä ja jossa kaikilla on oikeus laadukkaaseen julkiseen koulutukseen ja terveydenhuoltoon.

Tehtävä on suuren suuri, mutta niin on Meksikon kansakin, joka näytti halunsa rakentaa toisenlaista tulevaisuutta historiallisen heinäkuun ensimmäisen päivän

vaaleissa. 50 vuoden taistelun jälkeen on tullut vasemmiston vuoro hallita yhdessä kansan kanssa. Vain kansa voi pelastaa kansakunnan, kuten López Obradorilla on tapana sanoa. Hänen mukaansa kansa on ainut vallanpitäjä, jota hän tottelee.

Sami Laaksonen

Lähteet: INE ja useat kansalliset mediat kuten La Jornada, El Universal, Canal Once, Milenio Televisión, Animal Político.

Lyhensi ja editoi **Marjaliisa Siira**

VTT Sami Laaksosen juttu luettavissa kokonaisuudessaan osoitteessa: <https://latamsolidaarisuus.wordpress.com/2018/07/10/toivon-sanoma-meksikolle-vasemmistovallan-voitolla/>

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä

Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 7)

Ensi vuonna tulee 80 vuotta Neuvostoliiton ja Hitler-Saksan 23.8.1939 solmiman hyökkäämättömyyssopimuksen eli ns. Molotov-Ribbentrop-sopimuksen allekirjoittamisesta. Niissä kapitalistipiireissä, joiden tavoitteena oli ohjata Saksa ja Japani hyökkäämään Neuvostoliittoon ja jotka tämän vuoksi jarruttivat Hitlerin vastaisen yhteisrintaman muodostamista, sopimus herätti suurta raivoa. Neuvostoliitto teki vuosina 1933-1939 suuren diplomaattisen työn luodakseen Hitler-Saksan vastaisen kollektiivisen liiton toisen maailmansodan ehkäisemiseksi. Silloiset Englannin, Ranskan, USA:n sekä eräiden muiden maiden hallitukset olivat uskomattoman sokeita näkemään, mihin Hitler-Saksa suuntasi maailman kehitystä. Julkissa propagandassa tapahtumaan liittyvät asiat on tänään käännetty pääläelleen. Neuvostoliitto leimataan Hitlerin ohella sodan aloittajaksi. Sota kypsyi kuitenkin kapitalistien tavoitteissa maailman uudelleenjakamiseksi ottamalla samanaikaisesti hyökkäyksen kohteeksi ja välikappaleeksi Neuvostoliitto, jolla ei ollut mitään yhteistä sodan synnyttäneiden kapitalistivaltojen sisäisten ristiriitojen kanssa. Tätä asiaa sekä sen merkitystä ymmärretään tänäänkin hyvin huonosti. Siksi Kansan ääni paneutuu kysymykseen tässä artikkelisarjassa. Sarjan edelliset osat ilmestyivät Kansan äänen numeroissa 4-6/17 sekä 1-3/18. Tässä osassa (7) käsittelemme tilanteen kiristymistä Euroopassa ja Aasiassa sodan partaalle sekä Neuvostoliiton ponnisteluja Hitlerin vastaisen kolmiliiton muodostamiseksi ja sen kohtaamia vaikeuksia.

Englanti sabotoi kolmen vallan neuvotteluja

Kesäkuun puolivälissä 1939 Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton välisissä keskusteluissa siirryttiin välittömiin neuvotteluihin. Neuvostohallitus toivoi Moskovassa käytäviin neuvotteluihin mukaan Englannin ulkoministerin. Kun aikaisemmin Hitlerin kanssa käymiinsä neuvotteluihin Englanti lähetti pääministerinsä Chamberlainin, niin nyt näihin neuvotteluihin Englanti laitto pelkästään ulkoministeriön virkamiehen W.Strangin. Strang oli aiemmin syksyllä 1938 H.Wilsonin kanssa avustamassa Chamberlainia Englannin ja Hitlerin välisissä neuvotteluissa. Käytännössä Strangilla ei ollut minkäänlaisia valtuuksia. Jopa Churchill totesi, että näin vähämerkityksellisen neuvottelijan lähettäminen Moskovaan oli loukkaus. Tiedossa oli, että Ranska ja Englanti aloittivat kolmen vallan neuvottelut vastatakseen jollain tavalla maiden sa yleiseen mielipiteeseen sekä "pelotellakseen" Hitleriä.

Vain keskustelua kolmen vallan sopimuksesta?

15.6.1939 alkaneet neuvottelut edistyivät varsin hitaasti Englannin sabotoidessa niiden edistymistä. Englannin asenne Baltian maiden auttamiseen pysyi kielteisenä, vaikka se tunnustikin 16.6.1939, että Neuvostoliiton luoteisten naapurien miehittäminen Saksan toimesta merkitsi suurta uhkaa Neuvostoliitolle. Englanti vastusti myös poliittisen ja sotilaallisen sopimuksen solmimista samanaikaisesti. Mahdotto- mana Englanti piti sitä kohtaa, joka kielsi sodan syttymisen jälkeen sopimusosapuolia solmimasta Saksan kanssa erillisrauhaa. Tällöin neuvostoliittolaiset kommentaattorit totesivat, mm. A.A.Ždanov Pravdassa 29.6.1939, että Englanti ja Ranska eivät halunneetkaan sopimusta, vaan

aikaa voittaakseen ainoastaan keskustelua sopimuksesta, voidakseen keinotella maiden sa yleisön silmissä "Neuvostoliiton taipumattomuutta".

Neuvostoliitto halusi turvata luoteiset rajansa

Heinäkuussa 1939 Englanti ja Ranska suostuivat laajentamaan takuita koskemaan Baltian maita mutta siten, että takuita koskevia maita ei mainita varsinaisessa pöytäkirjassa, vaan erillisessä pöytäkirjassa, jota ei julkaista. Tähän luetteloon kuului: Suomi, Eesti, Latvia, Puola, Romania, Turkki, Kreikka, Luxemburg ja Alankomaat. On huomattava, että Englannin ja Ranskan Puolalle ja Romanian antamat takuut koskivat suoraa ja epäsuoraa agressiota, mutta Baltian maille he suostuivat antamaan takuut vain suoran hyökkäyksen sattuessa. Saksa sovelsi Neuvostoliiton luoteisilla alueilla kuitenkin välillistä agressiota sekä poliittisia ja taloudellisia vaikutuskeinoja. Kesällä 1939 järjestettiin mm. Saksan maajoukkojen yleisesikuntapäällikön Halderin ja sotilastiedustelun johtajan amiraali Ganarin salaiset vierailut Suomeen ja Eestiin. Luonnollisesti Neuvostoliitto oli kiinnostunut Saksan välittömän ja välillisen agression estämisestä luoteisilla rajoillaan. Neuvottelujen pitkittämiseksi ja vaikeuttamiseksi Englanti ja Ranska aloittivat pitkät väittelyt siitä, mitä pidetään välillisenä agressiona. Myöhemmin pidetyissä Englannin ulkopoliittisen komitean istunnoissa ministerit John Simon ja Thomas Inskip kannattivat Seeds'n näkemystä, että paras veruke neuvottelujen katkaisemiseksi olisi kysymys välillisestä agressiona.

Tosiasiasa Englanti ja Ranska yrittivät pelästyttää Saksaa eivät pyrkineetkään sopimukseen. Strang itse totesi: "Me aiheutamme hankaluuden toisen jälkeen, josta syystä neuvostohallitus uskoo, että

emme pyrikään vakavasti sopimukseen." Englanti ja Ranska päättivät jatkaa vitkutteluaan.

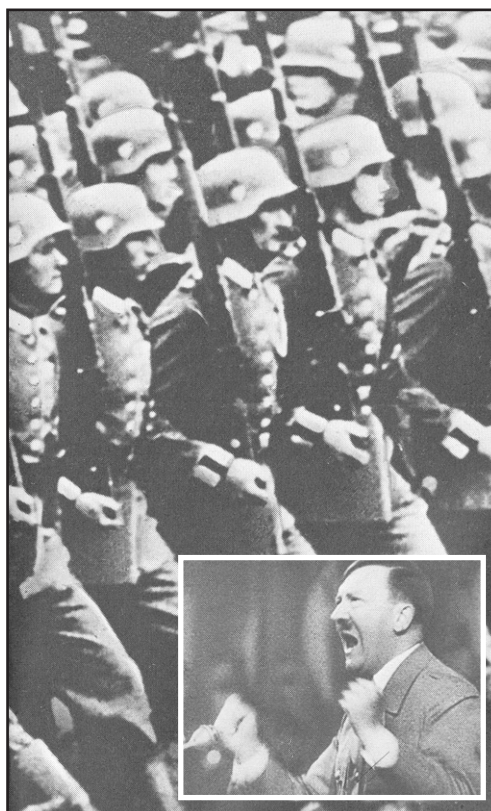
Englanti harkitsee neuvottelujen keskeyttämistä

Neuvostohallitus ponnisteli tosiaan saadakseen aikaan Hitlerin vastaisen liiton. Halifax teki kuitenkin 4.7.1939 ulkopoliittisessa komiteassa esityksen että (1) keskeytetään kolmen vallan neuvottelut tai (2) pyritään vain rajoitettuun sopimukseen. Käsittelyä jatkettiin 10.7.1939. Englannissa hallitus halusi torjua sotilaalliset neuvottelut. Ranskassa hallitus totesi 11.7.1939, että on mahdotonta hyväksyä Moskovassa samanaikaisesti poliittinen ja sotilaallinen sopimus. Syyksi haettiin myös vaikeuksia, jotka syntyvät kun tulee sopia Puolan ja Romanian kanssa Puna-armeijan joukkojen läpikulusta näiden maiden alueiden kautta. Halifax lähetti Seeds'ille sähkeen, jonka mukaan tulee hylätä kaksi neuvostohallituksen keskeisintä esitystä: (1) Esitys sotilaallisesta sopimuksesta ja (2) välillisen agression määritelmä. Seeds esitti myös mielipiteen, että Englannille paras veruke neuvottelujen keskeyttämiseksi on kysymys välillisestä agressiona. Samaan aikaan neuvostohallitus informoi Neuvostoliiton Lontoon lähettilästä Ivan Maiskia toteamalla, että englantilais-ranskalainen osapuoli käyttää välillistä agressiota koskeissa kysymyksissä kaikkia vekkauksia ja petkutuksia. Neuvostohallitus katsoo sotilaallisen puolen olevan erottamaton osa sotilaspoliittista sopimusta, jollainen käsiteltävä sopimusluonnos on. Siksi neuvostohallitus hylkää englantilais-ranskalaisen esityksen, jonka mukaan yhtenäinen sopimus tulee jakaa erikseen poliittiseksi- ja sotilaalliseksi sopimukseksi.

Chamberlainin hallitus ei ollut kuitenkaan pääsyt eteenpäin päätavoitteeseensa sopimuksessa Saksan kanssa. Siksi se päätti jatkaa Moskovassa neuvotteluja. Englantilaiset suostuivat 23.7.-39 solmimaan poliittisen ja sotilaallisen osion samanaikaisesti ja vähän myöhemmin (25.7.) päätettiin myös aloittaa neuvottelut sotilaallisesta sopimuksesta

Juonittelut Hitlerin kanssa jatkuvat ja Puolasta kaa-vaillaan uutta Müncheniä

Englanti ja Ranska pelasivat edelleen kaksinaamaista peliä. Moskovassa neuvottelujen aikana he tunnustelivat edelleen mahdollisuutta sopia Hitlerin kanssa. Englantilaiset katsoivat painostaneensa Hitleriä tarpeeksi Moskovassa neuvotteluilla, että voitaisiin uudelleen yrittää sopimista Saksan kanssa. Englannin Berliiniin lähettiläs Hederson sanoi, että "Englanti haluaa säilyttää mer-

Elokuussa 1939 oltiin sodan kynnyksellä. Diplomaattista työtä oli Neuvostoliiton toimesta käyty sodan ja hävityksen torjumiseksi kuusi vuotta ja Hitlerin tavoitteet tunnettiin. Siitä huolimatta nähtiin paremmaksi Saksan ja Japanin sota Neuvostoliittoa vastaan. Kuvitteli- vako kapitalistivallat Hitlerin mahdollisen voiton jälkeen maailman olevan parempi paikka ja sotien päättyvän siihen?

ten herruuden ja jättää Manner-Euroopan Saksalle". Hederson tiedotti 13.6.1939 Lontoon olevan valmis uusiin neuvotteluihin Saksan kanssa. Hederson vieraili 27.6.1939 Saksan ulkoministeriössä Weizsäckerin luona etsimässä Englannin ja Saksan uusille neuvotteluille lähtökoh- tia. Ranskan ulkoministeri Bonnet kannatti tätä tavoitetta. Ajatus oli toistaa "uusi München" nyt Puolan kustannuksella. Wilsonin ja saksalaisen virkamiehen Wohlthatin keskusteluissa Lontoossa 18.-21.7.1939 Wilson esitti olevan tärkeää, että ag- resio ei laajene Itä-Eurooppaa laajemmaksi, eikä johda Saksan ja Englannin väliseen selkkaukseen. Näin Englanti jälleen viestitti, että ei vastusta Saksan hyökkäystä itään, jos Saksa puolestaan ei loukkaa brittiläisen imperiumin etuja. Wilson hah- motteli ohjelmaa Saksan ja Englannin laajalle yhteistyölle. Siinä Wilson esitti mm. yhteistä lausumaa, jossa ilmoitetaan, että Saksa ei puutu Britannian imperiumin asioihin eikä Englanti "Suur-Saksan" asioihin. Ja tarkistetaan siirtomaa- ja mandaattialueita koskevat Versailles'n sopimuksen kohdat. Kaikki nämä esitykset tarkoittivat Saksan ag- resion suuntaamista itään ja Englannin aseman säilyttämistä Länsi-Euroopassa.

Hyökkäys Puolaan vahvis- tui

Neuvostoliiton Pariisiin ja Lontoon lähetystöistä saapui Moskovaan koko ajan tietoja, joiden mukaan Chamberlain yrittää päästä eroon Puolalle keväällä antamistaan ta- kuista. Samalla todettiin, että Moskovassa käytäviä neuvotteluja ei pidetä keinona Saksan agression estämiseksi vaan keinona asemien parantamiseksi Saksan kanssa käytävissä neuvotteluissa. Juuri tästä syystä Englanti päätti Heinäkuussa 1939 aloittaa Sotilaalliset neuvottelut Moskovassa. Englannin edustajien ja Göringin tapaaminen järjes-

tettiin 7.8.1939 Bredstedtissä. Tänään tie- dämme, että jo vuoden 1939 alussa Saksa oli tehnyt päätöksen hyökätä Puolaan ja sen jälkeen Ranskaan ja Englantiin. Päätös hyökätä Puolaan vahvistui Wohlthant- in Lontoon keskustelujen jälkeen, joiden perusteella Hitler varmistui siitä, että selkkauksen aika- na Englanti jää puolueet- tomaksi. Yhteydenpidol- laan Englannin kanssa Hitler halusi ainoastaan voittoa aikaa ja estää län- sivaltoja ryhtymästä laa- jamittaisiin toimiin. Hit- ler totesi 12.8.1939 lä- himmille miehilleen, että "olen tutustunut käytän- nössä näihin säällittäviin olentoihin, Daladier'iin ja Chamberlainiin Mün- chenissä. He ovat liian raukkoja hyökätäkseen, eivätkä mene saartoa pi- demmälle." Englannin ja Ranskan poliitikasta Hit- ler teki johtopäätöksen, että Saksan hyökkäys Puolaan ei johda näiden taholta minkäänlaisiin vastatoimiin

Myös USA auttaa Hitleriä

Tässä tilanteessa USA piti parhaana ratkaisuna sotaa Neuvostoliiton ja Saksan- sekä Neuvostoliiton ja Japanin välillä. USA:n Lontoon lähet- tiläs Kennedy totesi kyynisesti, että on parempi jättää Puola oman on- nensa varaan ja pakottaa se näin yhteistyöhön Hitlerin kanssa, mi- kä edesauttaisi Saksan hyökkäys- tä itään. USA:ssa tiedettiin Saksan valmistelevan hyökkäystä Puolaan ja sen jälkeen Ranskaan ja Englan- tiin. USA koki huolta näiden kyvys- tä kestää Hitlerin hyökkäys. Jos näi- den maiden puolustus luhistuisi, jäi- si USA ilman liittolaisia Euroopassa Japania ja Saksaa vastaan, mikä voi- si johtaa mm. Eurooppaan ja Aasi- aan sijoitettujen pääomien mene- tykseen. Näin vaara uhkasi USA:ta itseään. Tämän johdosta USA val- misteli muutosta puolueettomuut- ta koskevaan lainsäädäntöön. Valmisteltiin lakiesitys, jonka mu- kaan Englanti ja Ranska voivat os- taa USA:sta sotatarvikkeita, jotka tulee maksaa käteisellä ja kuljettaa ostajan laivastolla. Senaatin ulko- asiain valiokunnan puheenjohtaja Pittman esitti 20.3.1939 tämän esi- tyksen kongressille. Yllättäen kon- gressin enemmistö 30.6.1939 päätti säilyttää puolueettomuuslain ennallaan, kun republikaanit ja osa demo- kraatteja vastusti lakiesitystä. Jopa presidentti Roosevelt huomautti tä- män johdosta, että äänestyspäätös edistää sodan syttymistä. Saksassa, Japanissa ja Italiassa päätös puole- staan herätti suurta riemua. Tämän perusteella Saksa laskelmissaan jätti USA:n huomiotta arvioidessaan tu- levaa sotaa vastustavia voimia.

Puolan kohtalo sinetöitiin lopullisesti

Tarkkaan hitleriläisten varjelema- sta sotasalaisuudesta huolimatta kaikkien Euroopan maiden hallituk-

Jatkuu sivulla 13

Tilanteen kiristytessä Euroopassa Japanilaisten 6. A tunkeutui Halhin-Gol-joella Mongolian alueelle. Neuvostoliitolla oli 1936 solmittu avun- antosopimus Mongolian kanssa. Kesä-elokuussa 1939 neuvottelujen Saksan vastaisen kolmiliiton rakentamisesta ollessa kiivaimmillaan, Neuvostoliitto siirsi syrjäiselle alueelle kuorma- ja säiliöautoilla tarvit- tavan kaluston. Mongolialaisten ja Neuvostoliittolaisten yleishyökkäys Japanin 6.A:n joukkoja vastaan alkoi 20.8.1939. Japanin 6.A lyötiin lo- pullisesti 30.8.1939. Yritys muodostaa Hitlerin tueksi itäinen rintama torjuttiin. Kuvassa neuvostojoukot etenevät Halhin-Gol-joella.

KUUBAN UUSI PRESIDENTTI

Raúl Castron toinen viisivuotiskausi Kuuban presidenttinä päättyi 19.4.2018. Maan parlamentti valitsi käytännössä yksimielisesti hänen seuraajakseen Miguel Díaz-Canel Bermúdezin. Villa Clarassa v. 1960 syntynyt uusi presidentti on toiminut aikaisemmin Kuuban varapresidenttinä v. 2013–2018 ja opetusministerinä v. 2009–2012. Hän tulee jatkamaan valtionpäämiehenä Fidel ja Raul Castron viitoittamalla tiellä kuubalaisen sosialismin kehitys- ja rakennustyössä. Hänellä on monipuolinen ammattikoulutus ja vankka työkokemus Kuuban kommunistisen puolueen (KKP) luottamustehtävissä. Hänet on kasvatettu vaihteittain – lisäämällä valtaa ja vastuuta – yhteiskunnan johtotehtäviin. Kuuban entinen presidentti Raul Castro jatkaa edelleen KKP:n ja maan armeijan johdossa.

Kuva: Granma/Arkisto

Kuuban nykyinen presidentti Miguel Díaz-Canel Bermúdez, maan entinen presidentti Raul Castro Ruz ja Venezuelan bolivaarisen tasavallan presidentti Nicolás Maduro tapasivat ALBA-TPC-huippukokouksessa.

Taustatietoja

Miguel Díaz-Canel valmistui v. 1982 sähköinsinööriksi. Opintojensa päättämisen jälkeen hän suoritti asevelvollisuutensa ja pysyi armeijan leivissä v. 1985 asti. Armeijan aikana hän aloitti myös opettajan opinnot Marta Abreu -yliopistossa Las Villasissa. Hän toimi v. 1987 Kuuban kommunistisen nuorisoliiton pääsihteerinä. Hän työllistyi v. 1993 kommunistisen puolueen tehtäviin. Vuotta myöhemmin hänet valittiin Santa Claran alueen KKP:n pääsihteeriksi. Vuonna 2003 hän astui Holguinin provinssin pääsihteerin tehtäviin. Hän on työskennellyt v. 2003 KKP:n poliittisen toimikunnan jäsenenä. Vuonna 2009 hänet valittiin korkeakouluministeriksi ja v. 2012 hän yleni maan ministerineuvostoon. Kuuban uutta presidenttiä kuvataan ahkeraksi ja vaatimatomaksi ihmiseksi, joka on omistautunut yhteiskunnan tuottamien julkisten palveluiden kehittämiseen ja parantamiseen.

Kuuban talous

Kuuba on tunnetusti yhteiskunnallisen ja taloudellisen sinnittelyn mestari. Virallisten lukujen mukaan Kuuban talous kasvoi v. 2017 1,6 %. Tämä ylitti odotukset, mutta ei riittänyt tarvittaviin parannuksiin. Raul Castro muistutti joulukuussa kasvuun

päästäneen oloissa, joita leimasivat rahoitusvaikeudet, polttoainepula, kolme vuotta jatkunut kuivuus sekä syyskuussa tuhoisa hurrikaani Irma. Myrsky tuhosi 179 000 kotia, mikä pahensi vain maan asuntopulaa. Jo ennen myrskyä 11,5 miljoonan asukkaan Kuubasta puuttui tilastojen mukaan 883 050 asuntoa.

Kuubalainen sosiologi Reina Fleitas odottaa muutoksia, "jotka auttavat rakentamaan tuottavan

Miguel Díaz-Canel Bermúdez vieraillee Las Tunasin kokeellisella laidun- ja rehuasemalla 1. marraskuuta 2013.

talousmallin ja lisäämään sosiaalista tasa-arvoa". Talouden hallittu vapauttaminen, asteittainen luopuminen kahden valuutan järjestelmästä sekä kansalaisten elämänlaadun ja tulojen koheneminen ovat yhteiskuntatieteilijä Ovidio D'Angelon toivelistalla.

Kuuba kaipaa kipeästi ulkomaisia investointeja. Se laskee talousongelmiensa voittamisen edellyttävän 6 % talouskasvua. Tämä ei onnistu ilman kahden miljardin euron vuotuista pääomaruisketta. Sijoittajia kuitenkin pidättelee USA:n taloussaarron ohella myös saaren oma byrokraattisuus. Vuoden 2018 alussa voimaan astuneet uudistukset helpottavat ulkomailla asuvien passittomien kuubalaisten käyntejä kotimaassaan. Paluu Kuubaan sallitaan myös osalle laittomasti maasta lähteneille. (Lähde: IPS/Cuba Sí)

Kuuban perustuslakia uudistetaan

Yle uutisoi 3.6.2018 Kuuban kansalliskokouksen päättäneen muodostaa komission, jonka tarkoituksena on muokata ja päivittää maan perustuslakia. Uudistamisesta vastaavan komission puheenjohtajana toimii entinen presidentti Raul Castro. Mukana on myös noin 30 muuta henkilöä ja maan nykyinen presidentti Miguel Díaz-Canel. Kuuban tasavalta aikoo pysyä jatkossakin Kuuban kommunistisen puolueen hallitsemana sosialistisena maana, mutta se haluaa päivittää perustuslakiaan nykypäivään sopivaksi.

Yleisesti arvioidaan, että maassa rajoitettaisiin presidentin virkakausi kahteen viiden vuoden mittaiseen jaksoon. Presidentin virkaan tulisi myös ikäraja. Perustuslakiin odotetaan tulevan myös höllennyksiä pienyritysten toimintaan sekä yksityisomistukseen.

Kestävän kehityksen sosialismia

Presidentti Miguel Díaz-Canel totesi 8.5.2018 ECLAC:in yleiskokouksen avajaisissa Havannassa: "Minä toistan Kuuban olevan voimakkaasti sitoutunut Latinalaisen

Amerikan ja Karibian talouskomissioon (ECLAC), Latinalaisen Amerikan ja Karibian yhdentymiseen sekä sen kansakuntien veljeyteen ja solidaarisuuteen." Presidentti painotti, että "Kuuban talousvaikeuksista huolimatta, erityisesti USA:n 60 vuotta kestäneestä taloussaarrasta huolimatta, me jatkamme keskittymistä niihin kehitystarpeisiin, joiden tarkoituksena on säilyttää, parantaa ja syventää saavutettuja yhteiskunnallisia saavutuksia Kuubassa. Pyrimme kehittämään oman kansallisen taloudellisen ja sosiaalisen kehityssuunnitelmamme aina v. 2030 asti. Sen strategiset linjat liittyvät kestävän kehityksen tavoitteisiin osana prosessia, jolla päivitetään v. 2011 aloitettu maamme taloudellinen ja yhteiskunnallinen malli."

Kuva: Granma/Alberto Borrego, Arkisto

Miguel Díaz-Canel Bermúdez puhui CELACin ensimmäisessä kokouksessa vuonna 2013.

Kuuban merkitys Venezuelalle

Kuuban esimerkin, kokemuksen ja tietämyksen hyödyntämisellä on ollut suuri merkitys bolivaarisessa vallankumouksessa. Kuuban ja Venezuelan väliset suhteet ovat olleet olennainen osa Venezuelan vallankumousta. Castron ja Chávezin v. 1994 alkanut läheinen ystävyys on ollut hyvin tärkeää tälle prosessille. Useita hallinnollisia ongelmia on ratkaistu korkeimmalla tasolla. Rakentaessaan sosialismia maa tarvitsee muiden valtioiden kokemusta. Luikutaito-, terveys-, asunto- yms. kampanjat syntyivät kuubalaisten aloitteesta, koska venezuelalaiset itse eivät ymmärtäneet niiden tärkeyttä.

Venezuelan bolivaarisen tasavallan suurlähettiläs Zulay Prieto totesi 3.12.2016 Helsingissä muistopuheessaan Fidel Castrolle: "Fidel, Venezuelan kansan läheinen ystävä, oli rinnallamme oman vallankumouksemme historian vaikeimpina hetkinä: kevään 2002 vallankaappausyrityksessä, öljysabotaasissa ja v. 2003 taloussodassa sekä George W. Bushin hallinnon järjestämän syrjäytysyrityksen ja komentaja Chávezin murhayritysten aikana. Ilman Kuuban vallankumouksen tukea ja ilman sen antamaa esimerkkiä taistelusta tai sen osoittamaa ääretöntä solidaarisuutta meidän nuoren vallankumouksemme tie olisi ollut vaikeampi."

Matti Laitinen

Lähteet: KU, Yle, Prensa Latina, NYT, IPS, Cuba Sí kevät/2018, venezuelanalysis ja ML:n omat artikkelit.

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 7)

Jatkoa sivulta 12

set tiesivät kesällä 1939 Saksan valmistelevan hyökkäystä Puolaan. Tämä oli myös Puolan hallituksen tiedossa. Useaan kertaan Neuvostoliitto esitti Puolalle yhteistyötä ja apua Saksan hyökkäyksen torjumiseksi. Neuvostoliiton varaulkoministeri V.P.Potemkin esitti 10.5.1939 keskustelussaan Puolan ulkoministerin Josef Beck'n kanssa, että Neuvostoliitto ei kieltäydy auttamasta Puolaa, jos tämä sitä haluaa. Puolan hallitukset piirit pelkäsivät kuitenkin enemmän sitä, että yhteistyö Moskovan kanssa voimistaa kansan keskuudessa vasemmistolaisia näkemyksiä, kuin sitä että Hitler valtaa Puolan. Näin oli siitakin huolimatta, että

Puolan hallitus tiesi Saksan keskittävän joukkojaan maiden väliselle rajalle. Tiedossa oli myös, että lupautensa vastaisesti Englanti ja Ranska eivät tule auttamaan Puolaa Saksan hyökkäystä vastaan. Puolan varaulkoministeri Arciszewski mm. ilmoitti toukokuussa Saksan Varsovan lähettiläälle Moltkelle Beck'n olevan valmis sopimaan Saksan kanssa, jos löydetään muoto, joka ei näytä antautumiselta. Tässä vaiheessa Saksa ei ollut enää ollenkaan halukas sopimaan Puolan kanssa.

Kolmen vallan sotilaalliset neuvottelut alkoivat nihkeästi

Elokuussa 1939 tiedettiin, että sota on ovella. Saksa oli toimeenpannut

liikekannallepanon. Neuvostoliitto sai 7.8.1939 mm. Varsovan lähetystön virkailijoilta tiedon, että Saksa saa 15.-20.8. päätökseen sotamateriaalin keskittämisen Puolan rajalle ja sotatoimet voivat alkaa 25.8.1939 jälkeen milloin tahansa. Englannin hallitus hyväksyi lopulta 25.7.-39 esityksen Neuvostoliiton, Ranskan ja Englannin sotilasedustajien neuvottelujen aloittamisesta. Tämä ei kuitenkaan merkinnyt Chamberlainin pyrkivän nyt sopimukseen Neuvostoliiton kanssa, vaan Englanti pyrki edelleen sopimukseen Saksan kanssa. Englannissa herätti toiveita myös se, että Saksa näytti etenevän itään, mikä antoi heille aiheen olettaa Saksan ja Puolan selkkauksen kasvavan Neuvostoliiton ja Saksan välisek-

si sodaksi. Neuvostohallituksen sai varuilleen se, että Englannin sotilasedustajilta kului 17 päivää saapua Moskovaan. Neuvottelut pääsivät alkamaan 12.8.1939. Toinen varoitettava seikka oli, että Englannin valtuuskuntaa johti amiraali Drax, jolla ei ollut minkäänlaisia valtuuksia tehdä ratkaisuja paikan päällä. Asemaltaan vastaava oli Ranskan valtuuskunnan johtaja Ranskan korkeimman sotaneuvoston jäsen kenraali Doumenc. Moskovan sotilaallisiin neuvotteluihin Ranska ja Englanti laitoivat edustajat, joilla oli hyvin rajoitetut ohjeet ja valtuudet. Neuvottelujen alkaessa neuvosto-osapuoli ei näitä ohjeita tuntenut, mutta ne selvisivät myöhemmin. Englannin valtuutettujen ohjeisiin sisältyi määräys, että ei saanut tehdä minkäänlaisia sopimuksia, jotka sitovat Englannin kädet ja että tulee neuvotella hyvin hitaasti. Samanlaisen ohjeen

sai Seeds poliittisten neuvottelujen osalta. Seeds totesikin 13.8. viestissään Lontooseen: "Käsitykseni mukaan neuvottelut herättävät venäläisissä vielä kerran epäilyksiä, ettemme ole vakavissamme ja emme halua solmia konkreettista ja selvää sopimusta."

Heikki Männikkö

Lähdekirjallisuus:

Marsalkka Žukovin muistelmät: WSOY, Porvoo 1970
Grigori Deborin: 30 vuotta suuren voitosta, Edistys 1975
Ivan Maiski: Kuka auttoi Hitleriä, Edistys Moskova-Petroskoi
Vilnis Sipsols, Mihail Harlamov: Toisen maailmansodan aattona, Novosti (APN) Moskova
Pekka Visuri: Saksan kenraali Suomen päämajassa, Docendo Oy 2017
A.J.P.Taylor: Toisen maailmansodan synty, Kirjayhtymä 1962

Edessä odottavat vaaran vuodet

Kautta maailman sivu Marxia ja Engelsiä on syytetty milloin mistäkin. Ehkä muuta useammin heitä on syytetty sosialismin teoriasta. Syyte on kuitenkin perätön. Ilmeisesti se kumpuaa siitä, että he tutkimustensa perusteella nostivat sosialismin utopiasta tieteen-si. He osoittivat, että kapitalismi ei ole ikuinen. Sitä seuraa sosialismi.

Tutkiessaan menneiden vuosisatojen yhteiskuntien historiaa ja filosofiota he havaitsivat, että ihmis-kuntaa on aina alkuyhteisöstä saakka ohjannut ja ihmisistä riippumatta tuotantovoimien ja tuotantosuh-teiden kehitys. Tuotantovoimat on ihmisen kyky ja taito tuottaa ihmisen tarpeita tyydyttäviä hyödykkeitä, tavaroita ja palveluita. Tuotanto-voimat ovat yhteiskunnan perusta.

Tuotantosuhteet ovat ihmisten välisiä suhteita tuotannossa. Tuotantosuhteet ovat yhteiskun-nan päällysrakenne, joka ohjaa pait-si tuotantovoimien myös koko yhteiskunnan kehitystä. Aina kun tuotantosuhteet ovat muuttuneet tuotantovoimien kehityksen esteeksi, tuotantosuhteet on muutettu. Tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden ykseydestä johtuen aikojen alus-ta yhteiskunnallisina järjestelminä ovat peräkkäin olleet kehitysasteen mukaan (1) matriarkaalinen (2) pa-triarkaalinen (3) orjanomistus (4) feodalismi ja (5) kapitalismi.

Kapitalismi kärjistää luokkaristiriitoja

Tähänastisen ihmiskunnan histo-rian erääksi alkamisen ajankohdak-si voitaisiin arvioida se, kun nyky-ih-misen esi-isät hajaantuivat alkuko-distaan Afrikasta joitain satoja tu-hansia vuosia sitten eri mantereille. Kun kapitalismin kehitys alkoi jossain 1400-luvun jälkipuoliskolla, niin sen ikä näyttää jäävän varsin ly-hyeksi, vaikka tuotantovoimat ovat kasvaneet uskomattomiin mittoihin. Työn tuottavuus on kasvanut hurjaa vauhtia ja aina tuotantoa nopeam-min. Siksi niin sanotuissa normaa-lioloissa työhön tarvitaan jatkuvasti vähemmän työtunteja. Kehitys on johtanut työttömyyden ja suhteelli-sen likaväestön jatkuvaan kasvuun.

Kapitalismi herättää työssäkäyvässä väestössä kas-vavaa pelkoa työttömyydestä, syrjäytymisestä. Tästä seuraa, että yhteiskuntarauha vääjäämättä häiriintyy ja luokkaristiriita kärjistyy ja lopulta se muuttuu sietämät-

tömäksi. Kun yhteiskunta muuttuu näköalattomaksi, tuloksena on vaih-toehdon etsiminen. Tuloksena on, että kapitalistien vapaamatkustus on tullut tiensä päähän. Vaihtoehto-na on finanssi- ja tuotannon pääo-mien kapitalistisen yksityisomistuk-sen lakkauttaminen.

Kapitalismi kaatuu vääjää-mättä

On ilmiselvää, että siitä tulee vä-kivaltainen, sillä kapitalistit eivät luovu omistuksestaan hyvän hy-vyyttään. Muutos tapahtuu joka tapauksessa. Se vaatii suuren poliit-tisen mullistuksen. Talouden uudel-leenjärjestely voi tapahtua (1) par-lamentissa tai (2) järjestäytyneesti kansanliikkeiden toiminnan kautta tai sitten se tapahtuu (3) spontaa-nisti, kun kansanraivo on kasvanut yli äyräidensä.

Parlamentaarinen vaihtoehto on epätodennäköinen, kun kapi-talistit omistavat ja hallitsevat kai-ken. Siksi ilmeisimmät vaihtoehdot ovat ulkoparlamentaariset val-lankumoukselliset kansanliikkeet. Kun Suomessa, sen enempää kuin muuallakaan, ei ole tietoista val-lankumouksellista (kommunistis-ta) liikettä, järjestäytynyt vallanku-mous näyttää epätodennäköiseltä. Siksi vaihtoehdoksi jää spontaani liike, josta kapitalistien käyttämän väkivallan vuoksi voi tulla verinen ja äärimmäisen raskas.

Todennäköisesti muutos käynnistyy Yhdysvalloista, jossa kapitalistien hallitsemistavat ovat jo nyt koetuksella. Samalla hallittujen levottomuus näyttää monista syis-tä koko ajan kasvavan. Tosin voi ol-la niinkin, että Euroopan lähihistoria on poliittisesti tietoisempi ja vallan-kumouksellisten muutosten vyöry alkaa Ranskasta tai Italiasta. Saksalakin on vankka poliittinen historia ajalta ennen Hitlerin valtaannousua, mutta myös sotien jälkeen.

Vallankumous edellyttää kansalta aktiivista roolia

Kapitalismin lakkauttaminen vaatii

jatkuvasti kasvavaa kansanjoukkoa, joka pystyy ottamaan haltuunsa tiedonvälityksen, julkiset ja yksityi-set hallintorakennukset, sekä raha-laitokset, liikenteen, kaupan ja tuo-tantolaitokset. Kaiken tämän rinnal-la ehkä suurimman ongelman muo-dostaa se, miten toteutetaan kapita-listien hallitseman väkivaltakoneis-ton riisuminen aseista. Se on ko-va paikka, joka suuresti riippuu sii-tä kuinka suuri osa poliiseista ja soti-laista asettuu valankumouksen puo-lelle.

Lienee sanomattakin selvää, että kapitalistien vastarinta ei häviä kerralla vaan jatkuu – eh-kä pitkään. Kaikissa tapauksissa vallankumouksen toteuttaminen riippuu suuresti, ellei ratkaisevas-ti, ympäröivän maailman muutok-sista. Siksi Marx ja Engels esittivät vaatimuksen – kaikkien maiden pro-letaarit liittykää yhteen!

Kapitalismin lakkauttaminen alkaa, kun luokkien välinen sovit-tamaton ristiriita kärjistyy siihen pisteeseen, että kansat lähtevät liik-keelle poistaakseen ristiriidan. Sitä koska se tapahtuu, on täysin mah-dotonta ennustaa. Mutta maailman talous on siinä tilassa, että muu-toksen tuulet voimistuvat. Kos-ka ne muuttuvat myrskyksi, se jää nähtäväksi.

Jos tuotannon/tuottavuuden/työllisyyden/työttömyyden kehi-tyksestä voi jotain päätellä, niin 2050–70 tarjolla olevista työtun-neista paljon yli puolet ja siten myös palkoista jää saamatta. Kun siihen mennessä eläkkeet (mm. vähien työkuukausien vuoksi) ja sosiaali-turva ovat lähes olemattomat, niin viimeistään 30–50 vuoden kuluttua kapitalismi elää todellisia vaaran vuosia. Näin Suomen näkökulmas-ta, mutta tilanne Euroopassa on tiettävästi pahempi. Lähtökohtien-sa ja ulkomaisten tulo- ja velkaläh-teiden ilmeisen kuivumisen vuoksi Yhdysvalloissa tilanne pahenee no-peammin. Yleiset ennuumerkit ovat synkkiä, joten nähtäväksi jää kuinka maailma muuttuu.

Kapitalismia seuraa sosia-lismi

Kapitalismia seuraa jo ennen Marxia ja Engelsiä nimen saanut sosialismi. Heillä ei kuitenkaan ollut selkeää määritelmää siitä, miten on toimit-

Keski-Venäjällä Don-joen varrella n. 35 km Voronezhista lounaaseen si-jaitsee Kostenki eli ”Luukylä”. Siellä sijaitsee arkeologinen museo. Man-nerjään raja kulki 45000 vuotta sitten Moskovan luoteispuolitse ja Pra-han pohjoispuolitse Tanskan Pohjanmeren rannikkoa pitkin osin Bri-tannian alueelle. Jäästä vapaalla alueella eli sukupuuttoon kuolleita mammutteja, nautaeläimiä ym. Näiden vanavedessä eli jääkauden ih-misiä pienissä ryhmissä eri puolilla Eurooppaa. Yksi asutus oli Kosten-kin alueella (kuva). Nämä ”Cro magnonin ihmiset” olivat myös ”homo sapiens- ihmisiä”. He metsästivät jään reuna-alueilla silloisia eläimiä. Isojen eläinten luista ja syöksyhampaista he valmistivat asumusten-sa ”perustukset” ja tukirakenteet, jotka päällystettiin eläinten nahoil-la. Alueella sijaitsee valtion arkeologinen museo, jossa on esiin kaivet-tuna silloisen asumuksen ”pohja”, joka oli kaivettu esiin, mutta jätet-ty näkyviin alkuperäisessä muodossaan. Esineistöstä ja vainajista teh-dyt tutkimukset osoittavat yhteiskuntakehityksen olleen hyvin pitkäl-lä. Ihmisillä oli selkeä alkuyhteiskunnallinen yhteiskuntarakenne. Kä-sityötaito oli pitkällä, tunnettiin taidetta, musiikkia ja oli muotoutunut käsitys ympäröivän maailman ”rakenteesta”. Ihmisen kohdalla yhteis-kuntakehitys oli syrjäyttänyt biologisen evoluution. Yhteiskuntasuh-teissa toteutui selkeästi tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden vastaa-vuuden laki. (KÄ/toim)

tava finanssi- ja tuotantopääomien lakkauttamisen jälkeen. Lienee it-sestään selvää, että he ymmärsivät, että kapitalismin lopettavat suku-polvet itse päättävät, kuinka tule-vaisuus järjestetään. Neuvostoliitos-sa vallankumouksen jälkeen oli eri-laisia näkemyksiä kuinka on edettä-vä. Suunnitelmatalous voitti.

Sen ansiosta alikehittyneestä maataloudesta ja toisesta maail-mansodasta huolimatta 25 vuo-dessa Neuvostoliitto kasvoi kaikil-la mittareilla mitattuna maailman-mahdiksi. Nopeudessaan vasta-avaa kehitystä ihmiskunnan histo-ria ei ole nähnyt. Oli miten tahansa kapitalismin jälkeinen aika alkaa so-sialismilla. Siinä kaikki menee uusik-si niin, että uuden yhteiskunnan ra-kentamiseen osallistuu jokainen ja saa työnsä mukaan.

Sosialismista kommunis-miin

Sosialismin kausi vaatii monien su-kupolvien ajan. Sinä aikana luokkien olemassaolo lopullisesti häviää. To-sin sekin riippuu ympäröivän maail-

man muutoksista ja olosuhteista. Jo-ka tapauksessa, kun ajanoloon kai-kissa maissa sosialismista on tullut vallitseva, valtiot kuolevat pois. Siinä vaiheessa myös sosialismi kuoleen-tuu ja muuttuu kommunismiksi, jos-sa jokainen osallistuu kykyjensä mu-kaan ja saa tarpeidensa mukaan.

Marx ja Engels nostivat tut-kimustensa perusteella sosialis-min utopiasta tieteen-si. Marx löysi tutkimuksillaan kapitalismia ohjaa-van ihmisen tahdosta riippumatto-man arvolain. Sen ytimenä on ka-pitalistien välinen kilpailu, jonka seurauksena työn tuottavuus kas-vaa aina tuotantoa nopeammin ja työtunteja, työvoimaa tarvitaan ko-ko ajan vähemmän. Kun sen vuok-si työttömyys koko ajan lisääntyy, kasvaa myös syrjäytyneiden määrä, suhteellinen liikkaväestö. Sitä kapita-lismi ei kestä loputtomasti. Marx ja Engels osoittivat, että ainoa ratkaisu, ja sekin on ihmisestä riippumaton, on siirtyminen uuteen järjestelmään – sosialismiin.

Kai Kontturi

Toimenpiteet kommuunien kehittämiseksi Venezuelassa

Jatkoa sivulta 11

Epäilemättä kommuunien perustaminen on ollut kokei-lu, joka on mahdollistanut kansan-vallan kokemusten moninkertais-tumisen eri puolilla maata. Kansan-vallan maantieteellisen moninker-taistumisen myötä voimme lisätä sellaisen politiikan levittämistä, joka mahdollistaa vallankäytön uuden geometrian rakentamisen.

Meidän on suojeltava oikeudellisia saavutuksiamme, otettava oppia niiden toteuttami-sesta ja arvioitava niitä, jotta voi-simme osallistua osavaltioiden halli-tuksiin ja kansalliseen perustuslakia säättävään kokoukseen (ANC) ja jot-ta tärkeimmät periaatteet saataisiin kirjattua uuteen perustuslakiehdotukseen. Uuden perustuslain pitäi-si sisältää nämä asiat, koska ne ovat avain bolivaariseen sosialismiin.

Kommuuni on välttämätön osa venezuelalaisessa sosialis-missa. Se on osa kudelmaa, jota Chávez ehdotti tämän hankkeen loppuunsaattamiseksi. Ei ole sattu-

maa, että se on niin näkyvästi esil-lä Chávezin viimeiseksi jääneessä ideologisessa ”Isku ruoriin”-puhees-sa. Hänen näkemyksensä mukaan alueellisella tasolla sosialismi syntyy kommuunissa. Se on kansallisten politiikkojen ja kansanvallan järjes-telmän koordinoinnin perusyksikkö, jonka toiminta perustuu periaattee-seen ”kaikki valta kansalle”.

Kommuuniaktivisti Gerar-do Rojasin selvityksen mukaan: ”Meidän on koottava yhteen mah-dollisimman paljon. Kansanvallan laeissa tämä tarkoittaa poliittisen koordinaation kerroksien lisäämistä naapuriyhteisöjen itsehallinnossa tai muuntamalla yhteisöneuvostot kommuuneiksi ja kommuunit yhteisökaupungeiksi. Meidän on harjoitettava mahdollisimman paljon eri ryhmien välistä poliittista yhteistyötä, kunnissa, sosiaalisissa liikkeissä, työläisten keskuudessa, eri ammattialojen parissa ja maan eri alueiden välillä. Tämä luo dy-namiikan, joka voi terävöittää poliit-tista identiteettiämme, joka pystyy asettamaan kohteiksi ne keskeiset

kohdat, jotka Chávez esitteli julki-sesti sosialismin rakentamiseksi Ve-nezuelassa.”

”Lyhyesti sanottuna tehtävä-nämme on määritellä yhteisölli-syyden käsite poliittisin termein, määritellä yhteisöllinen liike sen laa-jassa merkityksessä sekä lisätä sen autonomiaa ja sen yhteennivoutu-nutta ja jäsenneltyä kyvykkyyttä. Vain silloin voimme edistää poliit-tisen yhteisvastuun harjoittamista, joka voi luoda olosuhteet kansan-valtaisen yhteiskuntajärjestelmän perustamiseksi. Sieltä löydämme sosialismia, sieltä löydämme bo-livaarisen hallituksen ja vallanku-mouksen, jotka Chávez velvoitti meidät rakentamaan.”

Matti Laitinen
Hands Off Venezuela - Finland

Lähteet: Gerardo Rojasin heinäkuussa 2018 Venezuelana-lysis-sivuilla julkaisema juttu: ”Six achievement of the communes that we must defend and develope” sekä Matti Laitisen v. 2001-2018 kirjoitta-mat Venezuela-artikkelit.

”Viiden päivän sodasta 10 vuotta”

Venäjän ja Georgian välillä käy-tiin tasan 10 vuotta sitten ns. ”vii-den päivän sota”. Silloin Geo-rian joukot Pekingin olympia-kisojen avajaispäivänä hyökkä-sivät Tshinvaliin Etelä-Ossetian pääkaupunkiin.

Georgian joukot valtasivat osan pääkaupunkia ja surmasivat useita siellä tehtävänsä suorittaneita ve-näläisiä rauhanturvaajia. Silloin län-simaiden ensimmäinen reaktio oli leimata Venäjä hyökkääjäksi. Tämä ei kuitenkaan onnistunut ilmisel-vien tosiasioiden vuoksi. Myös YK:n oli raportissaan myönnettävä Geo-rian olleen hyökkääjä.

Kun Georgiasta aikoinaan tu-li sosialistinen neuvostotasaval-ta, silloin myös Etelä-Ossetia ja Abhasia liitettiin autonomisina aluei-na Georgiaan. Neuvostoliiton ha-jottua nämä maat eivät halunneet kuulua Georgiaan. Etelä-Ossetia julistautui itsenäiseksi 28.11.1991. Venäläiset rauhanturvaajat tuli-vat sinne1990-luvulla, kun Geor-

gia hyökkäsi Etelä-Ossetiaan.

Saakashviliin tultua Georgian johtoon, alkoi hän välittömästi et-siä sotilaallista ratkaisua Etelä-Os-setian kysymykseen. Georgia alkoi käydä neuvotteluja Nato-jäsenyy-destä ja oletti Naton tukevan hyök-käystä Etelä-Ossetiaan.

Tällä hetkellä Etelä-Ossetia ja Abhasia ovat itsenäisiä valtioita, jotka mm. Venäjä, Nicaragua, Vene-zuela, Nauru ja Syyria ovat tunnus-taneet. Saakashviliä vastaan esiin-tyi Georgiassa laajoja mielenosoit-tuksia. Vuoden 2012 vaaleissa hän ei uskaltanut asettua enää ehdol-le. Hänestä tuli Ukrainan kansalai-nen v. 2015 ja Ukrainan president-ti valitsi hänet Odessan alueen ku-vernööriksi, josta virasta hänet ero-tettiin v. 2016.

Media vihjailee edelleen Ve-näjän valitulleen ”Krimin val-tausta” provosoimalla ”viiden päi-vän sotaa”. Abhasian ja Etelä-Os-setian tapahtumista Kansan ää-ni kirjoitti numeroissaan 4/2008 ja 1/2017. (KÄ/toimitus)

TYÖVÄENLIIKKEEN TALOUDELLINEN RAPPIO

Suomalainen työväenliike sai alkunsa runsas sata vuotta sitten. Kansa oli köyhää ja rahaa ei löytynyt liikkeen tarpeisiin. Tehtiin suunnattomat määrät talkoita ja hankittiin varoja, rakennettiin työväentaloja. Finlaysonin työläisten aloittamana luotiin osuuskauppaliike. Vuosien mittaan jäsenistön aktiivisuus ja talkootyö loivat taloudellisen pohjan työväenpuolueille samalla, kun parannettiin työväenluokan taloudellista asemaa. Sodan jälkeen julkiseen toimintaan noussut SKP ja edistyksellisten voimien yhteistyöjärjestö SKDL toimivat pari vuosikymmentä nimenomaan jäsenistön tuen varassa.

Puoluetuki

Pari sopimusta tehtiin 1960-luvun lopulla ja vuosien aikana ne ovat korruptoineet työväenliikkeen talouden. Luotiin puoluetukijärjestelmä, jolla veronmaksajien rahoitusta suunnattiin puolueiden tukemiseen. Työväenpuolueissa, myös SKDL:ssa, perusteltiin niiden tukemista sillä, että porvarit tukevat omia puolueitaan. Niin se tietysti oli, mutta nykyisin puoluetuki menee oikeiston puolueille tämän tuen lisänä. Erityisesti työväenpuolueissa johtajat vapautuivat jäsenistön riippuvuudesta. Voimakkaasti on suunnautettu ”toimintaan”, jossa ei tarvita talkootyötä.

Toisessa sopimuksessa työnantaja sitoutui perimään ammattiliittojen jäsenmaksut. Tässä ammattiliittojohtajat pääsivät tilanteeseen, jossa ei tarvita työpaikoilla ryhmänvastaavia eikä jäsenmaksujen kantajia. Ammattiliittoihin on tullut jäseniä runsaasti, mutta viime vuosikymmeninä on unohdettu liittojen olevan osa luokkataistelua samaan aikaan, kun työnantajaliitot ovat ottaneet johtavan roolin työmarkkinoilla.

Kaupankäyntiä

Työväenjärjestöjen taloudellinen toiminta on ottanut esimerkkejä kapitalistisesta talousjärjestelmä-

tä. Tavoitteena ei suinkaan ole enää selkeästi toimia työväenluokan etujen ajajana.

Ensimmäiset suuret hullutellut toteutuivat 1980-luvun kasinotalouden aikana. SKP:n talousjohto vaihtui ja tilalle valittiin henkilöitä, jotka uskoivat rahaa tulevan talousmiestä leikkimällä. Tehtiin mitä ihmeellisempiä kauppvoja, ja ainakin kaksi lähinnä huijareiksi tulkittavaa tyyppiä toimi konsultteina. He lienevät ainoat, jotka saivat taloudellista etua. Käytännössä SKP joutui konkurssitilaan ennen kuin se puolueen aatteettoman johdon toimesta lopetettiin. Mm. työväen suurimman talkootyön tulos Helsingin Kulttuuritalo menetettiin niissä järjestelyissä. Koko kasinotalous oli tyhjän päällä heiluva järjestely, jossa myös lähes kaikki suurimmat pankit joutuivat kovaan kouluun.

Työväen yritykset

Vakuutusyhtiö Kansa, Suomen Työväen Säästöpankki ja Osuuspankki Yhteistuki ajautuivat konkurssiin. Osuuskunta Tradeka oli suurissa vaikeuksissa, ja sen seurauksena se oli pitkään velkasaneerauksessa. Surkeinta oli, että kaupan työläiset, joiden säästöjä oli pankin henkilökuntakassassa, kokivat merkittäviä menetyksiä.

Osuuskunta Tradeka oli perustettu muutamaa vuotta ai-

kaisemmin liittämällä alueosuuskaupat yhteen yhtymään. Ainoastaan Helsingin Elanto jäi sen ulkopuolelle. Elanto sitten on luku erikseen. Rakennuskunta Haka meni samassa myllerryksessä. Siinä ilmeisesti konkurssin aiheutti sama usko, joka oli iskenyt koko työväenliikkeeseen eli usko kapitalismin ikuisesta nousukaudesta.

SKP lopetettiin kolmisenkymmentä vuotta sitten. Lopettamiskokous oli minulle ja monelle muulle kommunistille surujuhla, mutta kokouksen enemmistö näytti kyllä iloiselta ja tyytyväiseltä. Myöhemmin puolue elvytettiin ja sille löytyi varoja, joihin ei vanhalla SKP:llä ollut jakoa.

Kuluneet vuodet ovat olleet surullisia. Puolueen toimintaa politiikan saralla ei ole osattu käynnistää. Sama koskee myös talouden hoitoa. Kuten sanottu alkuun oli varoja, ne on lähes kokonaan tuhlatu, eikä uuden hankkimista ole osattu käynnistää.

Tradeka

Parhaillaan ollaan tilanteessa, jossa unohdetaan kaikki aikaisemmin opittu. Liikkeen sisällä on korruptio lisääntynyt ja taloudellista valtaa siirretään hiljalleen muutaman ihmisen käsiin. Pahinta on, että näitä tyypejä pidetään asiantuntijoina. Ulkoa tarkastellen ollaan hyvää vauhtia menossa samaan tilanteeseen kuin kasinotalouden jälkeen.

Tradeka-yhtymä pelastui uskollisen henkilökunnan ponnistelun avulla. Kymmenkunta vuotta sitten olin Tradekan edustajiston jäsenenä. Eräänä aamuna sai lehdestä lukea, että yhtymä oli myymässä Euromarketit, Valin-

tatalot ja Siwat. Seuraavassa edustajiston kokouksessa tein kommunistien kolmen hengen edustajiston nimissä esityksen, että edustajisto ottaisi asian käsittelyynsä. Puheenjohtaja ilmoitti, että asia on hallituksen päätettävissä. Asiasta ei sallittu keskustelua. Sellaista oli demokratia.

Äskettäin julkistettiin tieto, että Tradekan laaja hotellitoiminta Restel on myyty. Näin olleen edistysmielinen osuustoiminta on käytännössä lopetettu. Miten näin hankittuja pääomia käytetään, on sitten eri asia, kai niillä harjoitetaan jonkinlaista sijoitustoimintaa. Tradekan viimeisin tilinpäätös näyttää 60 miljoonan voittoa!!!!!! Todennäköisesti pääomat sijoitetaan rahastoihin tai Tradekan Säätiöön. Se merkitsee, että työläisten toiminnalla syntynyt pääoma toimii puhtaasti kapitalistisin periaattein. Jäsenistön valtaa vanhaan tapaan ei ole eikä liikkeen johto siitä ole vuosiin välittänyt.

VVO

Johtaviin vuokrataloyhtymiin kuuluva Valtakunnallinen vuokratalosuuskunta (VVO) oli ammattiliittojen perustama vuokrataloyhtymä, jonka tehtävänä oli toteuttaa edullisia vuokrataloja vähävaraisille kansalaisille. Tämä tapahtui aravan ehtojen mukaisesti. Osuuskunnan toiminta on myöhemmin yhtiöitetty, ja siihen on tullut osakkaiksi eläkevaikutusyhtiöt Ilmarinen ja Varma sekä myös Tradeka pienellä osuudella. Joitakin aikoja sitten VVO-yhtymä myi kaikki valtion rahoittamat ja myynti- ja luovutusrajoitusten alaiset kiinteistöt. Kauppahinta oli yli 100 miljoonaa. Nämä rahat jaettiin osakkaille ylimääräisinä osinkoina. Nämä varat olivat kertyneet vuokralaisten ylisuurista vuokrista.

Yhtymän johto on ilmeises-

ti lapinkävijöitä. Johto käy näin keväällä Tenojoella lohia onkimassa, koska yhtymän uudeksi nimeksi annettiin Kojamo Oy. Kuten tunnettua kojamo on suuri koukkuleukainen uroslohi. Ei voi kuin todeta, että melkoisia koukkuleukoja nämä tyypit, jotka nyt ovat johtamassa yhtiön pörssiin. Jotenkin vain tuntuu, että vauhtisokeus on jälleen saanut valtaa työväenliikkeessä. Uskotaan taivaasta satavan mannaa.

Yhtiön toimitusjohtaja kertoi telkkarissa, että uudisrakentamiseen on sijoitettu muutamassa vuodessa 1500 miljoonaa, ja lähitavoitteena on lisätä investointeja 1000 miljoonaa. Päältä tarkastellen huikea juttu, ellei tietäisi maahan syntyvästä asuntokuplasta. Tällainen asuntokupla aloitti 2008 USA:ssa rahoituskriisin, joka siellä kaatoi suuriakin pankkeja. On tietysti kiva ottaa lainaa ja tehdä sijoituksia niin kauan, kun korko on prosentin. Entä sitten, kun se kymmenkertaistuu? Sellainen tilanne on hyvää vauhtia kehittymässä.

Talusasiantuntijat sanovat tässä kohdassa, että puhun tyhjiä.

Kasinotalouden aikana varoitin Tampereen kaupunginvaltuustossa tulevasta talouden kehityksestä. Siellä oli useita pankkimiehiä, jotka ihmettelivät, mitä mahdan tietää taloudesta. Yksi oli Aluesäästöpankin johtoon kuuluva johtaja. Muun muassa tämä pankki kaatui muutamaa vuotta myöhemmin. Tämä on tietysti pelkkää leuhkimista, mutta kaikkineen työväenliikkeen pitäisi palata taloudellisille juurilleen ja aloittaa uuden nousun rakentaminen eli olisi sama tarve kuin politiikassa ja ay-liikkeessä.

Taavi Lintunen
Tampere

Eläkeiän korottamishanke ajoi kansalaiset kaduille Venäjällä

Eläkekamppailu yhdistää vasemmistoa

Eläkeiän korottamista vastustavat Venäjän Federaation kommunistinen Puolue, Venäjän kommunistien työväenpuolue, Venäjän kommunistit, Vasemmistorintama ja ammattiliittojen keskusjärjestö Konfederatsija Truda Rossii (KTR) sekä jotkut liberaalipuolueet, kuten Jabloko ja oppositiopolitiikko Aleksei Navalnyin kannattajat. Ne ovat kukin järjestäneet hankkeen vastaisia mielenosoituksia ja osallistuneet yhteisiin mielenosoituksiin. KTR teki heinäkuussa verkkovetoomuksen lakiesityksen kumoamiseksi change.org-sivustolla ja sen on allekirjoittanut lähes 3 miljoonaa ihmistä.

Vasemmistorintama ilmoittaa kokoavansa yhteen sosialistisen kehityksen kannattajia ja tavoitteeseen sosialistisen yhteiskunnan rakentamisen Venäjällä. Sen johtaja Sergei Udaltsov kirjoittaa blogissaan, että kun Dmitri Medvedev kertoi 14. kesäkuuta hallituksen päättäneen taianomaisesti nuorentaa Venäjän miehiä viidellä ja naisia kahdeksalla vuodella ja vastaavasti nostaa saman verran eläkeikää, oli selvää, että eläkeuudistus tulee olemaan Venäjän poliittisen elämän keskiössä lähikuukausina. Näin on myös tapahtunut.

Protestit laajentuvat koko ajan

Udaltsovin mukaan valtaapitävien toiveet siitä, että kesäkausi ja jal-

Venäjän pääministeri Dmitri Medvedevin johtaman porvarihallituksen hanke eläkeiän astettaisesta korottamisesta on nostattanut laajaa vastarintaa kansalaisten keskuudessa. Lakihankkeen mukaan miesten eläkeikää on tarkoitus nostaa 60 vuodesta 65 vuoteen ja naisten 55 vuodesta 63 vuoteen. Siirtymäkausi miehillä olisi ensi vuodesta vuoteen 2028 ja naisilla vuoteen 2034. Hallitus perustelee eläkeiän korottamisen tarvetta ihmisten elinajan odotteen kohoamisella. Porkkanaksi eläkeiän korottamisesta hallitus on luvannut eläkkeiden korottamista. Valtion duuma hyväksyi lakiesityksen Yhtenäinen Venäjä -puolueen äänin ensimmäisessä käsittelyssään 19. kesäkuuta. Venäjän Federaation kommunistinen puolue, Liberaalidemokraatit ja Oikeudenmukainen Venäjä - puolue olivat lakiesitystä vastaan. Laki on tar-koitus hyväksyä syksyllä.

Moskovaan oli saapunut mielenosoittajia myös Jaroslavista, Voronezhista, Tulasta, Kalugasta, Rjazanista, Tveristä, Kostromasta ja muista kaupungeista. Banderolli toteaa: ”Tula eläkereformia vastaan”

kapallon maailmanmestaruuskisat veisivät venäläisten huomion pois pirullisesta uudistuksesta, eivät toteutuneet. Viimeisen kuukauden aikana on eri puolilla maata ollut tuhansia protesteja eläkeiän korottamista vastaan ja niiden määrä on taiseksi lisääntynyt. Kun 18. heinä-

kuuta moskoolaisessa Sokolnikin puistossa kokoontui 10 000 ihmistä, niin puolentoista viikon päästä, 28. heinäkuuta Saharovin prospektilla oli lähes 50 000 mielenosoittajaa. Mielenosoituksia on järjestetty myös niissä venäläisissä kaupungeissa, joissa ei viime vuosina ole ol-

lut erityistä poliittista toimintaa. Yhteensä 28. heinäkuuta yli sadassa kaupungissa järjestetyt mielenosoitukset keräsivät koko maassa ainakin puoli miljoonaa ihmistä kaduille. Udaltsovin mielestä, se on verrattavissa vuosien 2011-2012 protestointiin.

Moskovan poliisin mukaan pääkaupungin mielenosoitukseen olisi osallistunut vain 6500 mielenosoittajaa. Mielenosoituksessa vaadittiin paitsi eläkeiän korottamisen kaatamista, myös valtakunnallisen kansanäänestyksen järjestämistä asiasta ja hallituksen eroa. Moskovaan oli saapunut mielenosoittajia myös Jaroslavista, Voronezhista, Tulasta, Kalugasta, Rjazanista, Tveristä, Kostromasta ja muista kaupungeista. Mielenosoituksessa näkyi VF KP:n, Vasemmistorintaman, Rot Frontin, nuorisojärjestö Komsomolin, Vallankumouksellisen työväenpuolueen ja muiden järjestöjen lippuja ja banderoilleja. Venäjän kommunistisen työväenpuolueen Moskovan järjestö kieltäytyi yhteisestä esiintymisestä tässä parlamenttipuolue VF KP:n organisoimassa mielenosoituksessa, koska valtion duuma oli hyväksynyt lakiesityksen ja puoluejärjestö näki mielenosoituksen ”pölyn puhaltamisena” äänestäjien silmille. Puolueen aktivistit jakoivat kuitenkin mielenosoituksessa eläkeuudistukselle omistettua Trudovaja Rossija-lehden erikoisnumeroa ja huusivat ”Näpit irti eläkkeistämme”, ”Alas kapitalismi!” ja ”Valta miljoonille, ei miljonääreille!”-iskulauseita.

Mielenosoitusten puhujat torjuvat hallituksen väitteet

Mielenosoituksessa puhuivat VF KP:n puheenjohtaja Gennadi

Jatkuu sivulla 16

Eläkeiän korottamishanke ajoi kansalaiset kaduille Venäjällä

Jatkoa sivulta 15

Zjuganov, saman puolueen Moskovan pormestariehdokas Vadim Kumin ja Moskovan alueen pormestariehdokas Konstantin Tsheremisov, Vasemmistorintaman Sergei Udaltsov sekä duuman, ammattiliittojen, työntekijöiden ja muiden järjestöjen edustajia. Zjuganov huomautti puheessaan, että Venäjän 36 alueella miehet eivät elä 65-vuotiaiksi. Siperian ja Kaukoidän venäläisalueilla sekä pohjoisessa keski-ikä on 61-62 vuotta. Tämä tarkoittaa, että he kaikki saavat eläkkeensä vasta arkussa. Hänen mielestään on valhetta, kun sanotaan aiemmin olleen paljon vähemmän eläkeläisiä 1000 työntekijää kohden. Eläkeläisiä oli silloin vähemmän, mutta 1000 työntekijää kohden oli 910 sellaista, jotka eivät olleet töissä: lapsia, vammaisia ja eläkeläisiä. Tänään vastaava luku on 730. Lapsia on nyt kolme kertaa vähemmän. Neuvostoliitto tarjosi ilmaisen koulutuksen, terveydenhoidon, työpaikan ja antoi nuorille asunnon, nyt työttömyys on kaikkein suurinta nuorten keskuudessa. Kaksi vuotta sitten 20 000 huipuasiantuntijaa lähti maasta. Viime vuonna jo 42 000. Ja tällaisen uudistuksen jälkeen lähtevät kaikki loputkin. Zjuganov kutsui uudistusta rikokseksi kansakuntaa ja sen tulevaisuutta kohtaan.

Zjuganov kehoitti olemaan uskomatta väitettä, että alueet tukevat "eläkeuudistusta". Alueet eivät sitä tue. Sitä tukee Yhtenäinen Venäjä, joka on miehittänyt kaikki lainsäädäntöelimet, eikä ole niissä käsitellyt asianmukaisesti tätä "uudistusta". Jos teitä kielletään toimimasta kaduilla ja toreilla, ottakaa yhteyttä presidenttiimme. Hän on sanonut, että "uudistusta" pitää käsitellä ihmisten kanssa. Ja siksi tänne on nyt kokoontunut kymmeniä tuhansia ihmisiä sanomaan "Ei mielivallalle". Se ei ole uudistus, se on kansanmurha.

Työläiset vaativat syksyllä lakkoa

Sergei Udaltsov vaati puheessaan syyskuussa järjestettäväksi valtakunnallista miljoonien mielenosoitusmarssia ennen eläkelain lopullista käsittelyä duumassa. Hän kääntyi myös ammattiliittojen puoleen esittäen, että ne käynnistäisivät lakkovalmistelut rinnan marssivalmistelujen kanssa eläkeiän korottamisen kaatamiseksi. Udaltsov esitti kansanäänestystä jo 9. syyskuuta järjestettävissä paikallisvaaleissa ja ke-

hoitti kaikkia eläkeiän korottamisen vastustajia menemään äänestämään Yhtenäinen Venäjä puoluetta vastaan.

Mielenosoituksessa puheen moskovalaisen raitiovau-nunkuljettajan mukaan hallitus on kyvytön viemään läpi eläkeuudistusta. Jos hallitus ei nyt kuuntele meitä, menemme syksyllä lakkoon ja näytämme heille, mitä on kansanvalta ja että meitä pitää arvostaa. Hänen jälkeensä puhunut rapari - maalari sanoi edustavansa naisia, ankarissa olosuhteissa 12 tuntia päivässä työskenteleviä rakentajia, rappareita, maalareita, laatoittajia, lypsäjiä, karjakoita, leikkuupuimurin kuljettajia. - Meillä on sellaisia-kin ammatteja. Dmitri Medvedevin hallitus ei nähtävästi tiedä tätä. Heidän eläkeuudistuksensa ajaa meidät suoraan hautaan.

Vasta kun miljoonat lähtevät kaduille...

Pietarissa samana päivänä VF KP:n järjestämään mielenosoitukseen osallistui yli 5000 ihmistä ja siinä oli mukana kommunistipuolueiden, Vasemmistorintaman ja Rot Frontin lisäksi myös Jabloko puolue ja Avoin Venäjä -liike. Seuraavana päivänä Moskovassa järjestettyyn Navalnyin koolle kutsumaan mielenosoitukseen osallistui Interfaxin mukaan 2500 ihmistä liberaalipuolueista, Avoin Venäjä -, anarkisti- ja feministiliikkeistä sekä Navalnyin kannattajia. Sergei Udaltsovin mielestä eläkeiän nostaminen on liberaalipuolueiden ohjelmissa ja siksi heidän protestointinsa omia ohjelmavoitotteitaan vastaan näyttää kaksinaamaiselta. Kuvaavaa on, että Vladimir Putin oli pitkään hiljaa, mutta valtion duuman ensimmäisen käsittelyn nostattamien mielenosoitusten jälkeen hänenkin oli puhuttava. Putin ei kuitenkaan sanonut mitään konkreettista esittäessään kaikkien mielipiteiden kuuntelemista ja miettimistä eläkeiän korottamisasiassa.

- Tietenkin hallituksella olisi hyvä mahdollisuus toimia viisaasti ja selvittää ihmisten mielipiteet järjestämällä kansanäänestys, jota VF KP, vasemmistorintama ja muut isänmaalliset voimat ovat esittäneet. Tilanteessa, jossa hallitus aikoo hinnalla millä hyvänsä ajaa läpi epäsosiaalisen eläkeuudistuksen, opposition on välttämättä lisättävä omien kannattajiensa liikekannallepanoa mielenosoituksiin, koska muita todisteita Kremlissä ei ilmeisesti oteta huomioon. Kun miljoonat suuttuneet kansalaiset läh-

tevät kaduille, vasta silloin meillä on mahdollisuus lopettaa Venäjän kansalaisten perusoikeuksien loukkaus, Udaltsov toteaa.

Hajoita ja hallitse

Venäjän keskusvaalilautakunta hylkäsi heinäkuussa VF KP:n tekemän aloitteen kansanäänestyksen järjestämisestä eläkeiän nostamiskysymyksessä sillä syillä, että kysymyksen asettelu aloitteessa oli epäselvä. Elokuun 8. päivä se kuitenkin hyväksyi samalla kertaa kolme lähes samansisältöistä aloitetta asiasta. Silloin hyväksyttiin VF KP:n uudelleen muotoillun aloitteen lisäksi myös Oikeudenmukainen Venäjä puolueen ja melko tuntemattoman Yleisvenäläisen monilapsiperheiden liiton aloitteet kansanäänestyksestä. Kyseessä näyttää siis olevan hajoita ja hallitse menetelmä. Tällä vaikeutetaan aloitteen tukiryhmien perustamista alueille. Jotta aloite saataisiin äänestykseen, sen taakse tulee perustaa tukiryhmä vähintään 43 alueelle Venäjän 85 alueesta ja sen jälkeen kerätä 2 miljoonaa kannatusilmoitusta lyhyessä ajassa.

Tästä syystä Venäjän kommunistisen työväenpuolueen ensimmäinen sihteeri Viktor Tjulkin pitää kansanäänestyksen toteuttamista epätodennäköisenä ja tehotomana. Hänen mielestään puolue ei vastusta ihmisten suoraa tahtoa, mutta puolue ei aio osallistua tukiryhmien perustamiseen ja muistuttaa Leninin sanoneen, että kaikki lakot ovat vaaleja tärkeämpiä. Tänä kaikki mielenosoitukset ovat kansanäänestyspyyntöjä tärkeämpiä. Valtaa pitävät myöntävät itsekin, että 90 prosenttia kansalaisista ei tue kansanvastaisia päämääriä. Tavoitteenamme on, että nämä 90 prosenttia puhuvat nyt äänekkäästi ja määrätietoisesti, Tjulkin sanoo haastattelussaan. Puolue on kehoittanut äänestäjiä olemaan antamatta yhtään ääntä eläkeiän korottamisen kannalla oleville ehdokkaille paikallisvaaleissa.

Venäjän kommunistien varapuheenjohtaja Sergei Malinkovitshin mielestä on harmi, etteivät eri poliittiset ja yhteiskunnalliset voimat ole pystyneet sopimaan yhteisistä eläkeiän korottamisen vastaisista toiminna. Puolue oli alkujaan valmis tukemaan yhteistä aloitetta kansanäänestyksen järjestämiseksi. Puolue on ehdottomasti eläkeiän korottamista vastaan. Se julisti yhtenäisen vastalauseviikon 5. - 11. elokuuta ja on järjestänyt niin omia kuin yhteisiä mielenosoituksia muiden kommunistipuolueiden ja sosialistien kanssa. Malinkovitsh korostaa, että Venäjän nykyinen lainsäädäntö tekee kansanäänestystä koskevasta menettelystä erittäin vaikean ja lain edellyttämä 2 miljoonan allekirjoituksen kerääminen lyhyessä ajassa on käytännössä mahdoton toteuttaa.

Lisää mielenosoituksia tulossa. Valtaa pitävät koventavatotteitaan

Näyttää siltä, että Venäjän hajanainen oppositio alkaa yhdistää voimiaan ainakin Moskovassa. Elokuun alkupäivinä siellä kokoontui "Kansan tahto" mielenosoituksen järjestelykomitea. Komitea on melko laajapohjainen ja siinä ovat edustettuina KTR, VF KP, Venä-

Moskovassa on ollut isoja protesteja, joihin ovat osallistuneet lähikaupunkien valtuuskunnat ja monet järjestöt. Venäjän vasemmisto alkaa yhdistää voimaansa.

jän kommunistinen työväenpuolue, Yhtynyt kommunistinen puolue, Vasemmistorintama, Rot Front, Oikeudenmukainen Venäjä - puolue, Jabloko - puolue ja muita järjestöjä. Järjestelykomitea päätti järjestää 2.9. Moskovassa mielenosoitusmarssin eläkeiän korottamista vastaan. Navalnyi on kutsunut kannattajansa koolle paikallisvaalipäivänä 9.9. ja Vasemmistorintama esittää järjestettäväksi valtakunnallista mielenosoitusta 22.9.

Eläkeiän korottamisen vastaisen protestoinnin yhä voimistessa myös valtaa pitävät koventavatotteitaan. Elokuun 14. päivänä poliisi pidatti Vasemmistorintaman johtajan Sergei Udaltsovin hänen kotoaan ja seuraavana päivänä moskovalainen oikeusistuin määräsi hänet vangittavaksi 30 päiväksi mielenosoitusten järjestämisestä annetun asetuksen uusintarikkomuksesta. Udaltsovin väitetään järjestäneen 28.7. rinnakkaisen mielenosoituksen, jossa poltettiin valtion päämiehen ja Yhtenäinen Venäjä - puolueen keulamiesten kuvia. Udaltsov itse pitää syytöksiä tekaistuihin. Hänen mukaansa niin poliisilla kuin ei myöskään Saharovin prospektin mielenosoituksen virallisilla järjestäjillä ollut hänelle mitään valittamista itse mielenosoituksessa. Udaltsov kertoo aloittaneensa nälkälakon Putinin ja Medvedevin eläkeuudistusta vastaan vangitsemisensa ensi minuutilla.

Sergei Udaltsovin mielestä tämä kaikki vain osoittaa sitä, kuinka paljon hallitus pelkää kansan protestia. Hänen mielestään vangitseminen ei ollut sattumaa, sillä vain muutamaa päivää aikaisemmin hän oli kutsunut ihmisiä uuteen mielenosoitukseen Duuman rakennuksen luokse elokuun 21. päiväksi, jolloin eläkeiän korottamisen käsittely jatkuu siellä ja valtakunnalliseen suur-

mielenosoitukseen syyskuun 2. päiväksi. Vasemmistorintaman johtaja, joka toimii myös Moskovan pormestariehdokkaan Vadim Kuminin luotomiehenä, kertoo tavanneensa kansalaisia melkein päivittäin Moskovan alueella ja kehoittaneensa heitä vastustamaan aktiivisesti eläkeiän korottamista. Sekä Vasemmistorintama että Udaltsov itse pitävät vangitsemista keinona eristää hänet tästä toiminnasta. Duuman rakennuksen luokse kokoontui 21.8. muutamia satoja VF KP:n, Vasemmistorintaman, Vallankumouksellisen työväenpuolueen ja muiden järjestöjen aktivisteja esittämään mielipiteensä eläkeiän korottamiseen.

Venäjällä on siis tulossa kuuma poliittinen syksy. On mielenkiintoista nähdä, miten kansa äänestää tulevaisuuden paikallisvaaleissa. Tuleeko niistä kansanäänestys eläkeiän korottamista ajavaa Yhtenäisen Venäjä - puoluetta vastaan ja miten vaalitulokset vaikuttaa ihmisten tulevaan toimintaan eläkeiän korottamista vastaan. Yhtenäinen Venäjä on heittävässä vaalitäkyä äänestäjille. Proektmedia verkkosivusto kertoi kahta viikkoa ennen vaaleja nimettömiin Kremlin ja duuman lähteisiin nojaten, että presidentti Putin tulee kertomaan ensi viikolla eläkeiän korottamiseen tehtävistä lievennyksistä. Lähteiden mukaan naisten eläkeikää korotettaisiin 60 vuoteen eikä suunniteltuun 63 ikävuoteen tai siirtymäaikaa voitaisiin jatkaa vuoteen 2034 miehille.

**Asko Julkunen
Sonkajärvi**

Lähteet: Vasemmistorintaman, Venäjän Federaation kommunistisen puolueen, Venäjän kommunistisen työväenpuolueen, Venäjän kommunistien, Rot Frontin, Tassin, Interfaxin ja change.org verkkosivut.

Meille tutulla Suomen asemalla järjestettiin iso mielenosoitus, jossa esiintyivät useat järjestöt mm. "Rotfront" (Venäjän yhdistynyt työväen rintama) ja erilaiset ammatilliset organisaatiot.

Pietarissa on nähty useitakin isoja protesteja. Mielenkiinnolla odotetaan, miten tämä tilanne vaikuttaa tuleviin paikallisvaaleihin. Kaikesta päätellen Venäjällä on tulossa kuuma syksy.

Venäjän eläkeuudistus

Kansalaisten reaktiota pelättiin

Kansalaisten reaktion viranomaiset olivat jo tavallaan ennakoineet. Ei ollut mikään sattuma, että tulevien eläkeläisten vastaisista toimita ilmoitettiin jalkapallon MM-kisojen avajaispäivänä siinä toivossa, että siten voidaan lieventää negatiivista uutista, mutta ilmeisesti reaktion mittasuhteiden arvioinnissa epäonnistuttiin pahemman kerran. Valta tukevat epäonnistuneet analytytikot väittivät itsepäisesti, että eläkeiän aihe kiinnostaa ainoastaan niitä ihmisiä, joiden ikä lähestyy eläkkeelle siirtymistä. Jopa orjamaiset sosiologian tutkimuslaitokset eivät uskaltaneet valehdella asiassa, vaan osoittivat, että eläkeiän nostamista vastustaa noin 80-90 % väestöstä.

Yleisen vastustamisen tilanteessa viranomaiset lähettivät kii-reesti taisteluun uskolliset propagandistinsa, jotka alkoivat puhua siitä, että sosiaaliset takeet tuhoetaan poikkeuksellisesti vain itse venäläisten etujen hyväksi. Analytytikot ovat jo kertoneet, mihin suuntaan venäläisten aivoja tullaan pesemään: ne ovat ennen kaikkea väitteitä siitä, että eläkeikää nostetaan samanaikaisesti eläkkeiden korottamisen kanssa. Tämä takeena siitä, että siten jatketaan ikää, jonka aikana hallituksen propagandistien sanojen mukaan ihmiset ”voivat tehdä työtä, tuottaa hyötyä ja tienata rahaa joka tapauksessa enemmän kuin tuleva eläke”.

Olot kohentuneet?

Viimeinen väite liittyy kiinteästi Putinin hokemaan terveysministerin väitteeseen muka kuolevaisuuden supistumisesta ja ihmisten eliniän keskimääräisestä kasvusta Venäjällä. Siitä, että se on ministeri Skvortsovan keksimä juttu (hän ei ole sukulaiseni, vaikka sukunimi onkin sama), ei ole epäilystäkään. Päätelkääpä itse: miten vuosina 2014-2017 keskimääräinen elinikä voi kasvaa melkein kolmella vuodella, jos mainittuna aikana väestön elintaso jopa kaunisteltujenkin tilastojen valossa, laski runsaat 10 %. Elintarvikkeiden kulutus supistui ja terveysjärjestelmä sen ”optimisoinnin” eli hoitolaitosten totaalisen supistamisen tuloksena on nyt käytännöllisesti hajoamistilassa?

Siten eläkeuudistus riistää suhteellisen normaalin elämän ainakin kolmeltakymmeneltä prosentilta niistä, joiden olisi nykyisten normien mukaan siirryttävä eläkkeelle. Monet ihmiset tuomitaan näin ollen elämään puolinälkäisinä.

Huomattava osa väestöstä ei elä eläkeikään asti - esimerkiksi virallistenkin tilastojen mukaan venäläisten miesten enemmistö ei elä 65-vuotiaaksi. Edellisen mukaan viranomaisten ja propagandistien kaikki väitteet siitä, että eläkeuudistus toteutetaan kansan hyödyksi, voidaan rohkeasti tulkita selväksi demagogiaksi. Mutta ehkä viranomaisilla ei ole muuta ulospääsyä ja valtion kassa onkin tyhjä?

Suurpääomakin maksajaksi

Se, että Eläkerahastolla ei ole pitkään aikaan ollut riittävästi varoja, on silkkaa totta ja sen alijäämä korvataan yhä kasvavassa määrin liit-

Edellisessä artikkelissamme ennustimme jo, että Putinin määräämä hallitus hyväksyy todella epäsuositun päätöksen eläkeiän nostamisesta. Näin myös tapahtui. Kohtapuoleen miehet siirtyvät eläkkeelle ei 60-, vaan 65-vuotiaina ja naiset 63- eivätkä 55-vuotiaina. Näin viranomaiset ovat kiinni neuvostokauden vielä yhteen säilyneeseen sosiaaliseen etuun. Onhan eläkeikä samanlainen sosiaalinen saavutus kuin esimerkiksi 8-tuntinen työpäivä.

tovaltion budjetista. Mutta varojen järjestäminen Eläkerahastolle ilman väestön ryöstämistä on täysin mahdollista. Esimerkiksi lakkauttamalla erikoinen järjestely, jonka mukaan palkkojen ylittäessä 80 000 ruplan rajan kuukaudessa eläkerahastomaksut supistuvat 10 % tasolle, kun taas alle 80 000 ruplan palkoista nämä maksut ovat 22%. Yksistään tämä toimenpide tuottaisi vuodessa jopa 600 miljardia ruplaa tuloja. Tai supistamalla Eläkerahaston hallinnollisia kuluja, joiden osuus Venäjällä on huomattavasti suurempi kuin muissa maissa. Voidaan myöskin peruuttaa suurpääoman edut, kieltää pääoman vienti vapaakauppa-alueille jne. Tässä asiassa voidaan tehdä paljonkin. Totaalinen ryöstö ja epäpätevä talouspolitiikka eivät ole mikään puolustus eikä väestöä saisi pakottaa maksamaan kaikkea tästä.

Ja vaikka tämä onkin väestön valtaosan mielipide, niin käytäntö osoittaa, että kansan hyväksi ei tehdä mitään, jos tämä kansa ei protestoi vastaan. Ja on sanottava, että yleinen tyytymättömyys eläkeuudistukseen on alkanut näkyä havainnollisesti. Ensimmäisenä toimenpiteenä julkaistiin verkossa Venäjän Työkonfederaation vetoamus eläkeiän nostamista vastaan, jonka al-lekirjoitti noin 3 miljoonaa ihmistä.

Joukkoesiintymiset alkoi-vat

Tätä toimenpidettä seurasivat joukkoesiintymiset. Tähän päivään mennessä on järjestetty kaksi protestitempausta, joiden järjestäjinä ovat olleet riippumattomat ja viranomaisista puoliksi riippuvaliset ammattiliitot ja vasemmistopuolueet sekä ennen kaikkea niistä suurin eli Venäjän Federaation Kommunistinen puolue, VFKP. Se on viime vuosina esiintynyt hyvin maltillisesti ja puheenjohtajansa G.Zjuganovin kautta antanut täyden tukensa presi-

Jelena ja Sergei Skvortsov Vappuna Helsingissä

dentti Putinille, mutta nyt ei ole voinut olla reagoimatta tähän hyvin selkeään yritykseen ryöstää työtä-tekivät.

Kesäajasta huolimatta protestitapahtumiin osallistui useita satoja tuhansia ihmisiä, joukossa sellaisiakin syrjäseutuja, missä ei ole vuosiin järjestetty minkäänlaisia mielenilmauksia. Viranomaiset valmistelivat kaikenlaisia esteitä tapahtumien järjestäjille. Useissa kaupungeissa protestitapahtumat kiellettiin, useilla muilla paikkakunnilla tapahtumat toteutuivat asutusten laitamilla. Esimerkiksi kotikaupungissani Tulassa sunnuntaiksi mää-

rätty kokous siirrettiin maanantai-aamuksi laitakaupungin puistoon, josta tulalaisten enemmistö ei ollut koskaan kuullutkaan. Tästä huolimatta kokoukseen saapui melkein tuhat osanottajaa, mikä puolen miljoonan asukkaan kaupungissa ei ole mikään pieni luku. Olin itse todistamassa sitä, kun paikalla oli runsaasti keski-ikäisiä ihmisiä ja jopa nuori-soakin, jolla ei olisi pitänyt olla mitään tekemistä eläkeuudistuksen kanssa.

Kansanäänestyksen mahdollisuus ja ongelmat

VFKP oli aloitteentekijänä eläkeuudistuksen kansanäänestyksen järjestämiseksi. Jos sellainen kansanäänestys järjestetään, niin sen tulos olisi helposti ennakoitavissa. Kuten olen jo todennut, eläkeiän nostamista vastaan esiintyy melkein 90 % väestöstä ja sellaisessa tilanteessa äänestyksen tulosten peukaloiminen olisi vaikeaa.

Ongelmana on kuitenkin se, että VFKP:n ehdottamassa muodossa tätä kansanäänestystä ei voida järjestää, vaikka perusteellisesti unohdettu ja 25 vuotta sitten hyväksytty laki kansanäänestyksestä antaisikin viranomaisille siihen mahdollisuuden. Kysymys on nimittäin siitä, että allekirjoitusten keräämiseksi (joita tarvitaan kaksi miljoonaa) VFKP:n olisi rekisteröitävä aloiteryhmät ainakin puolessa maan kaikista alueista. Jos jossain on jo ehditty rekisteröidä aloiteryhmä allekirjoitusten keräämiseksi vetoomukseen kansanäänestyksestä, niin toisen aloiteryhmän rekisteröiminen ei ole enää mahdollista. Suurimassa osassa alueita VFKP on jo perustanut aloiteryhmät, mutta ei onnistu enää muodostamaan tarvittavaa määrää näitä ryhmiä.

Tämä ei vielä tarkoita sitä, etteikö kyseistä kansanäänestystä tultais järjestämään lainkaan - sellainen mahdollisuus on vielä edelleenkin olemassa. Nimittäin esittäessään eläkeuudistusaloitteen viranomaiset horjuttivat sen tuloksesta voimakkaasti kannatustaan väestön keskuudessa. Ilmeisesti uskonnolla vakavasti valheellisiin lukuihin Putinin mukaan 77 % kannatuksesta presidentinvaaleissa viranomaiset olettavat, että vaalien jälkeen kansa suostuu mihin hyvänsä. He tekivät siinä pahan virheen.

Putin vuonna 2005

Eläkeuudistuksen vastustaminen muuttui hyvin nopeasti nykyisen vallan vastustamiseksi. Vuoden 2005 suoran linjan puhelinkeskusteluissa Putin esitti varomattomasti järkähättömän ajatuksensa: ”Tahdon kiinnittää huomionne siihen, että vastustan eläkeikärajan nostamista. Ja niin kauan kun olen presidentti, ei sellaista päätöstä tehdä”. Torjua sellainen selkeä lausunto nyt esittämällä mustan valkoiseksi on osoittautu-

Eläkekamppailu keräsi väkeä kaduille myös 2005. Moskova 22.1.2005

nut hyvin vaikeaksi.

Putinin lehdistöavustaja Peskov ryhtyiikin tuomaan esiin monimutkaisia ajatuksia siitä, että toisaalta kuluneiden 13 vuoden jälkeen tilanne on perusteellisesti muuttunut ja viittasi epämääräisesti muka tapahtuneeseen keskimääräisen eliniän pitenemiseen sekä toisaalta kertomalla siitä, että päätöksen tästä asiasta tekee hallitus ja itse Putinilla ei ole asian kanssa mitään tekemistä eikä tämä oikein tunnekaan tässä asiassa vallitsevaa tilannetta.

Naurettava väite ei voinut huijata ihmisiä. Verkossa julkaistiin joukko lausuntoja, joissa vastuu valmisteilla olevasta kansan ryöstöstä langetettiin nimenomaan Putinille ja jopa viranomaisiin superlojalisti suhtautuvat sosiologian tutkimuslaitokset totesivat hänen suosionsa laskun ja ilmoittivat kannatusprosentiksi eri lähteiden mukaan enää 30 %.

Putinin myöhestynyt lausunto 20. heinäkuuta siitä, että hän ei pidä eläkeuudistuksen julkaistusta versiosta, ei enää auttanut tilannetta. Jos hän olisi rajoittunut vain tähän lausuntoon, niin kannatus olisi voinut kääntyä kasvuun. Siinä tapauksessa olisi pitänyt kylläkin erottaa Medvedevin hallitus.

Mutta valitettavasti tätä seurasivat ilmoitukset siitä, että eläkeikärajaa on kuitenkin nostettava ja perusteluna esitettiin toisensa poissulkevat tiedot eläkeläisten määrästä työssäkäyviä kohti. Joko kaksi työssäkäyvää yhtä eläkeläistä kohti tai viisi eläkeläistä kuutta työssäkäyvää kohti. Tämä tieto antoi selkeän kuvan niiden asiantuntijoiden tasosta, jotka kuulemma valmistelivat eläkeuudistuksen sekä esittelivät sitä koskevia tietoja valtion päämiehelle. Jos he eivät pysty laskemaan työssäkäyvien ja eläkeläisten suhdetta, niin mistä vakavista laskelmista silloin voidaan yleensä puhua?

Luonnollisesti tämä puhe johti Putinin kannatuksen laskun jatkumiseen, vaikka virallinen lehdistö esittikin selostuksissaan vain lausuntoja siitä, että hän ”ei pidä” eläkeuudistuksesta, jättämällä mainitsematta ajatuksen siitä, että kyseessä on kuitenkin ”välttämätön toimenpide”. Samaan aikaan Putinin kannatuksen laskun kanssa laskivat vielä enemmän nykyisen poliittisen järjestelmän kaikkien muiden osatekijöiden kannatukset ja ennen kaikkea Yhtenäinen Venäjä-hallituspuolueen kannatus.

Joukkoprotesteja luvassa

Analytytikot kirjoittivat, että vasemmisto- ja protestimielialojen kasvu joukko-protestien kannatukselle on noussut jo 40 %:iin väestöstä ja herättänyt viranomaisissa kasvavaa huolestuneisuutta. Yksinkertainen aivopesu ei ollut riittänyt ja nyt

tarvittaisiin joitain järeämpiä toimia. Tämän artikkelin julkaisuvaiheessa käy ilmeisesti jo selville, minkä tien viranomaiset ovat valinneet. Mutta toistaiseksi analytytikot puhuvat kahdesta mahdollisuudesta.

Ensimmäinen tarkoittaa nykyisen poliittisen järjestelmän uudelleenjärjestelyä ja sitä varten kaikesta kummallisuudesta huolimatta turvautumista kansanäänestykseen eläkeuudistuksesta. Olette jo varmaankin arvanneet, että VFKP:n kanssa kilpailevat kansanäänestyksen valmisteluryhmät on perustettu presidentin hallinnon toimesta. Käytännössä kaikki on jo valmista.

Työtä kansanäänestyksen valmistelemiseksi tullaan tässä tapauksessa hyödyntämään uuden valtapuolueen perustamiseksi huonoon valoon joutuneen Yhtenäisen Venäjän tilalle. Muuten tämän ajatuksen keksijöiden mielestä Putin vain hyötyy kansanäänestyksestä esiintymällä kansan tahdonilmaisun takaajana. Toisaalta taas eläkeikärajakysymys siirtyy viralliseen päiväjärjestykseen ja poistuu siten ”kadun päiväjärjestyksestä”.

Mutta vaikka onkin ilmoitettu, että Putin olisi jo suostunut tähän järjestelyyn, niin sellainen toimenpide saattaa tuntua hänen liiankin radikaalilta. On väläytetty erästä toistakin vaihtoehtoa - keskustelua eläkeongelmista ja ehdottaa uudistuksen eräänlaista pehmentämistä - siirtää sen toteuttamista jonkin verran myöhemmäksi vaiheeksi tai alentaa tavoiteltu ikäraja esimerkiksi miehillä 63 vuoteen ja naisilla 60 vuoteen. Ajatuksen esittäjät toivovat, että Putinin arvovalta auttaa rauhoittamaan kansanjoukot, jotka kuulemma tyytyisivät kyseisiin myönnytyksiin. Tämä sama asia auttaisi kuulemma myös nostamaan Yhtenäisen Venäjän arvovaltaa, joka on merkittävästi pudonnut puolueen annettua varauksetoman tukensa eläkeuudistukselle.

Lähiajat näyttävät, mitä on tulossa

Valitettavasti nämä laskelmat tuskin toteutuvat. Eläkeuudistuksen tukeminen uhkaa itse Putinia kannatuksen hiipumisella ja valtion kannatuksen hiipumisella yleensä. Yhteiskunnan tyytymättömyyttä ei voida noin vain tukahduttaa, koska väestön ryöstäminen jatkuu edelleenkin, vaikka uhreille myönnettäisiinkin hieman ruokarahaa.

Minkä vaihtoehdon Venäjän viranomaiset valitsevatkin - sen me saamme tietää lähiaikoina. Joka tapauksessa näiden viranomaisien rauhallinen elämä on nyt päätynyt.

**Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
27.8.2018**

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Outoja ydinaseita

Ydinaseita omistavia maita on useita. Käsittelen kuitenkin vain kahden eli Israelin ja Pohjois-Korean ydinaseita. Korean ydinaseita pidetään jostain syystä vaarallisina. Kuitenkin Pohjois-Korea on luvannut käyttää niitä vain vihollista vastaan.

Trump ja Kim sopivat jotain ympäripyöreää Pohjois-Korean ydinaseista ja koko Korean niemimaan ydinaseettomuudesta. Tämä edellyttäisi Yhdysvaltain joukkojen vetäytymistä Korean niemimaalta. Pohjois-Korea ei luovu koskaan omasta ydinaseesta, se on heidän henkivakuutuksensa.

Pohjois-Korea voi luottaa myös Kiinan apuun tarvittaessa. Kiina ei salli jenkkijoukkojen saapumista rajalleen. Pohjois-Korean ei kannata luottaa Yhdysvaltojen kanssa tehtyihin sopimuksiin, sillä niillä on vain paperin arvo. Trump on avannut monen jenkkien ihailijan ja nuolijan silmät. Siksi Trumpin valinta olikin onneksi maailmalle.

Mitä taas tulee Israelin ydinaseeseen, niin heillä lienee jonkinlainen luomuydinase eli se tappaa vain vihollisen, mutta ystävähenkilnen jää eloon. Israelin ydinase on monin kerroin vaarallisempi kuin muitten ydinvaltioitten aseet. Siellä on tällä hetkellä pääministerinä täysin sotahullu mies.

Koko Lähi-Itä tuhoutuu, jos Israel käyttää ydinasetta esim. Irania vastaan. Sekä Trumpin että Israelin johtajien kannattaisi ottaa Iranin presidentin varoitukset tosissaan. Mielestäni Iranin kannattaisi keskittää voimavarat oman ydinaseen hankintaan. Maailmassa on voimia, jotka tyhmyyttään eivät ymmärrä muuta kuin voiman kieltä. Lopuksi totean, ettei Lähi-Itään tule rauhaa ennen kuin satuihin ja kansantaruihin vetoaminen loppuu. Suomikin voisi vaatia Volgan mutkaa Suomelle vedoten Kalevalaan.

Reino Welling
sotaorpo Jämsänkoskelta

Porvaripropaganda ja miten

Kommunismin kauhuista kirjoittaa vain porvari, joka sosialismia ei milloinkaan halua. Siksi heidän kirjoituksissaan sosialismi (ei kommunismi) on karmeaa epädemokratiaa. Totuus on päinvastainen. Yliylöntejä ja virheitä sosialismissa tehtiin. Sosialismia rakennettiin vain 70 vuotta, ennen kuin esim. Neuvostoliitto romutettiin. Stalin, vaikka olikin varsin itsevaltainen, pelasti sosialismin olemassaolon. Jokainen on kuullut toisesta maailmansodasta, jonka perimmäinen tarkoitus oli murskata Neuvostoliitto. Varmaan moni tietää Münchenin sopimuksesta, joka oli juuri sitä.

päivä oman olemassaolonsa tärkeiden. Sitä se ei voi tehdä, kuin vahtelemalla suut ja silmät täyteen. Meiltä työväeltä se kaikki edellyttää median lukutaitoa. Mutta mutta...sitä ei juurikaan ole tänä päivänä. Se ei ole meidän työväen vika, vaan porvariston neuvokkuuden.... Työväen lehdistö ja media eivät ole kyenneet vastaamaan työväelle, tai edes puhumaan työväen kielellä. Se on kova ja vakava puute meillä työväenliikkeessä. Tilanne peräti huononee kaiken aikaa..

Elämme ”porvarillisessa demokratiassa” (demokratia = kansanvalta), jossa edut kasaantuvat kansan sijaan pienelle eliitille (porvaristo). Se ei ole oikeasti demokratiaa. Porvaristo tarvitsee järjestelmänsä pönkittämiseen myös muitakin, jotka eivät suoraan kuulu tähän pieneen eliittiin. Porvarilliseen demokratiaan (näennäistä) kuuluvat olennaisena osana vaalit. Me vaalikarja voimme äänestää poliittisesta eliitistä kutakin vuorollaan ”kurittamaan demokraattisesti” työväkeä, kansan enemmistöä.

Rahalla on suuri merkitys, kuka poliittiseen eliittiin pääsee. ”Porvarillinen demokratia” myös rahoittaa yhteiskunnan ras-

kenteisiin puuttumattomia puolueita, jotka ovat joutuneet riippuvaiseksi tästä porvarien rahoituksesta, jolla puolueet on tehty nöyriksi ”porvarilliselle demokratialle”. Nämä rahoitettavat puolueet ovat nöyriä tekemään porvareille mieluisia päätöksiä. Näin se porvarillinen demokratia toimii.

Markku Huhtala
Lempäälä

Vaalivoitto syntyy vain luottamuksesta

Kommunistit menettivät näyttämön vasemmistoliitto-seikkailussa - ja olivat innolla rakentamassa sitä (näyttämöä) tälle anti-kommunistiselle järjestölle. Sen sijaan olisi pitänyt lähteä rakentamaan työväenluokkaa maaseudun ja kaupunkien kurjaliston keskuuteen, kuten mm. K. Marx jo aikoinaan kehotti. Ollaan kyllä taitavia kirjoittamaan puolue- ja vaaliohjelmia, kun kuitenkin pitäisi (miettiä miten - kirj. huom.) saavuttaa leipäjonoissa olevien ja sinne ennen pitkää joutuvien ihmisten luottamus.

Luottamus on ehto ihmisten järjes-

Suomen tulevaisuus

Kansan eritasoiset johtajat ovat leikisti tai tosissaan otsa rypyssä huolissaan tosi matalasta syntyvyydestä Suomessa. Syitä mainitaan useita, mutta harvoin suurinta syytä. Suomen tulevaisuuteen ei uskota, ei haluta tehdä lapsia, joitten tulevaisuus olisi täysin pimenossa. Suomessa kansalaisten eriarvoistaminen ja syrjäyttäminen lisääntyy kaiken aikaa. Suurin uhka Suomelle on nuorison syrjäyttäminen, eikä siihen auta Natokaan.

Hurstin leipäjonot kasvavat – millä tavoin nykyiset päättäjät siihen vastaavat? Yllätys, ostetaan uusia jenkkiaseita miljardeilla. Lisäksi Yhdysvaltain au-lapsi Israel saa Suomelta 160 miljoonan euron lahjoituksen. Sillä rahalla tapetaan monta palestiinalaislasta.

Kun eduskuntavaalit ovat viimeistään ensi keväänä, tulisi kansalaisten laittaa kaikki ehdokkaat luokalle. Heidän tulisi kertoa, voitteanko seuraava sota näillä uusilla aseilla. Tosin eräät asiantuntijat väittävät uusien aseitten tuovan vain turhia sankarivainajia. Vähäinen ongelma lienee myös, mistä saadaan rahat näihin kenraalien leikkikaluihin. Leikataanko taas vanhuksilta, työttömiltä, opiskelijoilta ja muilta?

Näitten ryhmien kohtalo Suomessa on kurjin. En usko leipäjonoissa olevien ihailevasti katselevan taivaalla kurvailevia Hornetteja. Mielestäni Hornetit pitäisi sen maksaa, joka niitä tarvitsee, yksikään eläkeläinen ei niitä tarvitse.

Milloin suomalaiset päättäjät tunnustavat tosiasiat? Tarkoitatan Krimin Venäjään liittymistä. Koskaan Venäjälle ei tule johtajaa, joka luovuttaisi Krimin Ukrainalle. Jatkuvatko pakotteet siis ikuisesti? Suomalaiset päättäjät lienevät laskeneet, paljonko Venäjä-pakotteet ovat tulleet esim. suomalaisille maanviljelijöille maksamaan.

Suomalaisen kansanedustajan kuuluisi mielestäni ajaa vain Suomen etua, ei Naton eikä Yhdysvaltojen etua. Siksi jokainen äänestäjä pohtikoon perusteellisesti, kenen asioita ehdokas ajaisi päästyään Arkadianmäelle. Olisiko tulevaisuudessa mahdollista vaatia kansanedustajaehdokkailta lääkärintodistus henkisestä terveydestä? Tällä hetkellä liian monta hoidontarpeessa olevaa on Arkadianmäellä.

Reino Welling
eläkeläinen ja sotaorpo
Jämsänkoskelta

Miten maa makaa ?

Poliittinen painovoima on hetkelisesti lakannut toimimasta. Eikä se palaa ennen kuin velkaantumisen saavuttaa sellaisen pisteen, ettei kansalaisia ja kansalaisjärjestöjä voida enää lahjoa nykyisellä tavalla.

Mihin viime vuosina syntynyt varallisuus on käytetty? Suurin osa siitä on sijoitettu tiedonhallintaan, valvontateknologiaan, asejärjestelmiin, kerskakulutukseen ja lääketeollisuuteen. Niillä muokataan uutta maailmaa. Niin makaa kuin petaa ja nyt pedataan karhealle patjalle.

Joukkotiedotusvälineet muuttavat halutessaan valheen todeksi. Eikä auta vaikka kaikki tietäisivät sen valheeksi. Toistaminen tehoaa. Median toimesta mielet sulkeutuvat ja ihmiset muuttuvat suvaitsemattomiksi ja itsekäiksi. Tämän kehityksen kiihtymisen tarkoittaa, että ristiriitojen ratkaiseminen ja varsinainen poliittinen toiminta on siirtynyt väkijoukkojen ulottumattomiin valtiolliselle tasolle.

Juttelin Heikkisen Viljon kanssa ja rupesin miettimään, kuinka kertoisin maailmanpolitiikasta nuoremmalle ihmiselle. Mitä mistäkin toimesta saattaa seurata ja miten välttää tyhmyyksiä? Kas tässä, realistinen ja radikaali näkökulma kokeneen poliittisen toimijan sanoin. Yhdysvallat ja sen liittolaiset hallitsevat poliittista näyttämöä ja talouselämää ylivoimaisella tavalla. Kuvitelmat aselman mur- tumisesta lähivuosina ovat silkkaa unelmaa. Ajoittaiset romahdukset kuuluvat nykyaikaiseen kapitalismiin ja ne vain vahvistavat sitä. Vielä suurempi harhaluulo olisi kuvitella, että järjestelmää voisi inhimillistää esimerkiksi ”reilun kaupan” avulla.

Yhdysvaltojen johtama liittoutuma tarvitsee kasvaakseen ja elääkseen uusia alueita raastettavaksi. Esimerkiksi Iso-Britannian talous on jo jonkin aikaa ollut riippuvainen entisten sosialististen maiden kouluttamasta halpatyövoimasta.

Vallan ja varallisuuden keskittyminen johtaa syrjäytymiseen, joka johtaa kasvavaan köyhyYTEEN, mikä johtaa rikollisuuteen, joka aiheuttaa lisäkustannuksia. Liikatuotanto johtaa saastumiseen ja ilmaston lämpenemiseen, mikä tulee estämään myönteisen kehityksen. Päätelmä: olemme suistumassa kierteseen, jota on vaikea pysäyttää.

Suomi on liitetty osaksi länsimaista järjestelmää. Valtiollisella tasolla Suomi on nyt yksi sotia järjestävistä maista. Myös maamme media on lähes täysin integroitu mainitun järjestelmään. Tämä merkitsee käytännössä sitä että esimerkiksi ihmisoikeustoiminta on joko vertauskuvallista tai sitä käytetään sotatoimien perusteena.

Suurista valtioista vain Venäjä ja Kiina ovat mainitun negatiivisen integraation ulkopuolella ja koska käytännön politiikka on siirtynyt valtiolliselle tasolle jää parhaaksi myönteiseksi toimintamalliksi Kiinan ja Venäjän itsenäisyyden kannustaminen. Näiden kahden murtuessa sotaista ja ekologisesti tuhoi-

sa länsimainen malli saisi valtavasti lisävoimia. Tämä ei tietenkään tarkoita että Kiina tai Venäjä olisivat aina moitteettomia, mutta ei myöskään sitä, etteivät ne voisi olla vaikutukseltaan poliittisesti ja ekologisesti myönteisiä. Tämän vuoksi ensimmäisen kysymyksen olisi aina oltava: vahvistaako vai heikentääkö tämä tai tuo toimi Kiinan ja Venäjän itsenäisyyttä? Muu on sielunvihollisen metkujen tukemista, jos vanhahtava ilmaisu sallitaan.

Radikaalista ja edistyksellisestä näkökulmasta katsoen tämän hetken tärkein seikka on aatteen uudelleen arvioiminen ja sen esittäminen uusien sanamuodoin. Oman käsitykseni mukaan tämä tapahtuu parhaiten lukemalla ja arvioimalla Neuvostoliiton, Kiinan ja kylmän sodan historia uudestaan.

Venäjällä on tällä hetkellä tärkeä asema myös siinä, että sosialismin ajan symboliikka ja saavutukset sekä Neuvostoliiton merkitys toisessa maailmansodassa eivät joudu vihamielisiin käsiin. Uusi kansankult-

tuuri vaatii kasvualustan. Pelkääntään säilyttämällä Voitonpäivän juhlan Venäjä tekee valtavan palveluksen ihmiskunnalle, ja vaikka Venäjä ei ole enää sosialistinen on sen kansalaisten elämä perin pohjin neuvostoajan kansankulttuurin ravitsemaa. Tällä voi tulevaisuudessa olla yllättävän suuri merkitys uuden inhimillisemmän järjestelmän rakentamisessa. Kuulumme tässä mielessä suuren yhteiseen perheeseen.

E erityisenä ilon ja kiitollisuuden aiheena voidaan pitää sitä, että kylmän sodan välirikon jälkeen Venäjän ja Kiinan suhteet ovat palautuneet läheisiksi. Tarvitsee vain katsoa youtube-kanavalta maiden presidentit kuuntele-massa liikuttuneina Josif Kobzonin esittämää Kurjet-laulua (haku-sanat: joseph kobzon zhuravli), jotta ymmärtäisi missä määrin meillä on keskenämme yhteisiä ihanteita ja yhteisiä perinteitä.

Tauno Auer

Tukea Kansanäänelle

Paavo Junttila 100 e, Hannu Kautto 60 e, Reino Welling 50 e, Jartsev 6 e, Heikki Männikkö 34 e, Jaakko Ahvola 30 e, Espoon Leipäpappi 10 e, Esko Rintala 30 e, Tarja Männikkö 34 e, Wanha Seppä Peräseinäjoelta 4 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e ja Marjaliisa Siira lahjoittaa Kansan äänelle 20 e, kiitos kesäseminaarista.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2018/640 5.7.2018

SKP:n Kaukajärven osaston jäsenkokous

SKP:n Kaukajärven osaston laajennettu jäsenkokous torstaina 13.9.2018 klo 11.00, Kaukajärven Vapaa-aikatalossa, os. Käätykatu 8. Käsitellään syksyn toimintaa, sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä sekä edellisen 20.6. pidetyn kokouksen perusteella annetun tiedonannon edellyttämiä toimenpiteitä. Mietitään myös "Kansanrintama-vaihtoehto uusliberalismille" fb-keskusteluryhmän toimintaa.

Työkansan yhteistyöllä uusliberalismista kansanrintamaan. Tavoitteet ja menetelmät.

Neuvottelukunta kokoontuu

Lauantaina 3.11.2018 klo 12.00-17.00.

Helsingissä Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67, Keskustasta Hämeentien bussit ja raitikat, Hauhonpuisto

Alkuvuoden kuluessa käydyssä keskustelussa välttämättömän vastavoiman rakentamiseksi uusliberalismille on päätetty kutsua koolle valtakunnallinen neuvottelukokous. Tavoitteena on löytää keinot ja menetelmät edetä asiassa sekä asettaa konkreettisia tavoitteita tulevalle toiminnalle. Seuraa "Kansanrintama-vaihtoehto uusliberalismille" fb-keskustelusivustoa sekä fb:n tapahtuna-ilmoituksia.

Tervetuloa, Järj. Valmisteleva työryhmä ja DSL

Esko Auervuolle 85 vuotta

Esko syntyi 9.5.1933 Kotkassa. Myöhemmin tuota päivää kutsuttiin Voitonpäiväksi, koska sota Euroopassa päättyi Natsi-Saksan tappioon 9.5.1945. Eskon mielestä Voitonpäivä ja hänen syntymäpäivänsä sopivat hyvin yhteen, mutta myöhemmällä Eurooppa-päivä- nimityksellä halutaan peittää Voitonpäivän merkitys.

Eskon vanhemmat olivat työläisiä. Isä oli luokkasodan jälkeen ollut vankileirillä Tammisaaressa, josta palasi 35 kilon painoisena. Töihin Esko meni 18-vuotiaana.

Ay-liikkeeseen Esko liittyi heti töihin mentyään ja omi sielä itselleen työväenliikkeen perimmäiset asiat: mikä on työn ja pääoman etujen ristiriita ja, ettei työläistä kukaan puolusta jollei työläinen itse.

SKP:hen Esko liittyi v. 1961 ja siirtyi kotkalaisena Tiedonantajaliikkeeseen. Nuorena Esko toimi myös aktiivisesti TUL:ssa. Osuusliikkeen toiminnassa Esko on ollut 50-luvulta lähtien. Hän oli usein ehdokkaana edustajiston vaaleissa vuosien varrella.

Esko oli mukana kovissa luokkataistelutilanteissa. Mieleen muistuu rautatiesillan rakentaminen v. 1970-71 Helsinginkadun ylittävällä pääradalla. Rakennustöissä huomattiin suunnitteluvirhe, kun valuun suunniteltu raudtoitus ei mahtunutkaan valubetoniin. Siltaa piti purkaa ja ottaa valu uusiksi. Kun varsinainen raudtoitustyö tehtiin urakkatyönä, niin purkutyö tehtiin tuntityönä. Työntekijöiden tuntipalkkoja laskettaessa vastaava mestari jätti kahden työntekijän osalta 1,5 tuntia huomioimatta. Tätä ei hy-

väksytty, vaan pistettiin "persettä penkkiin". Kiista oli vain kolmesta työtunnista, mutta periaatteellinen. Kumpikaan osapuoli ei perääntynyt. Lakkoa kesti yhteensä 5 viikkoa, joka selvisi vasta, kun Valtion Rautatiet irtisanoi urakoitsijana toimivan firman. Sen jälkeen asiat selvitetiin nopeasti työntekijöiden eduksi. Eskon kannalta tulos oli, että hänet leimattiin kommunistina lakkokenraaliksi.

Tiedonantajaliikkeessä Esko oli 1970-luvulla hyvin aktiivinen ja kokosi tukea lehdelle mm. Metroradan siltojen rakennustyömailta. Hän myös toimi 3 vuotta ammattiosastonsa puheenjohtajana. Sodan ja Fasisminvastainen Työ ry:n toimintaan hän tuli mukaan v. 1987 järjestön taloudenhoitajaksi ja hoitaa edelleenkin samaa tehtävää. Hän on toiminut myös Helsingin työväen Vappumarssiyhdistyksen puheenjohtajana sekä myös STP:ssä, EU:n Vastaisessa Kansanrintamassa ja Kommunistien Liitossa.

Esko haluaa erityisesti korostaa, että työväenliikkeessä tarvitaan sitkeyttä eikä saa heilittää. Eskon mielestä perusasiat eivät ole muuttuneet. Kaikkien työntekijöiden, niin työväenluokan vanhojen kuin uusienkin kerosten tulisi huomata, mihin luokkaan he kuuluvat ja mitkä ovat heidän perusetunsa.

Kansan äänen järjestöt, lehden toimitus ja järjestöväki toimittavat Eskolle hyvää syntymäpäivää ja hyvää jatkoa tulevassa työssä ja toiminnassa.

KÄ/toim.

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu jälleen syyskaudella 2018

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta ja sen sovellutuksia sunnuntai-iltaisain Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Kokoonnumme loppuvuoden kuluessa sunnuntaisin seuraavasti: 7.10, 28.10, 18.11 ja 9.12.

Ensimmäisessä 7.10.2018 luentotilaisuudessa jatkamme aiheella: "Eestin historia ja politiikka, Neuvosto-Eestin aika". Aiheesta alustaa Juha Kieksi. Aiheeseen liittyvät aineistot ja tiedot löydät Kommunistien Liiton etusivulta opintokerhoilmoituksesta avautuvan linkin kautta (mm. 22.4.-18 Juhan luento "Eestin työväenluokan historia vuoteen 1920"). Luentoilain yhteydessä esittelemme aiheeseen liittyvää kirjallisuutta.

Syyskauden toisessa opintoillalla 28.10.2018 käsittelemme aihetta "Molotov-Ribbentrop-sopimus", sen synty ja merkitys. Aiheesta alustaa Heikki Männikkö. Tämän aiheen aineistona käytämme Kansan äänenessä numeroissa 4-6/2017 ja 1-4/2018 aiheesta julkaistua artikkelisarjaa. Aineisto löytyy myös KL:n etusivulta opintokerhoilmoituksesta avautuvan linkin kautta. (KL:n osoite: www.kommunistienliitto.com).

Kommunistien Liitto ja DSL

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla keskiviikkona 5.9.2018 klo 17.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Hallituksen kokous klo 16.30 samassa paikassa.

Tervetuloa

Kommunistien Liiton nettisivut toimivat. Sieltä suoraan kaikkiin tärkeisiin tietoihin.
www.kommunistienliitto.com

Kommunistien liiton toimikunnan kokous

Heti Kommunistien Liiton vuosikokouksen (5.9.2018) jälkeen pidämme yhdistyksen toimikunnan kokouksen, jossa käsittelemme seuraavat asiat:

- (1) Järjestäytyminen, (2) Tuleva opintotoiminta, (3) Kaukajärven kokouksen päätösten arviointi, (4) YK:n päivän mielenosoitus ja (5) Edellisen Kansan äänen (4/2018) arviointi

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki

<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!

www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:

<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR toimii

EUvkr:n johtokunnan kokous pidetään keskiviikkona 3.10.2018 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, syksyn tehtäviä sekä järjestömmme osalta suhtautumista vuoden 2019 vaaleihin.

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa valmistelemme lehden seuraavaa numeroa (5/18).

EUvkr:n vuoden viimeinen johtokunnan kokous pidetään torstaina 29.11.2018 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, tulevia tehtäviä sekä järjestömmme osalta suhtautumista vuoden 2019 vaaleihin ja valtakunnallisen neuvottelukunnan (3.11.) päätösten meille asettamia tehtäviä. Lisäksi käsitellään vuoden viimeisen jäsen- ja toimintakirjeen sisältö.

SFT toimii

Syyskauden ensimmäisen opintoilta maanantaina 17.9.2018 klo 17.00 KTP:n toimistossa, Tikkuraitti 11 A 3. krs.

Jatketaan käsittelemällä aihetta: Historian tapahtumia 100 vuotta sitten keskittyen Luokkasodan 1918 jälkiselvittelyihin. Luennon sisältöä koskevat tiedustelut: **Timo Kangasmaa**, e-mail, timo.kangasmaa@gmail.com. Järj. SFT ja DSL

Opinto- ja retkeilypäivä lauantaina 6.10

Tänä syksynä perinteinen retki suuntautuu Helsinkiin, jossa tutustutaan kiertoajelun merkeissä aiheeseen "Työväestön Helsinki". SFT:n puheenjohtaja **Timo Kangasmaa** kertoo Työväestön Helsingin tapahtumista.

Kiertoajelu lähtee Rautatientorin tilausajolaiturista, Mikonkadun sivustalta klo 11.00. Retken kustannusten kattamiseksi kerätään bussissa 20 euron osallistumismaksu.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPIIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkójulkaisu)

Marxia marxilaisille

Porvaristo onnistui kääntämään historiaa taaksepäin. Ei ole Neuvostoliittoa eikä sosialististen maiden leiriä. Miksi? Sen vuoksi, että oli väärin otettu marxismi-leninismi opin perusasettamukset. Neuvostoliiton hajottaminen ei tappanut marxismia, vaan päinvastoin vahvisti sen oikeellisuuden. Marxismi ei ole ikuisiksi ajoiksi jähmettynyt dogmi, vaan luja perusta kommunistisen talon rakentamiseen.

Sosialistiset johtajat nukkuivat

Sosialistisen leirin johtajat olivat vakuuttuneita kapitalismin tuhon lainmukaisesta objektiivisuudesta leväten laakereillaan, näkemättä uhkaa sosialismille ja ratkaisematta kasvavia ristiriitoja oman maansa sisällä. Tapahtumat Unkarissa, Puolassa ja Tšekkoslovakiassa eivät opettaneet mitään. Traagiseksi lopuksi tuli Neuvostoliiton ja koko sosialistisen leirin tuho. Tämä tuho ei ole sattuma. Se on lainmukainen. Mutta miksi oli 74 vuotta olemassa uusi sosialistinen valtio? Eikä pelkästään ollut olemassa, vaan näytti mitä nopeinta yhteiskuntataloudellisen kehityksen vauhtia ja selviytyi kunnialla mitä uskomattomimmista vaikeuksista?

Juuri siksi, että oli käytetty hyväksi osa Marxin opin hyvin tärkeitä asettamuksia. Se on valtion omistus perustuotantovälineisiin, kaikkien kansalaisten yhteiskunnallinen tasavertaisuus, palkka työn mukaan, kommunistisen puolueen yhteiskuntataloudellinen politiikka. Teksti perustuu V.I. Katkovin artikkeliin Ekonomitsheskaja i filosofskaja gazeta'ssa.

Kirjoittajan havaintoja

Nyt esitän omia havaintoja 60 vuotta jatkuneelta SKP:n jäsenyydeltä kulloistenkin johtajien joomiehenä. Meillä oli Neuvostoliiton suuruuteen luottavia ankaran totisia kommunisteja muutama jopa SKP:n puheenjohtajana. Kun Neuvostoliitto hajotettiin (se ei hajonnut itsestään), näistä kommunisteista tuli äkkiä vakaumuksellisia vasemmistoliittolaisia ja muita demareita. He tiesivät nyt erittäin hyvin, että Neuvostoliitto kaatui taloudelliseen kyvyttömyyteen. Toverit olivat oppineet NKP:n kutsuilla elegantteja ranneleikkeitä ruokajuomien kumoamisessa kitaansa.

Sasissa ja Zyskowiczissa aiheuttaa vieläkin kylmiä väreitä taistolaisuuden esiinmarssi. Se oli vaarallista aikaa, kun ehkä muutama tuhat nuorta marssi etelän kaupungeissa kantaen Tiedonantaja-julisteita lehden merkki rinnassa ja toisteli sanoja marxismi-leninismi. Vakavamieliset työläiset eivät oikein innostuneet tästä toiminnasta, kun jotkut nuorukaiset yrittivät komenella ukkinsa ikäisiä miehiä. Intoa oli riittävästi, mutta puuttui kokemusta ja sen tuomaa vakaumusta. Puoluejohdon opportunistit (porvaristoon sopeutajat) aloittivat vastaiskun liiallista vasemmistolaisuutta vastaan. Opportunistien voima on liitosporvariston kanssa. Tukea tuli ja se jatkuu tänä päivänä.

Stalin

SKP:ssä ja ilmeisesti muissakin läntisen demokratian maiden kommunistisissa puolueissa on porvariston suosiollisella avulla taisteltu stalinismia vastaan. Stalinista on kehitetty

Porvaristo juhlii nyt Prahan kevättä ja omaa ihmiskasvoista sosialismiaan ja kommunistit kyyristelevät nurkissa synnintunnossa. Fasisista saadun voiton jälkeen Neuvostoliiton johtamassa sosialististen maiden liittoumassa asui 30 % maailman väestöstä.

Edelleenkin ja ehkä enenevässä määrin kommunistit kykenevät organisoimaan väkeä liikkeelle. Venäjällä on noussut voimakas protestiliike hallituksen suunnittelemaa eläkeiän korottamista vastaan. Tässä kuvassa kommunistit liittolaisineen esiintyvät Pietarissa lakiesitystä vastaan. Etualalla Leningradin alueen kommunisteja sekä liikennelaitoksen ammattiliiton työläisiä.

peto, jota vastaan on taisteltava vielä 65 vuotta hänen kuolemansa jälkeen. Tämä sopii oikein hyvin porvaristolle. Se näkyy siinä, että lehdissä on aina palstatilaa tähän tarkoitukseen. Moniko meidän marxilaisistamme on lukenut Stalinin kirjoituksia ennen Venäjän vallankumousta?

”On hylättävä aikansa elänyt käsitys, että vain Eurooppa voi näyttää meille tien. On olemassa dogmaattista marxilaisuutta ja luovaa marxilaisuutta. Minä olen viimeksimainitun kannalla.” 3.8.1917 J.V. Stalinin teokset 3 s 207.

Myöhemmällä iällä Stalin totesi, että ”meidän on kehitettävä teoriaa, muuten meille tulee kuolema, kuolema.” Isävainaan jälkeen olemme saaneet nauttia maisinviljelijöiden ja muiden uudelleen ajattelijoiden saavutuksista. Teorian kehittämiseen näillä johtajilla ei ole ollut tarvetta eikä kykyä. Sen vuoksi ei ole Neuvostoliittoa. Monopolikapitalistit jakavat uudelleen maailmaa. Imperialismin vastaista politiikkaa noudattavien maiden johtajat tuhotaan fyysisesti (Sadam Hussein, Gaddafi ja muut). He uhkasivat luopua USA:n dollarista kaupankäynnissä, se on kuoleman synti.

Marx

Yhteiskuntateorian kehittäminen ei ole mitään ”kivaa” harrastelua. Marx kirjoittaa Pääoman alkulauseessa: ”...käsiteltävänä olevan aineen erikoinen luonne vetää vastustajaksi taistelulentäille ihmisrinnan kiihkeimmät, pikkumaisimmat ja vihaissimmat intohimot, yksityisedun rai-vottaret.”

Marxin teorian kehittäminen nykyajan vaatimuksia vastaavaksi vaatii monien tutkijoiden elämäntahtia työtä, ja se ei ole kapitalistisen yhteiskunnan vallanpitäjien tarpeiden mukaista. Sitä paitsi porvarillinen tiedonvälitys on muokannut ihmisjoukkojen mielipiteen sosialismin vastaiseksi. Kommunistit ovat tehneet Marxista jumalankuvan, joka aseenkantajansa Engelsing kanssa ratsasti voitosta voittoon kuin don Quijote. Marxin perheen ja ajoittain myös Engelsing elämä oli taistelua nälkää, kurjia asunto-olo-

ja ja sairauksia vastaan velkojen ahdistellessa saataviaan. Taistelijan elämän koko ihanuus on kuvattu tarkkaan Mary Gabrielin kirjassa LOVE AND CAPITAL. Kirja on käännetty venäjäksi.

Kapitalismi ei kykene omien luokkaetujensa vuoksi estämään ihmiskunnan olemassaoloa uhkaavia vaaroja. Ilmastonmuutos on yleisesti tunnustettu uhka ihmiskunnan elämälle. Uhkan torjumiseen on käytettävä kaikki voimavarat, mutta porvaristo käyttää tarvittavat luonnonvarat ja työn aseisiin ja maapallon uudelleenjakoon.

Kommunistien aloite

Kommunistit voivat ottaa aloitteen käsiinsä, jos, tämä jos on ratkaiseva, lopettavat kilpailamisen porvariston ehdoilla ja keskinäisen nahistelun olemattomasta johtoasemasta. Meillä elää sitkeänä harha, että vaaleihin osallistumalla voimme muuttaa yhteiskuntaa.

”Porvarilliset instituutiot eivät ole reformoitavissa. Ne täytyy murskata ja rakentaa niiden tilalle uudet, sosialistiset. Osallistuesaan porvarillisen parlamentin toimintaan oppositio jo yksistään tällä pelaa valtaapitävän komennon hyväksi voimistaen sen poliittista mahtia. Joka kerta esittäessään lainsäädännöllisiä aloitteita, taistellessaan kansan hyvinvoinnista, hyväksyttävän budjetin valmistelusta ja vahvistamisesta jne, oppositio automaattisesti tahtomattaan liittyy yhdessä vallan puolueen kanssa yhä uusiin ja uusiin lehmänkauppoihin, mikä pyyhkii niiden välisen rajan muuttaen sen – oppositio – valtarakenteen osaseksi.” Karl Marx

Viljo Heikkinen 22.8.2018 vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti

Huom! Etsi DIVA-kirjakaupasta kaikki tärkeät käsikirjastosi puuttuvat kirjat. Linkki kirjaluetteloon Kommunistien Liiton etusivun kautta : <https://www.kommunistienliitto.com/>

Kimmo Sasi oikeistoideologian kuvastimena

Kimmo Sasi kirjoitti (HS 25.7.2018) varoituksen sanoja taistolaisuuden ihailusta. Hän rinnasti kommunismin fasismiin. Kommunismin tavoitteena oli ja on luokattoman yhteiskunnan rakentaminen kapitalismin tilalle. Fasismi oli kapitalismin oma luomus. Sen julkilausuttuna tavoitteena oli toisten kansojen alueiden valtaaminen ja alempirotuisiksi määriteltyjen ihmisten käyttäminen herrakansan orjina ja siihen tarkoitukseen ylimääräisten ihmisten tuhoaminen.

Sasin ja muiden oikeistopoliitikkojen mieltä kangertaa se, että kommunistien johtama Neuvostoliitto, heidän perivihollisensa, kukisti oikeiston ihaileman natsi-Saksan. ”Suomessa 1930-luvun äärioikeistolainen liike kiellettiin rauhansopimuksen nojalla.” Sasi jättää vaatimattomasti mainitsematta, että Neuvostoliitto saneli Pariisin rauhanneuvotteluissa tämän kieltopöytäkirjan.

”Sekä kommunismi että fasismi ovat syyllistyneet viime vuosisadalla historian suurimpiin ihmisoikeusrikkomuksiin ja murhanneet miljoonia ihmisiä.” Sasi toistaa tämän porvariston väitteen. Natsien tuhoamisleirit on nykyään yleisesti tunnustettu, mutta toisen maailmansodan aikaan läntiset demokratiat väittivät tietoja näiden leirien olemassa olosta kommunistien propagandaksi. Edes oikeisto ei ole pystynyt esittämään Neuvostoliitossa olleen vastaavia rotuoppeihin perustuvia tuhoamisleirejä. Kenellä riittää kiinnostusta, voi tutustua Moskovan yliopiston historian professori Juri Zhukovin tutkimuksiin. Tiedot ovat rankkaa luettavaa, mutta sieltä ei löydy miljoonia syyttömästi tapettuja.

Porvaristo hellii kommunismin aiheuttamina viime sotien kymmeniä miljoonia tapettuja kommunismin uhreina. Sasi harrastaa omaa oikeistolaista tasapuhelisuutta ja rinnastaa kommunismin natsismiin. ”Tyyppillistä vahingollisille ääriliikkeille on usko omaan asiaan, jolloin totuus, demokraattisten vaalien tuloksen ja ihmisoikeuksien ja oikeuslaitoksen kunnioittaminen unohdetaan.”

Aadolf Aloisinpoika valittiin Saksassa demokraattisissa vaaleissa eikä ole vaalien vika, että hänelle kävi köpelösti. Ei tarvitse mennä viime vuosisadalle, kun tätä vaalien kunnioittamista on käytetty kokonaisten valtioiden tuhoamiseen. USA:n johtama läntinen arvoyhteisö hajotti Jugoslavian, Afganistanin, Irakin ja Libyan. Kymmeniä tuhansia ihmisiä on tapettu, miljoonat vaeltavat pakolaisina ympäri maailmaa. Taitaa olla Kimmo Sasillakin vaikeuksia löytää näihin tuhotöihin syyllisiksi kommunisteja.

Viljo Heikkinen, 18.8.2018 Lapinlahti

Poliittinen valta

Viime päivinä porua on aiheuttanut pääministeri Juha Sipilän lausunto vihervasemmistosta ja sen tekemisistä. Silmiinpistävää näissä ulostuloissa on ollut kuinka helposti unohdetaan millaisessa yhteiskunnassa elämme ja olemme eläneet jo pitkän aikaa. Eduskunnan vasemmisto ja vihreät sortuivat taas kerran Sipilän oivallisen ulostulon myötä perisyntiin. Asettuivat puolustuskannalle ja selittelyille. Kertoivat kuinka kokoomus ja keskusta ovat vuorollaan pääministeripuolueina tehneet sellaista talouspolitiikkaa, jolla työläisten ja heikompiosaisten elämää on kurjistettu. Eli juupas eipäs vaarin housut. Juuri tuo teki Sipilän ulostulosta oivallisen, oikeistolaisesta näkökulmasta nähdessä, hän loi raamit mistä keskustellaan.

Hyökkäys on tunnetusti paras puolustus. Seuraavat kuukaudet käydään kinaa siis siitä, mitä on tullut tehdyksi vihreiden, vasemmistoliittolaisten ja demariministereiden aikana. Miksi sitten taas kävi näin? Miksi eduskunnan vasemmisto ja vihreät joutuivat puolustusasemiin? Siksi, että Kalevi Sorsan ideoiman konsensuspolitiikan myötä, joka yhä jatkuu, on vasemmistolainen ideologia ja politiikka hävinnyt taivaan tuuliin ja tullut sillislaatiksi, josta ihmisten on ollut vaikea poimia puolueiden eroavaisuudet.

Miksi eduskunnan vasemmisto ei avaa keskustelua siitä voiko ylipäätään kovassa oikeistolaisessa yhteiskunnassa, sen voimakkaassa markkinatalousideologiassa, tehdä vaihtoehtoista vasemmistolaista politiikkaa? Ehkä siksi, että kuvitellaan kansan enemmistön kannattavan markkinatalouden ihmeitä tekevään voimaan ja siksi yritetään tavalla tai toisella myös rimpuilla markkinatalouden hihassa kiinni. Kansalle pitää kertoa, kuinka poliittista valtaa pitävät hallussaan suurpääomien edunvalvojat, joiden tehtävä on oikeistolaisen talouspolitiikan avulla luoda väylät markkinavoimille yhteiskunnan joka osalle. On ollut suuri virhe vasemmistolta lähteä mukaan tukemaan oikeistolaisista politiikkaa. Markkinatalous on muka hyvä renki, kun se on yhteiskunnan tiukassa valvonnassa jne. jne.

Miten kauan annetaan oikeistolaisen ideologian, sen luoman markkinatalouden olla isäntänä yhteiskuntamme talossa? Vasemmisto on hyväksynyt erilaiset kilpailutukset, valtion ja kuntien omaisuuksien myynnit sekä palveluiden yksityistämiset, kun ne on tehty ”hallitusti” ja yhteiskuntaa ”hyödyttäneen”. Pienituloiset, ahdinkoon joutuneet ja pienillä tuloilla työelämässä kituuttavat kärvistelevät markkinatalouden ihanuudessa päivästä toisiin. Toivottomuus on iskenyt jo kauan sitten. Miksi äänestää, kun valtaapuolueet ovat veistetty kuin yhdestä puusta. Koko eduskunnan vasemmisto puhuu jo täydellä höyryllä uuteen hallitukseen menosta. Mitä hallituksessa voi tehdä, oikeistolaisessa yhteiskunnassa, sen varjon alla, tiukassa valvonnassa? Tietysti sitä, että neljän vuoden päästä poliittinen oikeisto pääsee elämänsä, kuinka vasemmiston aikana leikattiin ja kurjistettiin vaikeassa asemassa olevilta ym. ym. Vanha tuttu politiikan kierre jatkuu ja jatkuu.

On siis luotava uusi vasemmistolainen kansanliike, jonka tavoitteena ei voi olla enempää eikä vähempää kuin ottaa poliittinen valta vasemmistolle, joka yhdessä kansan tuella toteuttaa sitä tehtävää, mikä yhteiskunnalle kuuluu – huolehtia kaikista ihmisistä tasa-arvoisesti ja yhdenvertaisuutta kunnioittaen. On hyvä muistaa lainalaisuus, vastavoima on aina olemassa. Oikeistolaiselle talous – ja yhteiskuntapolitiikalle se on vasemmistolainen kansanliike.

Hannu Tiainen